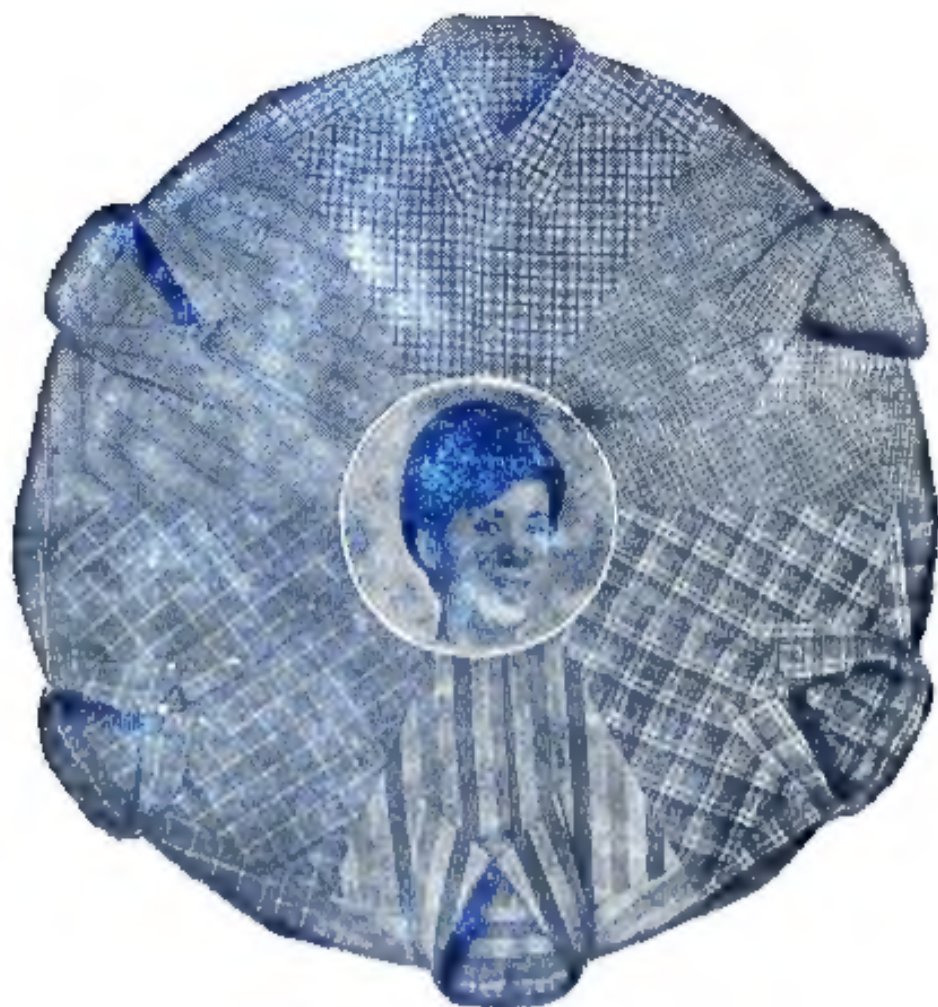

கல்கி

KALKI 24-12-1972 45 காசு

My My!
My choice for the MAN

Century's *Cosy-Cot* COTTON SHIRTING with rich woollen feel

CENTURY for 100% cotton textiles

THE **CENTURY** SPS. & MFG. CO. LTD., BURNLEY 25 EN

For Fashion Fabrics choose *Century Shirtings!*

பரிதாபி, மார்கழி 10

டி.சம்பர் 24, 1972

மெல்லா உடன்பாட்டின் முதல் பவன்	—	3
வான மழை வீட்டது; காண மழை இதோ !	—	4
தமிழ் நாட்டிலே....	—	7
நாம் மகிமை	—	9
அவ்வொசை	—	11
ஜாங்கோ துக்கு	—	24
நீதி (நிலைப்படை விமரிசனம்)	—	37
ராஜாஜியின் தெய்வீக டைரி	—	39
இலட்சிய நோக்கில்...	—	38
இயக்கிய மலர்கள்	—	39
அனுமனுக்கு அபிஷேகம்	—	41
சத்திய வெள்ளம்	—	43
மனம் ஒன்றுதான்... (அட்டைப் பட்டி கதை)	—	52
கவாயி குத்திரானந்தர்	—	58
நிறுத்த நெடுப்பு	—	53
தேர்தலுக்கு அழைப்பு இல்லை!	—	71

சத்தா விவரம்
குத்திரா
குத்திரா நாடுகள்
இலங்கை (இலங்கை தாளாயம்)

ரூ. 35-00
ரூ. 30-00
ரூ. 27-00

ரூ. 11-50
ரூ. 35-00
ரூ. 12-30

"கஸ்கி"யில் வெளிவரும்
கதைகளில் உள்ள வெள்கள்
எல்லாம் கற்பனைப் பெயர்களே;
சமயவாதமும் கற்பனையே.

ஸ்ரீ குளாஸ்பிரகாசம் சமேத

ஸ்ரீ காளஹஸ்திஸ்வர ஸ்வாமி தேவஸ்தானம்

ஸ்ரீகாளஹஸ்தி (சித்தூர் ஜில்லா, ஆந்திர பிரதேஷ்)

நித்தியப்படி சேவைகள் மற்றும் முக்கிய பிரார்த்தனைகளை நிறைவேற்றதல்

பஞ்சபூத விங்கங்களில் ஒன்றாய் விளங்கும் வாயுவிங்கமாகக் காட்சியளிக்கும் பரமேஸ்வரன் புனித ஸ்வாமிநாமம் நதிக்கரையில் 'தக்ஷிணகாலி' என்று அழைக்கப் படும் ஸ்ரீ காளஹஸ்தியில் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். காற்றே புது முடியாத சகவரனின் கர்ப்பத்திலிருந்து உள்ள விளக்கு மிழங்கு மிழங்கு என்று கட்டி விட்டுப் பிரகாசிக்கிறது. அழ்ந்த பக்தியுடன் பகவானைப் பிரார்த்தித்துக் கடைசியில் கடவு ளுடன் இக்கியமான ஸ்ரீ-காள-ஹஸ்தி அதாவது கிடைத்தி, பாம்பு, பாம்பு இவை மூன் றின் சேர்க்கையுடன் வெய்தித் தோற்றத்தில் மாஸிடக் கண்களுக்குப் புலப்படவது சகவரனின் 'வெய்யம்புலிங்கம்'.

ரொம்ப நாளாக நடக்கவிருந்த ஸ்ரீசுந்தர பிரதிஷ்டை, கைசப் பிரதிஷ்டை, அஷ்டபத்தன் ஸ்ரீவாங்க கும்பாபிஷேகம் முதலிய புனிதமான கைங்கரியங்கள் இந்த மஹா கேஷத்திரத்தில் 14-2-73 முதல் 21-2-73 வரை நடைபெறவிருக்கின்றன.

சகலரும் இப்புனிதக் கைங்கரியத்துக்குத் தாராளமாக நன்கொடை வழங்கி சகவரனின் கடாசுத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

குறிப்பு: வழங்கப்படும் நன்கொடைகள் ஆந்திரா பாங்கிஸ் எவ்வாக் கிளையிலும் பாங்க் கமிஷன் இவ்வாறும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

K. K. சத்யநாராயண, B. A. L. L. B.,
ஸ்ரீவாங்க அதிகாரி

மார்க்குதி பஜனை

சோஷலிஸம் பஜே பஜே!
தேசிய மயம் பஜே பஜே!
உச்ச வரம்பு பஜே பஜே!

வள்ளி விளிச்-
சங்கின் குறையம்
கேட்டியோ!
பள்ளாய் எடுத்திராய்!

**திருப்பள்ளி
எழுச்சி!**

'178 எம்ஜரிட்டி' குறையம்

சிம்லா உடன்பாட்டின் முதல் பலன்

ஜம்மு - காச்சீர்ப் பகுதியில் ஆதிக்க எல்லைக்கோடு வரையறைப் படங்களைப் பாரதம், பாகிஸ்தான் ஆகிய இரு நாடுகளும் ஏற்றுக் கொண்டு கையெழுத்திட்டுள்ளன. நெடுநாட்களாக அநாவசியமாக நீடித்துக் கொண்டிருந்த சிம்லா உடன்படிக்கை முதல் கட்ட நடவடிக்கையைச் சுமுகமாக முடித்துக் கொண்டதற்கு இரு நாட்டுத் தலைவர்களையும் பாராட்ட வேண்டும்.

தமது அரசாங்கத்தில் பொறுமையைச் சோதிக்கும் வகையில் இப்பிரச்சனை நீடித்தது. பாகிஸ்தானிலிருந்து வந்த செயல்களும், ஆத்திரமூட்டும் பேச்சுக்களும், அயல்நாட்டுத் தலையீடுகளும், ஒன்றுக்கொன்று முரணான நடவடிக்கைகளும், சிம்லா உடன்பாட்டை தாக்கெண்ட உடன்பாட்டைப் போலப் பலனற்றுப் போய்விடுமோ என்று அஞ்சும்படி செய்தன. இவ்வளவு நெருக்கடிகளுக்கிடையிலும் தமது நிதானத்தை இழக்காமல், பாகிஸ்தானின் நல்லெண்ணத்தில் நம்பிக்கை இழக்காமல், மெச்சக் வளையில் சமாதானத்தையும், நல்லுறவையுமே பெரிதாசமதித்து, ராஜதந்திரத்துடன் நடந்து கொண்டதற்குப் பிரதமர் இந்திரா காந்தியை நாடு பாராட்டுகிறது.

சில பகுதிகளை விட்டுக் கொடுத்தும், சில பகுதிகளை ராணுவரீதியில் ஒழுங்குபடுத்தியும், ஆதிக்க எல்லைக்கோட்டை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இதில், நாம் விட்டுக் கொடுத்துவிட்டோம், தோல்வி மனப்பான்மையுடன் நடந்து கொண்டு விட்டோம், இன்னமும் கண்டிப்புடனேயே இருந்திருக்கலாம், என்றெல்லாம் குறை சொல்வதில் பொருள் இல்லை. இருபத்தைந்து ஆண்டு காலமாகத் தீர்வு காண முடியாத பிரச்சனைக்கு வெனியார் தலைபிடி வலாமல் தீர்வு காண முற்படும்போது,

நெகிழ்த்து கொடுக்கும் மனப்பான்மையுடன் நடந்து கொள்வதுதான் முறை.

பழைய போர் திறத்தக் கோடு, ராணுவ ரீதியில் இரு நாடுகளுக்கும் பாதுகாப்பான 'கோடு' அல்ல. இதை நிரந்தரமான எல்லையாக மாற்றிக் கொள்ளவும் முடியாது. ஐ.நா.வின் தலையீடும், பார்வையாளர்களின் கண்ணாடும், கூடவே நீடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையில் இரு நாடுகளும் தங்களுக்குள்ளாகவே ஓர் ஆதிக்க எல்லைக்கோட்டை வகுத்துக் கொண்டது முன்னேற்ற நடவடிக்கையே ஆகும். கயேச்சைவுடன் ஒப்புக் கொண்டு நிர்ணயித்துக் கொண்டதால், இதைப் புறக்கணிப்பதும், இதை மீறி ஊடுருவல் போன்ற ஆத்திரமூட்டும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதலும் இனி நடவாது என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

இதனால் காச்சீர்ப் பிரச்சனை தீர்த்து விடவில்லை என்பது உண்மைதான். என்றாலும், இந்தச் சுமுகமான மனப்பான்மை, அடுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இசைவானது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். பங்ளா தேச அங்கீகாரத்துக்கும் இந்த முதல் படிவ ஆதிக்கக் கோடு நிர்ணயம், பெரும்பாலும் உதவும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். பங்காள தேசப் போர்க் கைதிகள் பிரச்சனைக்கு முடிவு காணவும், இந்த உப கண்டத்தில் அமைதி காணவும் அடுத்த நடவடிக்கையை - அதிகாரிகள் மட்டத்திலோ, மற்றெந்த மட்டத்திலோ - ஆரம்பிப்பது அவசியம். நல்லெண்ணம் பசுமையான இடக்கும் போதே அதை நிலைக்கச் செய்வதுதான் விவேகம்.

இது வரையில் காட்டிய நிதானமும், பொறுமையும், ராஜதந்திரமும் நீடித்து, எஞ்சி நிற்கும் இதர பிரச்சனைகளையும் வெற்றிகரமாகத் தீர்த்துக் கொள்ள ஆண்டவன் அருள்வானாக.

வான மழை விட்டது; கான மழை இதோ!

வடமொழியில் வருஷம் எங்குமே மழை என்று பொருள்.
தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் ஆங்கில வகுடம் ஒன்று

முடிந்து புது வகுடம் தொடங்கும் பருவம் வடமொழி வருஷமாகவே இருக்கிறது—இலகமானவைத்தான் சொல்லினோம். வழக்கம்போல் சென்னைமாநகரில் இந்த ஆண்டும் மிஸ்சிக் அகாடெமி, தமிழிசைச் சங்கம், இத்தியன் சைபல் ஆர்ட்ஸ், சுவாசுத்திரம் ஆகியவை இலகஸிமாக கொண்டாடுகின்றன.

மிஸ்சிக் அகாடெமியின் “சங்கீத கலாநிதி” விருது பேராசிரியர் பி. சாயப்பழாந்தி அவர்களைச் சேர்ந்தவராகிறது. பலப் பல ஆண்டுகளாக இசை ஆராய்ச்சியில் முழுசுத் தேர்ந்து முதிர்ந்தவர் ஸ்ரீ சாயப்பழாந்தி அவர்கள். சென்னை சர்வசமாளாய இசைப் பேரரசிலிருந்து நீண்ட காலம் அருப்பணி ஆற்றி விரும்பலர். கர்நாடக சங்கீத போதகர்களே ஆரம்ப பாடத்திலிருந்து பாடிப் படிப்பாகப் பல அற்புத நூல்களைப் படைத்திருப்பவர். அவரது இசை ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும், சொற்பொழிவுகளும் எண்ணிலடங்கா. மேடைக் கலைஞர் அல்லவாயினும் ஆராய்ச்சி மேதைவாகிய அவரிடம் பலிந்தி பெற்ற பலர் மேடைக் கச்சேரி வித்வான்களாகப் பெயரெடுத்துள்ளனர். சங்கீத சாஸ்திரப் புவவரேளுகிய ஸ்ரீ சாயப்பழாந்தி அவர்களுக்கு சங்கீத கலாநிதி விருது சூட்டப்படுவது மிகவும் பொருத்தம்.

குடியரசுத் தலைவர் ஸ்ரீ கி. ரீ. தொடங்கி வைக்கிற அகாடெமி விழாவின் சதஸங்கு இசை உலகத் தலைவர் (சங்கீத சம்ராட்)என்று பட்டம் பெற்ற முதுபெரும் வித்வான் செம்ஸப் ஸ்ரீ கைத்தியநாத பாகவதரவர்கள் தலைமை

தாங்குவதும் மிகப் பொருத்தமாகும்.

தமிழிசைச் சங்கீதத்தில் இவ்வாண்டு இசைப் பேரறிஞர் விருதினைப் பெறுகிறவர் திரு பெரியசாமி நூர் அவர்கள்

- ராஜ்ஜரபதி திரு எ. வி. லி
- திரு பி. சாம்பழாத்தி
- சென்னை திரு அனத்தியநாத பாகவதர்
- தமிழக கலாதார மத்திரி திரு அன்பழகன்
- திரு ம. ப. ரிமலியாமி குமாரன்
- தமிழக கலாநாயகர் திரு கே. கே. ஸா
- திருவிழியிலை திரு கங்கிரமணிய பிள்ளை

ஆவார். அவர் தமிழ்ப் பேரறிஞர்; இலக்கியப் பேரறிஞர்; ஆறாய்ச்சிப் பேரறிஞர். அந்நூலாக இருக்கிற பெருமை ஒரு புறம் இருக்கட்டும். கவித்த பத்தியின் தன்மையும் அடக் கத்தின் மென்மையும் பெற்றவர். நெஞ்சை உருக்கும் தமிழால் இளைப்பாடல்கள் இயற்றி இறைத்தொண்டு புரிவிற நல்ல தீவன் திரு தாரன். தமிழினை விழாசுவத் தொடங்கி வைக்கிறார் தமிழக கலாதார மத்திரி திரு அன்பழகன்.

இந்தியன் சீபைன் ஆர்ட்டஸ் சொஸைட்டியின் கலை விழா வைத் தொடங்கிவைப்பவர் தமிழக ஆளுனர் திரு கே. கே. ஷா அவர்கள். விருது பெறும் விற்பாங்கள் திருவிழியிலை சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள், நாகஸ்வர உலகில் அகில வரின் பாராட்டுக்கும் மதிப்புக்கும் பாத்திரரான ஸாம்ப லாள் திரு பிள்ளை அவர்கள். "பெரிய மேளம்" என்விற பெயரில் உண்டான ஒரு மகத்தான பத்ததிலில் முறைப்படி வாரிசாக வந்துள்ள கலேஸ்வர்.

பட்டம் பெறும் பெரியவர்களுக்கு நமது வாழ்த்துக் களையும் வணக்கத்தையும் அளிக்கிறோம்.

புயல் மழையால் பாதிப்பு

‘தமிழ் நாட்டில் புயல் வீசுவதற்கு உருவாகியுள்ளன’ என்று அடிக்கடி அறிவிக்கப் பட்டபோது ஆகல் நிறைந்த பொதுமக்களுக்கு ஏதேனோ அரிததங்கள் தோன்றின. கடைசியில் அந்தப் புயல் வீசுவதற்குள்ளும் பொதுமக்கள்தாம் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். புயலாலும் பெரு மழையினாலும் சேலம், தென்னார்க்காடு மாவட்டங்கள் பயல் சுரமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கங்கே சாலைகளும், இரயில் பாதைகளும் சீர்கெட்டு பல, இரயில், போக்குவரத்து தடைபட்டுப் போகிறது தீவிர ஏற்பட்டது. தென் மாவட்டங்களோடு சேலத்திற்கு தொடர்பு இல்லாமல் போயிற்று. சேலம் மாவட்டத்தில் மலையாளத்தாற்றியும், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் பெண்ணையாற்றியும் அபி பலவீனமான வெள்ளம் பெருக்கு ஏற்பட்டதன் விளைவாகச் சேலம் நகரமும், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளும் தனிபே துண்டிக்கப்பட்டு விட்டன. வெள்ளத்தில் சிக்கித் தவிக்கும் மக்களை மீட்பதற்கு ராணுவ விமானப் படகுகளும், ஹெலிகாப்டர்களும் வந்திருக்கின்றன. சென்னை நகரிலும் தாழ் வான பகுதிகளும் குடிசைகளும் பெரு மழையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

வெள்ள நிலவரங்கள் நிதிக்குப் பொருளுதவி செய்ய விரும்புபவர்கள்: ராமகிருஷ்ண மடம், சென்னை-4 என்ற விவரத்துக்கு அனுப்பலாம்.

67 பக்கப் புலகும்

286 பக்கப் பதிரும்

எம்.ஜி.ஆர். முதலியவர்கள் குடியரசுத் தலைவரிடம் கொடுத்துப் பிரதமரிடம் வந்து தமிழ் நாடு முதல்வருக்கு அனுப்பப்பட்ட கருச் கணியம் புலாக்கியும், அவற்றுக்கான பதில்களையும் டிசம்பர் 14ந் தேதி சட்டசபையில் கொடுத்துவிட்டார்கள். சில பதில்களில் ஏராளமான முரண்பாடுகள் இருப்பதாக எம். ஜி. ஆர். டி.சி. அமைப்பாளர் அன்று மாதிரியே ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் கண்டித்திருக்கிறார். புலாக்கியும், அவற்றுக்கான விளக்கப் பதிலையும் சட்டசபையில் கொடுத்த தற்குப் பிற்பாடு பிரதமருக்குத் தாம் எழுதியுள்ள கடிதத்தில், “அரசியல் சட்டப்படி மத்திய அரசுக்கு மானிய மந்திரி சபை பதில் சொல்வதற்கு அவசியமில்லை. மானிய அரசை விசாரிக்க மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் எதுவும் இல்லை. இக்கமிஷன் மத்திய அரசு விசாரணைக் கமிஷன் அமைத்தால் அது அரசியல் சாசனத்தையே சூழப்படுதல் அமைத்து விடும்” என்று பொருள் படுப்படியான வாசகங்களைத் திரு சுருணாதிதி தம் பதிலில் எழுதியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. மேலும், “ஒரு சில எம். எல். ஏ.க்கள் டி.சி. மாற்றிவிட்டால் அதற்காக ஆட்சியை மாற்ற வேண்டும்

என்றும் 8 வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தேர்தல் நடக்காது. 8 மாதங்களுக்கு ஒருமுறை தான் தேர்தல் நடக்கும்” என்றும் பிரதமருக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில் திரு சுருணாதிதி கூறியிருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. ஒரு சில எம். எல். ஏ.க்கள் டி.சி. மாற்றிவிட்டார்கள் என்பதும் இல்லை, தமிழகத்தில் உள்ள இன்றைய நிலைமை, ஆளும் டி.சி. இரண்டாண்டு பிளவுப்பட்டிருப்பதோடு எந்தக் கூட்சிகளின் பக்கபலத்துடன் அது பதவிக்கு வந்ததோ அந்தக் கூட்சிகள் பல இன்று அதை ஆட்சிக்கவிட்டு. மேலும் மக்கள் இன்றைய ஆட்சியை விரும்பவில்லை என்பதையும் வறு வான விதத்தில் உணர்த்தியுள்ளார்கள்.

விசாரணைக் கமிஷன் அமைப்பதைப்பற்றி திரு மு. சுருணாதிதி ஏன் இங்ஙனவு பங்கு தருக வேண்டும் என்பதும் புரியவில்லை. 67 பக்கப் புலாக்கு 286 பக்கம் விளக்கமான மறுமொழி எழுதும் அளவுக்கு ‘வைகைத்தமாக’ இருக்கும் நிலையையில் விசாரணைக் கமிஷனைச் சீர்திருப்பதற்கு மட்டும் ஏன் பயம், என்ன தயக்கம் என்பது மக்களின் சந்தேகமான இருந்ததானே தீரும்? மக்களின் சந்தேகத்தைப் போக்கி திருபிக்கவாவது முதல்வர் தாமே முன் வந்து விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்கச் சொல்லி இனங்குவதுதான் நல்ல தாக இருக்கும்.

நகர்ப்புற நிவ்வரி

தமிழ் நாடு அரசாங்கத்தின் நகர்ப்புற நிவ்வரியில் முன்பு ஒரு மணியும் அதற்குக் குறைந்த அளவுள்ள இடங்களிலே விதிக்கக் காலி யிருந்தன. இவ்வி இரண்டு மணிகள் (இரண்டு கிரவுண்டுகள்) வரை வைத்திருப்பவர்களுக்கு விதிக்கக் கூண்டு என்று தெரிகிறது. பெரும்பாலான வீடுகள், ஒரு மனை, இரண்டு மனை என்னவானின் அளவிலேயே இருப்பதால் மத்தியதர வசுப்பைச் சேர்த்த பலர் வரி விதிக்கக் கூறு வரம் ப உயர்த்தி இருப்பதால் பலனடைய முடியும் என்பது உறுதி. இரண்டு மனைகளுக்கு மேல் வைத்திருப்பவர்களுக்கும் கூட அந்த இரண்டு மனை அளவைக் கூறித்துவிட்டு எது சில பகுதிகளை நகர்ப்புற நில வரி விதிக்கப்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சொந்தக்காரர்களால் தங்கள் குடியிருப்புக்கு மட்டுமே பயன் படுத்தப்படும் வீடு உள்ள மனைக்கு, முன்பு

இருபத்தைந்து சதவீத வரிக் கட்டுவதால் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அந்தச் சதுரகை ஐம்பது சதவீதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. பெருங்காவியான மத்தியதர வரிக் கட்டுக்கு நவீனம் தரும் இந்தத் திருத்தம் வரலேற்பதற்குரியது.

கண்டக்டர்களுக்கும் பரிசீலி

பிவ்வா போக்குவரத்து (பஸ் சேவி சேவ்) வது போல் தன்னகா போக்குவரத்து (அவ்) பஸ் கண்டக்டர்கள் 3000 பேருக்குப் பொது மக்களிடம் எப்படி எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும், எப்படி எப்படி நடந்து கொள்ளக்

கூடாது என்பதைக் கற்பிக்க ஒரு பரிசீலி வகுப்பு நடத்தலாம். இப்போது நடக்கிற இந்த வகுப்புத் தவிர ஏற்கனவே ஆவிரம் பேருக்கு இப்படிப் பரிசீலி தரப்பட்டுவிட்டது என்பதிலுள்ள. பிரவானம் சேவையும் பொது மக்களிடம் மரியாதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும், டிக்கட் கொடுக்கும்போது விரை எச்சிலில் தொய்த்து டிக்கெட் கொடுக்கக் கூடாது, மாணவர்களுடன் மோதல்களைத் தவிர்த்த வேண்டும் - என்றெல்லாம் இந்தப் பரிசீலி வகுப்புகளில் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார்களாம். ஏரே ஒரு சந்தேகம். இந்த வகுப்புகளில் சொல்லிக் கொடுப்பதை எல்லாம் 'கண்டக்டர்களுக்கும்' என்பதைச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார்களா இல்லையா என்பதுதான் நமக்குப் புரியவில்லை. வகுப்பு நடத்துபவர்கள் அனைத்தும் சொல்லியனுப்பு வதுதான் நல்லது.

தொழிலாளிகளும் மாணவர்களும்

“தமிழ் நாட்டில் இன்றைய தி.மு.க. அரசு பிரச்சனைகளைத் திணை திருப்புவதற்காகத் தொழிலாளர்களை மாணவர்களுக்கு எதிராகத் திருப்பிவிட்டு மக்கள் மத்தியிலே குற்றம் சாட்டுவதற்கு முயன்று வருகிறது. அரசின் போல் மாணவர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் உள்ள அதிருப்தியை மறைக்க இந்தத் தந்திரம் கையாடப்படுகிறது. இந்த அடாய்த் தில் தொழிலாளர்கள் சிக்கிக் கொள்ளக் கூடாது. தாய்கள் மாணவர் விரோதப் போக்குடைபவர்கள் என்ற அபவாதம் ஏற்பட்டு விடாமல் தொழிலாளர்கள் அரசின் தந்திரத்திலிருந்து தப்பிப்பை பாதுகாத்துக்

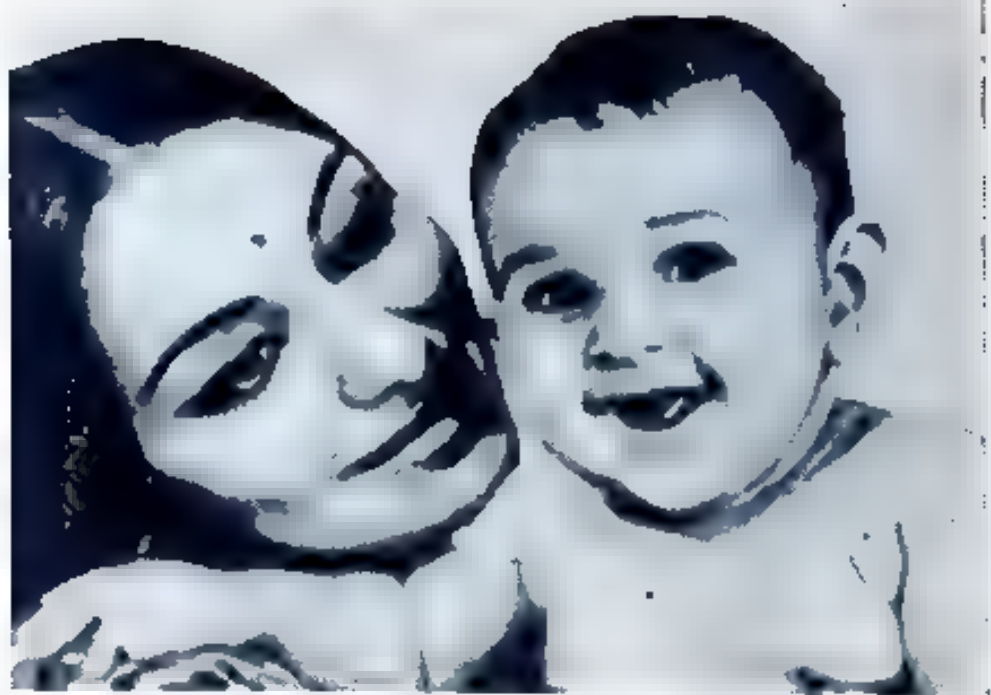
கொள்வதோடு மாணவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க முயலுவ வேண்டும். வாராஸது ஒரு மாணவர் ஒரு தொழிலில் பணிபுரிந்து கின்ற ஒருவரின் தம்பியாகவோ, மகனாகவோ, உதவிவராகவோதான் இருக்க முடியும். இதைத் தவிரக் கண்டித்து மாணவர்களைப், தொழிலாளர்களைப் பிரித்துவிட முயலும் எந்தச் சூழ்நிலையும் முற்பயக்க இருசாராரும் எப்போதும் தயாராயிருக்க வேண்டும். தொழிலாளர்கள் தங்கள் உடல் பிறப்புகளைப் போன்ற மாணவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று அ.தி.மு.க. தலைவர் எம்.ஜி.ஆர் வீழ்குள்ள ஒரு திணைமையை நன்கு விளக்கி இருக்கிறார். தொழிலாளர்களுக்கு, மாணவர்களுக்கும் மிகவும் பயன்படக்கூடிய சமயோபதேமான அறிவுரைவாகும் இது.

தம்பிக்கைத் தீர்மானம்

தி. மு. க. அரசு மீது டிசம்பர் மாதத் தொடக்கத்தில் சட்டசபையில் கொண்டு வந்த தம்பிக்கைத் தீர்மானத்தை ஒட்டுக்கு விட்டபோது (சபாநாயகர் அனுமதித்து டிசம்பர் 3த் தேதி விவாதத்துக்கு விடப்பட்ட தம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் ஒருபுறம் இருக்க) எதிர்க்கட்சிகள் வெளிநடப்புச் செய்துவிட்டன. ஆனால் எதிர்க்கட்சிகள் வெளிநடப்புச் செய்த பின்னரும் உள்பேரவாச்செய்ய நடத்தி வோட்டு எண்ணிக்கை நடத்தியிருக்கிறார்கள். இது பற்றி அன்று வெளிநடப்புச் செய்த சபை கூறியில் நின்று கொண்டிருந்த டாக்டர் ஹான்டே “இப்படிச் செய்வது எந்த நுனதாயகத்திலும் சேராது” என்று விமர்சனம் செய்திருக்கிறார். அதே தினம் சட்டசபையில், தி.மு.க. பிரமுகர்கள் இன்னும்மீண்டும் சோதனைகள் நடத்த வருமான வரி, வரிவருத் அமல்துறைகளைச் சேர்ந்த சில குட்டித் தேவதைகள் பயன்படுத்தப்படுவதாகவும், இதன் மூலம் தி.மு.க. செய்வாக்கைக் குறைத்து விடலாமென்று சிலர் திணைப்பதாகவும் இப்போது தி.மு.க.வை மிரட்டும் முயற்சி உணர் பிரதமர் கவனத்துக்குக் கொண்டு வரப் போவதாகவும் கூறி யிருக்கிறார் தமிழக முதல்வர். முதல்வரின் பேச்சைப் பார்த்தால் மிரட்டுவது வார் என்பது நமக்குப் புரிய வில்லை.

சட்டமன்றில் 'கணவாய்க்கல்'

தமிழ் நாடு சட்டசபையில் அமைச்சரவை மீது தம்பிக்கை வேறும் தீர்மானத்தின் மீது பேச்சுகளில் ஒரு தி. மு. க. உறுப்பினர் “இப்போது கூட்டத் தேவை என்றால் தி.மு.க. பதவி விவகத் தயார். ஆனால் அதற்குப் பிறகு தமிழகத்தில் தமிழர் ஒருவர்தான் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டுமென தவிர மகபர் கணவாய் வழி வந்தவர்களோ, பாண்காடு கணவாய் வழி வந்தவர்களோ ஆட்சி அமைக்கத் தமிழ் மூதாதாய் அனுமதிக்காது” என்று கூறி யிருக்கிறார். சட்டசபையில் இப்படிக் கணவாய்கள் பத்திய பேச்சுக்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. சபை மரபு, கண்ணியம் பற்றிக் கவனித்தல் நல்ல.

உங்கள் குழைக் கேட்பதிலும் அரவணைப்பிலும் குழந்தைக்கு எவ்வளவு ஆனந்தம்! அவனுக்கு ஜான்ஸன்ஸ் தகும் மென்மையான சுகுமப் பாதுகாப்பையும் அளியுங்கள்.

நீங்கள் குழந்தையை அணைத்துக் கொள்ளும்போது, அவன் இவ்விசித்திரமான புது உலகிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவதை உணருகிறான். ஜான்ஸன்ஸ் பேபி பௌடர் பூசி அவனுக்கு மேலும் இதமளியுங்கள். சுரமான ராப்பின்கள் மற்றும் வியர்வையினால் ஏற்படும் அசௌகரியத்தைத் தடுத்து குழந்தைக்கு இதமளிப்பதில் ஜான்ஸன்ஸ் இணைந்தது என்பதை உலகெங்குமுள்ள நாயமார்கள் அறிவார்கள். உடலிலுள்ள துவாரங்களை அடைந்தது கொள்ளாத வகையில் அதன் துள்கள்கூட விசேஷமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் மணமே, மிக மென்மையானது குழந்தைக்கு மிகவும் பிடித்தமானது.

ராப்பின்களை மாற்றும்போதும் குளித்த பின்னும், படுக்கப்போகும் சூனும் குழந்தைக்கு ஜான்ஸன்ஸ் பூசி இதமளியுங்கள். அது குழந்தைக்கு எப்போதும் குளுமையும் கெழும் அளித்துப் புத்துவிருட்டுவதும் குழந்தைகளை மனதில் கொண்டு தயார் செய்யப் படுவதால் ஜான்ஸன்ஸ் ஒரு நிரந்தர பௌடராகும். எவ்வும உபயோகப்படுத்தலாம். நீங்களும் உபயோகியுங்கள்.

பேபிஸ் டைபர்

ஜான்ஸன்ஸ் & ஜான்ஸன்ஸ்

அழைக்கை அமரர்க்கு

21. குற்றச்சாட்டு

ஆதிரா ரயில்கள் ஸ்டேஷன் அமனி துணிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஒரு நொடி ரயில்களும் போகிற ரயில்களும் ரகசி சத்தமிட்டன. பிரயாணிகளின் கூட்டம் கொங்கி முடிவாகியது. ரயில்களிலும் சரி, ரயில்வே பிளாட்டாபாரத்திலும் சரி, காலி இடம் எப்போது விடையாகியது. பிரயாணிகளின் மாதிரி போர் ஆங்கில சொல்பாட்டிலும் இத்தியல் சிப்பாய்களிடமாவது, அப்போது உயர் அதிகாரத்தின் மிக தெருக்கடிவை அடைந்திருந்த சமயம் அங்கலா? மாஜி சேனாபதி வேலு இத்தியலின் வைணராய் பதவியை வலித்து வந்தார். அது வரையில் அவர் சேன் திருத்த போர்க்களங்களில் செல்லும் பிரிட்டிஷ் படைகள் பின்வாங்க வேண்டி நேர்ந்தது. இந்த அபரீதநிலையைப் போக்கிக் கொள்ள விரும்பிய வேலு துரை என்ன வந்தாலும் இத்தியலையிலிருந்து பின்வாங்குவதில்லை என்று நிர்மாணித்துப் பிரமாத ராஜ்யம் குண்டிப்புகளைச் செய்து வந்தார். ஆகவே இத்தியலின் ரயில்கள் எல்லாம் அந்த 1943ம் வருஷம் பிற்பகுதியில் சிப்பாய்கள் மயமா கிருந்தன. ஸ்டேஷன் பிளாட்டாபாரங்களில் பெரிய பெரிய பிரச்சிக்குண்டுகளும் அவற்றின் கடுகளும் கும்பலாக அடுக்கப்பட்டிருந்தன.

பல ரயில் பாணிகள் சத்திக்கும் பெரிய ஐந்துகள் ஆதிரா: ஆதலாக அங்கே இடைவிடாமல் ரயில்கள் வந்த வண்ணமும் போக வண்ணமுமாக இருந்தன.

இரண்டாவது வருப்புப் பிரயாணிகளுக்குரிய வெயிட்டில் குயில் ஒரு சூறியில் சிதா உட்கார்ந்திருந்தான். அவனுக்கு அருகில் ஒரு சிறிய டிரைவர்பெட்டி இருந்தது. அதன் மேல் கையை வைத்துச் சாய்ந்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய மனம் எங்கெல்லாமோ சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் அதே ஆதிராவுக்குச் சிதா தன் கணவருடனும் குரிவாவுடனும் வந்திருந்தான். கோட்டையிலிருந்த அரண்மனைகளையும் தாழ்மனைகளையும் பார்த்துப் பரவசம் அடைந்தான். பற்பல இன்பக் கணவுகள் கண்டான்.

அந்தக் கணவுகளையெல்லாம்விட அது உயர்மான நிகழ்ச்சி நேற்று நடந்தது. விவரணி நேரம் அவன் தன்னை அரண்மனைக்கு வாழ்வதற்குரிய அரசகுமாரி என்று எண்ணிப் பெருமித ஆனதும் அடைந்திருந்தான். ஆனால் அந்தப் பெருமித ஆனந்தம் ஒரு நொடியில், ஒரு வார்த்தையில், தகர்ந்து போய் விட்டது. அவன் வெறும் சிதாதான் என்றும் சாதாரண மனுஷிதான் என்றும் ஏற்பட்டது. அவன் அங்கிலை மதி மயங்கிச் செல்வதற்குக் காரணமாகியிருந்தவர்கள் ஆதிரா ஸ்டேஷனில் அவனைக் கொண்டு வந்து விட்டுவிட்டு, டிக்கெட்டு ஒர் இரண்டாம் வருப்பு டிக்கெட்டும் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு, மாயமாய் மறைந்துவிட்டார்கள். ஆம், வெறும் டிக்கெட் மட்டும் கொடுத்து விட்டுப் போகவில்லை. அந்தச் சிறு டிரைவர்பெட்டியையும் கொடுத்து விட்டுப் போனார்கள். அவனுக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டத்துக்குப் பரிசாரமாக அதில் ஏதோ பரிசுப் பொருள் இருக்கிறதாம். ராணி அம்மான் கொடுக்கச் சொன்னாள். ஆகா! அந்த ராணி அம்மானின் பரிசு இங்கே யாருக்கு வேணும்? வேண்டாம் என்று சொன்னதும் கேட்காமல் வைத்துவிட்டுப் போய் விட்டார்கள்.

பெட்டியைத் திறந்து அதற்குள் என்ன இருக்கிறது என்றுகூடச் சிதா பார்க்கவில்லை.

சிதாவின் உள்ளம் அவனுடைய வருக்காவ வாழ்வில் கடுபட்டிருந்தது.

அவனிடம் டிக்லிக்கு டிக்லெட் இருப் பது உண்மையானால் டிக்லிக்குப் போகும் வண்டியும் சேக்கிரத்தில் வந்துவிடும். ஆனால் டிக்லிக்குப் போய் என்ன சொல் வது? அவருடைய முகத்தில் எப்படி விழிப்பது? "இரண்டு நாட்களாக எங்கே போயிருக்காய்?" என்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வது? ஏற்கனவே காரணமில்லாமல் தன்மீது எரிந்து விழுந்து கொண்டிருந்தவர் இப்போது தன்னை அடியோடு நிராகரித்து விடலாம் அல்லவா? சூரியாயோடு சேர்ந்து ஏதோ சதி செய்ததாக எண்ணிக் கொண்டிருக்க லாம் அல்லவா? அப்படி எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் தன்னை எப்படி அவர் சூழம்ப ஏற்றிக் கொண்டார்? நடந்த சம்பவங்களை எல்லாம் சொன்னால் உண்மை பென்று நம்புவாரா? கட்டுக்கதை என்று சொல்ல மாட்டாரா? எல்லாவற்றையும் அனுபவித்த தனக்கே நடந்ததை நம்புவது கஷ்டமா? யிருக்கிறதோ அவர் எப்படி நம்புவார்? அவரை விட்டுப் போய்விடுவது என்று முன்னால் உத்தேசித்திருந்த படி செய்து விட்டால் என்ன? அப்படியானால் எங்கே போவது? சென்னைப் பட்டணத்தில் வசதி இருக்கிறான். ஆனால் அங்கே போய் மாமனார் மாரியார் முகத்தில் எப்படி விழிக்கிறது? நிமிஷென்று தலியாக வந்ததற்கு என்ன காரணம் சொல்லுகிறது? அங்குக் காட்டிலும் சூரியா சொன்னபடி கல்கத்தாவுக்குப் போவது நல்லது. கல்கத்தாவில் வசித்தாவின் சிநேகிதி இருக்கிறாள் அவ்வா? அவள் விட்டுக்குப் போய் அங்கிருந்தபடி போகித்து முதலில் சென்னைக்குக் கடிதம் எழுத வேண்டும். அங்குள்ள நிலைமையைத் தெரிந்து கொண்டு போவதுதான் உசிதமாக இருக்கும். ஆனால் பிற்பாடுதான் மதராஸுக்கு எதற்காகப் போக வேண்டும்? கல்கத்தாவில் சுதந்திரமாய் வாழ்வதற்கு ஒரு வேலை தேடிக்கொள்வதுதான் சரி. எத்தனைபோய் ஸ்திரீகள் இந்தக் காவத்தில் உத்தியோகம் பார்த்துக் கொண்டு சுதந்திரமாய் இருக்கிறார்கள். அது போல் தானும்; ஸ்திரீயைத்துக்கு ஒரு வேலை தேடிக்கொண்டு பிறகு வசதிக்குக் கடிதம் எழுதி வர வசைத்துக் கொண்டாய் என்ன? இவ்விதம் சீதாவின் உள்ளம் டிக்லிக்கும், சென்னைக்கும், கல்கத்தாவுக்கும் இடையே ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கையில், அந்த வெலிட்டிஸ் ரூம் வசலில் நின்று கொண்டிருந்த ஒரு மூகம் சட்டென்று அவள் கண்ணில் பட்டுக் கருத்தைக் கவர்ந்தது. அப்படியே

பார்த்தவர் ஒரு மூகம்மதியர். கமார் நும்பது வயதுள்ள மனிதர். அவரை எப் போதோ பார்த்திருந்த ஜாபகம் சீதாவுக்கு வந்தது. அதனால் ஒருவிதப் பயம் உண்டாயிற்று. தன்னை அவர் உற்றுப் பார்த்திருர் என்று தெரிந்ததும் பீதி அதிகமாயிற்று. மூன்றாம் அவரை எங்கே பார்த்திருக்கிறோம் என்ற யோசனை முற்றியது. தன்வகி எடுக்கும்வரை யோசித்த பிறகு சட்டென்று ஜாபகம் வரவும் செய்தது. கையில் ரத்தம் தோய்ந்த உத்தியுடன் ரஸியா பேசும் என்னும் ஸ்திரீ ஒரு தான் இரவு ஒருவருக்கும் தெரியாமல் விட்டிய் புதுந் ஸ்திரீ அன்றையில் தன்னோடு சூழாவைத் திறந்து விட்டிருந்தால் அல்லவா? அந்தப் பயங்கரமான இரவில் தான் படுத்துத் தூக்கமின்றிப் புரண்டு கொண்டிருந்தபோது பலகணக்கு வெளியே யிருந்து ஒரு புது மூகம், தன்னை யும் தாரிணிவையும் உற்றுப் பார்த்த தல்லவா? அந்த மாதிரி யல்லவா இருக்கிறதே இந்தச் சாயபுனின் மூகம்? ஒரு வேளை அவன்தானோ? அப்படியானால் எதற்காக இங்கே வந்திருக்கிறான்? தன்னை எதற்காக அவன் வெறித்துப் பார்த்திருன்?

ஆகார மிகவும் பொய்வாய் என்று சீதா அடிக்கடி நினைப்பப டிருந்தாள். பாதுகாப்பு இல்லாமல் அனாதகிரகதையாக உள்வாங்கிப் பிடித்துக்கொண்டு நேரம் விழித்துக் கடிவ பாதகர்கள் அந்த ஊரில் உண்டு

என்றும் சென்னைப்பட்ட டிருத்தான். இதற்கு முன்னும் தனக்கு தேர்ந்த கஷ்ட மெல்லாம் போகாது என்று இன்ன மும் கஷ்டம் ஏதேனும் காத்திருக்கிறதோ? ஆனால் இது இரய்க்வே ஸ்டேஷன். இரவுப் பகலும் ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் நடமாடிக் கொண்டிருக்கும் போது எதலம். இங்கே தன்னை யார் என்ன செய்ய முடியும்? எதற்காகப் பயப்பட வேண்டும்? ஸ்திரீகள் தனியாகப் பிரயாணம் செய்வதற்குப் பயந்து கொண்டிருந்த காலம் போய்விட்டது. இப்போது எத்தனையோ பெண்கள் தன்னா தனியாகப் பிரயாணம் சென்றிருக்கள். மதராஸிலிருந்து டில்லிக்கும் பரப்பாஸிலிருந்து கல்கத்தாவுக்கும் தனக்குத் தெரிந்த குடித்தன ஸ்திரீகள் எத்தனையோ போர் போயிருக்கிறார்கள்? பீகானே எதற்காகப் பயப்பட வேண்டும்?

பயப்படக் காரணம் இல்லைதான். ஆனாலும் கல்கத்தாவுக்கோ மதரா

ஸுக்கோ போவதைக் காட்டிலும் கிட்டத்தில் உள்ள டில்லிக்குப் போவதே நல்லது. தனக்கு தேர்ந்த அநாயகிகளை இவர் தம்பிதேனும் நம்பா விட்டாலும் சொல்லிவிட வேண்டும். சூரியாவின் உறுதி என்ன ஆயிற்று என்பதை யாவது தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமா?

ஓ தோ ஒரு ரயில் ராட்சத கர்ஜனை செய்து கொண்டு ஸ்டேஷன் பீகாட் பார்த்துக்கூள் வந்தது. "டில்லி ரயில் வந்து விட்டது!" என்று சொல்லிக் கொண்டு வெளிட்டியுள் டுயில் துருத்தலர்களில் சிலர் எழுந்து போனார்கள். சீதாவும் அவசரமாக எழுந்து டிரெய்ரிப் பட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு வெளியில் வந்தாள். ஸாஹு பக்கத்தில் நிற்ப சாயபுவையும் பார்க்கக் கூடாது என்று உறுதியினால் வேறு பக்கம் பார்க்கக்கொண்டே சென்றாள். ஆனால் அந்தச் சாயபுவின் செருக்கச் சிவந்த உற்றுப் பார்க்கும் கண்கள் தன் மேல் பதிந்திருப்பின் தன் என்று அவனுடைய உள்ளுணர்வு அறிவித்தது.

டில்லி ரயில் இது என்று தெரிந்து கொண்டதும், இரண்டாம் வகுப்பு வண்டிகளில் பெண்கள் வண்டியைத் தேடிப் பிடித்தாள். ஆனால் அந்த வண்டியில் பெண்களில் கூட்டம் ஏதேனையே அதிகமா கிருந்தது. சூழிகளாக ஏறப் பார்த்த சீதாவுக்கு அந்த ஸ்திரீகள் இடம் கொடுத்த க மறுத்தார்கள். அதனை உட்புறம் தாளிட்டுக் கொண்டு திறக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். பிறகு சீதா அதிக கூட்ட மில்லாத வேஸ்டு இரண்டாம் வகுப்பு வண்டியைத் தேடிப் போனாள். ராட்சியமாக சொல்லார்களும் மிஷனரிகளும் சூயஸ் ர வண்டியாகத் தேடினாள். அத்தனைய கூட்டத்திலும் கூட்ட வண்டியைத் தேடிப் போனாள். அந்நிகழ்வுகள் இப்போது என்பதைப் பார்த்து விட்டு ஏறினாள். ஏறி கூட்டகாரத்தையும் அதே வண்டியில் ஏற்கனவே அந்த முகம்மதியா! ஏறியிருப்பது தெரிந்து திருக்கிட்டாள். சூரியா! இது என்ன! போஷா! போஷா! இப்போது என்னேயோ யானைப் பார்த்து வெளியே என்று நினைக்கொழைந்த அந்த முகத்தின் இங்கு உட்காந்திருக்கிறானே! இறங்கி வேறு வண்டி, பார்த்து

வாமா? இங்கி ஏறுவதற்கு இன்னும் நேரம் இருக்கிறதோ, இல்லையோ தெரியுமையே?

இப்படிச் சீதா தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கையில் இரண்டு மனிதர்கள் அந்த வண்டியை வண்டி வந்து நிற்குங்கள். ஒரு வன் இவ்வெருவனுக்குச் சீதாவைக் கட்டிக் காட்டினான்.

இரண்டாவது மனிதன் சீதாவை உற்றுப் பார்த்துவிட்டு "அம்மா! உன் பக்கத்தில் இருக்கிற பெட்டி உன்னுடையதா?" என்று கேட்டான்.

"என்னுடையதுதான்; எதற்காகக் கேட்கிறாய்?" என்றான் சீதா. அவளுக்கு ஒரு பக்கம் கோயர் வந்தது; இன்னொரு பக்கம் ஏகோ அபாயம் வரப் போகிறது என்று உணர்ச்சியினால் மனம் பதைபதைத்தது.

"உன்னுடையதா? நீச்சயந்தானா?"

"நீச்சயந்தான்!"

"அப்படியாகுந் ரயில் விட்டுக் கீழே இறங்கு!" என்றான் அந்த மனிதன். உடனே ஒரு விரியை எடுத்து எறினான். இரண்டு ரயில்களே போஸ்காரர்கள் வந்து நின்றார்கள்.

"உம்; இறங்கு!" என்று அதிகாரத் தொனியில் கட்டளை விட்டான்.

இச்சமயத்தில் ஒரு ரயிலை உத்தியோகஸ்தர் அந்தப் பக்கம் வந்தார். சீதா, "ஸார்!" என்று அவரை அழைத்து, "இவர்கள் என்னைத் தொந்தரவு செய்கிறார்கள். நீங்கள் உதவி செய்ய வேண்டும்" என்றான்.

அவர் போஸ்காரர்களைப் பார்த்து, "என்ன மொசாரம்?" என்று விசாரித்தார். சாதாரண உடுப்பில் இருந்த போஸ்காரர், "இந்த அம்மான் இவருடைய பெட்டியைத் திருடியிருக்கிறான். திருடியதோடு நன்னுடையது என்று சாதிக்கிறான்!" என்றான்.

ரயிலை உத்தியோகஸ்தர் சீதாவைப் பார்த்து, "இவர்கள் உன் பேரில் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள், அம்மா! ரயிலை போஸ்கல் ஸ்டேஷன் அதோ பக்கத்தில் தான் இருக்கிறது. நீ அங்கே போய்

இன்ஸ்பெக்டரிடம் உன் கைவைச் சொல். உனக்குக் கெடுதல் ஒன்றும் வராது. இவர்கள் சாட்டும் குற்றம் பொய் என்றால் இன்ஸ்பெக்டர் உன்னை விட்டுவிடுவார். அடுத்த வண்டியில் தானே உன்னை ஏற்றி விடுகிறேன்!" என்றார். போகும்போது அவர், "இதற்குக் காலத்தில் யாரையும் நம்புவதற்கில்லை. பார்வைக்குப் பரம சாதுவாய்த் தொண்டுகிறார்கள். ஆனால் வாரியம் நேர் விசாரணை யிருக்கிறது" என்று சொல்லிக் கொண்டே போனார்.

வேறு வழியில்லை யென்று கண்டு சீதா வண்டியை விட்டுக் கீழே இறங்கினாள். வெளிப்பாடையாகத் துணிச்சல் காட்டி, "வாருங்கள்! உங்கள் இன்ஸ்பெக்டரிடமே சொல்கிறேன். இந்த அநியாயத்துக்குப் பரிசாரம் கேட்கிறேன்!" என்றாள். மூன்றாம் பிள்ளும் போஸ்கல் பஸ்குழர் சென்றபோது சீதாவின் உள்மனம் பதைபதைத்தது. பயத்தினால் அவளுடைய கால்கள் கள்ளாடித் தத்தளித்தன. ஆனாலும் அவள் மனத்தில் ஒரு சிறு ஆறுதலும் தோன்றியது. நல்ல வேளை! அந்தக் கொள்ளிக் கண் சாயபு இருந்த வண்டியி் விருந்து இறங்கித் தப்பித்துக் கொண்டோமல்லவா?

போஸ்கல் ஸ்டேஷனுக்குப் போய் உன்மைமையைச் சொன்னால் இந்த அதி கப்பிரசங்கிகள் தன்னிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்ள வேண்டியதாகும். அடுத்த வண்டியில் ஏறித் கொண்டால் போகிறது.

சாயபுவிடமிருந்து தப்பிவிடும் என்ற சந்தேகமானது சீதாவைத் திரும்பிப் பார்த்து அதை உறுதி செய்துகொள்ளும்படி தூண்டியது. சீதா திரும்பிப் பார்த்தாள்.

ஆகா! இது என்ன? ஆபத்து இன்னமும் தன்னை விட்டபாடாக இல்லையே? அந்தச் சாயபுவும் ரயிலிலிருந்து இறங்கிச் சற்றுத் தூரத்தில் தொடர்ந்து வருகிறானே? ஐயோ! எதற்காக அவன் வருகிறான்? தன்னை என்ன செய்வதற்காக வருகிறான்?

32. விடுதலை

மாநிலப்பேர்ட் கோர்ட்டில் சீதா திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கையில் உண்டியில் நின்றாள். அவளுடைய கீதம் தன் உவானைக்கை இறந்து பிரமை கொள்ளும் நிலைக்கு வந்திருந்தது.

அரண்மனைச் சிங்கார வண்டியில் நடந்த சம்பவங்களைச் சாட்டிலும் நேற்றிலிருந்து நடந்த சம்பவங்கள்

அவளுடைய உயிருத்தியைக் கொண்டு தம்ப முடியாதவளா யிருந்தன.

முத்தரநான் அவள் புராதனமான ராஜ குலத்தில் பிறந்த அரசினன்குமரி தான் என்று கொஞ்ச நேரம் எண்ணிப் பெருமிதம் கொண்டிருந்தான்.

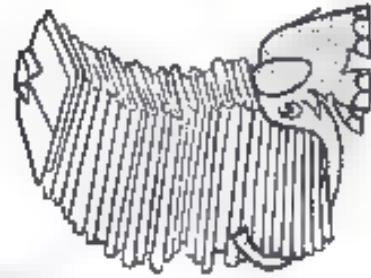
இன்றைக்கு அவள் ரயில்களே ஸ்டேஷனில் பெட்டி இருடியதாகக் குற்றம்

மின்னலுக்கும் வெண்மைக்கே... ரின்

ரின், சோப் ஆகிய இது, புத்தம் புதுகையாகத் துருவகையாகத்
கர்த்தம்—மின்னை வடிவிலே ஒரு துட்டெனும், சிவகையில்கொடு
சோப்பைவிட மேலும் அகல மடவது அழிகத் துருவகை வெளுத்-
திடும். திறத்த சோப்புப் பெட்டியிலேயே சுருமலர் அவத்திக்
கொண்டதன் சிறந்த பல்க் அழிக்கும் சிக. குழம்புத்திலும்
ஆடவரின், பெண்களின், குழந்தையின்...வாங்கின துளிகளிலும்
மிகக்கடரின் வெண்மைப் புகிரிடலோ சிக!

சுண்ணையின் யாரோயாவது!

சோப்பையின் அரைமூங்கு அழிகத் துருவகை வெளுப்பது ரின்!

சாட்டப்பட்டு மாநிலத்தோடு சேர்த்து
இருக்கப்பட்டிருந்தான்.

விசாரணை நடத்து கொண்டிருந்தது.
பிராணிகளாகத் தரப்பட்டு மூன்று தடவைகள்
சாட்சிக் கூண்டில் ஏதேன் சாட்சி சொல்லி
விட்டார்கள்.

மூன்று சாட்சிகளில் ஒருவர் அப்
பெட்டியின் சொந்தக்காரன் என்று
கூறிக் கொண்டிருந்தான்.

ஆனால் மூன்று பேரையிடமிருந்து
இருக்க ஒரு பெட்டியின் தாள் பெட்டி
யின் உட்கார்த்திருத்ததாகவும், தாள்
எடுத்து ஒரு சப் 'சா' குடியிருந்திருப்ப
போயிருந்ததாகவும், திருப்பி வந்து
பார்க்கும்போது பெட்டியைக் காணவில்
என்றும், அப்போது பெட்டி ரயிலில்
இருக்க அம்மான் பெட்டியை உட்கார்த்த
திருப்பதைக் கண்டுபிடித்ததாகவும்
அவர் சொன்னான். இந்தப் பெட்டி
பொய்யனுடைய பெயர் காவா
சத்தியப் பிரகாஷ் குந்தா என்று
தெரிந்தபோது சிதாவால் தன் பங்கரை
மீதுவைப்பதும் புண்ணைச் செய்யாமல்
இருக்க முடியவில்லை.

இன்னொரு சாட்சி, மேற்படி காவா
சத்தியப் பிரகாஷ் குந்தா என்று
பட்ட போலீஸ் சேவகர், சத்தியப்
பிரகாஷ் குந்தா செங்குதில் போலீஸ் குற்ற
வாஸி-ஸ்திரீயை ரயிலிலிருந்து பெட்டி
செங்குதில் இறங்கி ரயிலில் போலீஸ்
ஸ்பீட்டிங்குக்கு அழைத்துப் போனதாக
அவர் சாட்சி கூறினார்.

அடுத்தபடியாக மேற்படி போலீஸ்
ஸ்பீட்டிங்கு அச் சமயம் இருந்த
போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் சாட்சியம்
கூறினார். "இந்த அம்மான் பெட்டி
திருடியிருப்பான் என்பதை முதலில்

தான் நம்பவில்லை. ஆனால் சத்தியப்
பிரகாஷ் வற்புறுத்திச் சொன்னதின்
பேரில் இந்த ஸ்திரீயிடம் 'பெட்டி உன்
னுடையதுதானா?' அப்படியானால்
அதில் என்ன சாமான்கள் இருக்கின்ற
ன?" என்று கேட்டேன். இந்த ஸ்திரீ
பதில் ஒன்றும் சொல்லாமல் திகைத்து
நின்றாள். ஆனால் சத்தியப் பிரகாஷ்
குந்தா பெட்டியில் இருக்கும் சாமான்
களுக்கு ஐதோ கொடுத்தான். சாவி
வும் அவனிடமிருந்து இருந்தது. நிறந்து
பார்க்காமல் அவன் சொன்ன சாமான்கள்
எல்லாம் இருந்தன. இந்த அம்மான்
தன்னைப் பற்றி வேறு தகவல்களும் சரி
யாகக் கொடுக்கவில்லை. விவரம்
சொல்லக்கூடிய மறுத்துவிட்டான். ஆகையால்
என்னுடைய முதல் எண்ணத்தை
மாற்றிக் கொண்டு உழக்குப் பதிவு செய்
தேன்" என்று இன்ஸ்பெக்டர் சாட்சி
சொன்னார்.

இதை வெல்லாம் சிதா கேட்டுக்
கொண்டிருந்தான். அந்த இன்ஸ்பெக்டர்
கூறினதெல்லாம் உண்மைதான்.
பெட்டியில் எல்லா இருந்தது என்பது
தனக்கு உண்மையில் தெரியாது;
ஆகையால் சொல்ல முடியாமல்
தினக்கத் தெரிந்தது. என்னுடைய
சொந்த விசாரணைக் கொடுக்கவும்
அவருக்கு இடமில்லை. இந்த அவ
மானம் சேர்த்து அவருக்கு வரவேண்டாமா
என்றுதான் சொல்லவில்லை. தான்
குற்றமற்றவன், திரபராதி. இதை
எப்படியும் திருத்தி விடலாம். திரு
பித்து விடுதலை பெறுவது நிச்சயம். பின்
எதற்காகத் தன் கணவரை இந்த
வெட்கத்தோட்டில் சம்பந்தப்படுத்த
வேண்டும்?

In memory of BHASA SURBA RAO
Founder-Editor of Swarajya

WILL BE ON SALE ON THE EVE OF REPUBLIC DAY

PRICE Rs. 5/- PER COPY (Postage Rs. 1/25 Extra)

A VALUABLE ADDITION

to all Libraries and Educational Institutions

Register your copy now with your Local News Agent
or write to:

The Manager, 'Swarajya', Kallik Bellur, Madras-600031

SWARAJYA
★
annual number.
0973

“சாஸனத்திசே உண்மையே பிறை உபகரித்து
முடிந்திருக்கிறேன். அப்படி என்வதான் உபகரண
கேள்விகள்?”

“சாஸனம் பாடினது நெருங்கிய நான்
அவரிடம் ‘என்மே’ கேட்கவில்லை!”

ஆனால் எப்படி நிரூபிப்பது? தான்
குற்றமற்றவன் என்பதை என்விதம்
நிரூபிப்பது? அதற்கு வழி எவ்வளவு
யோசித்தும் புலப்படவில்லை. தன்
துண்டைய கதையை யார் நம்புவார்கள்?
அந்தக் கோர்ட்டிலிருந்த உயோதிக
ராண வக்கீல் ஒருவர் சீதானின் பேரில்
கருவிக் கொண்டு அவளுடைய கட்சியை
எடுத்துப் பேசுவதற்கு ஒப்புக் கொண்
டார். தம்மிடம் உண்மைகளைச் சொல்
தும்படி சீதாவைக் கேட்டார். சீதா
உண்மையில் நடந்ததை வெவ்வேறு
சொன்னாள். ஆனால் அவர் ஒரேமடி
மாகத் தயைபலசத்தார். “கதை
தோடிக்கும் சாமர்த்தியம் உண்டிடம்
அபாரமா இருக்கிறது. எழுதும் சக்தியும்
இருந்தால் பிரபல ஆசிரியை ஆகலாம்.
ஆனால் கோர்ட்டில் இந்தக் கதையை
யாரும் நம்ப மாட்டார்கள். நீ உண்மை
வைச் சொல்ல மறுக்கிறாய். நான்
என்ன செய்யட்டும்? முடிந்தவரையில்
முயன்று பார்க்கிறேன்” என்றார். அவ்
வாறே அவரால் முடிந்த வகையில்
முதல் மூன்று சாட்சிகளையும் குறுக்கு
விசாரணை செய்து பார்த்தார். ஆனால்
ஒன்றும் பலன் தரவில்லை. குற்றவாளிக்
குக் சாதகமாக அந்தச் சாட்சிகளின்
வாய்மொழியிலிருந்து எதுவும் வெளி
யாகவில்லை.

ரதம் மூன்று சாட்சிகளின் விசாரணை
முடிந்தது. பிராஸிடியுஷன் தரப்
பில் இன்னும் ஒரே ஒரு சாட்சி பாக்கி
இருந்தது.

ஆனால் மாஜிஸ்ட்ரேட் அவசரப்பட்
டார். “இன்னும் எதற்காகச் சாட்சி
யம்? கேஸ் தெளிவாக இருக்கிறதே!”
என்று சொன்னார்.

பிராஸிடியுஷன் தரப்பில் கேஸ் நடத்
தல் போலீஸ் வக்கீல், “கொஞ்சம்
பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டி

டு. தாளாவது ‘சாட்சி நிரூபணை’
கண்ணால் பார்த்த சாட்சி” என்றார்.

உடனே, அந்தக் கிராதச சாயபு
சாட்சிக் கூண்டிற்கு வந்து நின்றான்.

சீதானின் பயமெல்லாம் உண்மை
யாதி விட்டது. “இவன் எதற்காகத்
தொடர்ந்து வருகிறான்?” என்று முதல்
தான் இரவு சீதா கேட்டுக் கொண்ட
கேள்விக்குப் பதில் கிடைத்துவிட்டது.
தன் குடிவைக் கெடுப்பதற்குத்தான் :
போய்ச் சாட்சி சொல்வித் தன்னைத்
நிரூபி என்று நிரூபிப்பதற்குத்தான்!
“அட பாவி! உனக்கு நான் என்ன
தீங்கு செய்தேன்? நீ யா! எப்பதுகூட
வலக்குத் தெரியாதே! எதிர்பாராத
எதிர்த்தையோ கஷ்டங்களுக்கு உள்ளான
இந்தத் துரப்பாக்கியசாலியின் தலையில்
இப்படிச் கடைசியாகப் பெரிய கவலைத்
துரக்கிப் போட்டுக் கொல்லப் பார்க்
கிறாயே?”

அந்தக் கிராதச சாயபு. “சர்வ
வலமையுள்ள ஆண்டவன் சாட்சி
பாக உண்மையே சொல்லுவான்”
என்று சத்தியப் பிரமாணம் செய்தார்.
பிறகு போலீஸ் தரப்பு வக்கீலின் கேள்வி
களுக்குப் பதில் சொன்னார். இரண்
டாவது மூன்றாவது கேள்விகளுக்கு அவர்
கூறிய பதில்கள் கோர்ட்டில் பெரும்
கிளர்ச்சியை உண்டாக்கிவிட்டன.

“இந்த ஸ்திரீ பெட்டியைத் திருடி
எடுத்துச் சென்றதை நீர் கண்ணால்
பார்த்தீர் அல்லவா?”

“இல்லை! நான் பார்க்கவில்லை.”

“ஒகோ! இது என்ன? நீர் பார்க்க
வில்லையென்றால், பின்னே இவள் திருடி
னால் என்பது உய்க்கு எப்படித் தெரி
யும்? அப்படி அனுமானிப்பதற்கு வேறு
காரணம் உண்டா?”

“இல்லை! அப்படி அனுமானிப்ப
தற்கு எவ்விதமான காரணமும் இல்லை!
இந்த அம்மான் பெட்டியைத் திருட்
வில்லை என்பது எனக்கு நிச்சயமாய்த்
தெரியும்!”

தன் காதில் விழுவது உண்மைதானா
என்று சீதா அலிசேய்த்தான்.

லாகா சத்தியப் பிரகாஷ் குப்தானின்
முகம் வெளுத்தது.

போலீஸ்காரர்கள் ஒருவர் முதல்தை
ஒருவர் பார்த்தார்கள்.

மாஜிஸ்ட்ரேட் கவனமாகக் காது
கொடுத்துக் கேட்கத் தொடங்கினார்.

சீதானின் சாட்சி பெரிய வக்கீலின்
முகம் பிரகாசம் அடைந்து மலர்ந்தது.

போலீஸ் வக்கீல் போலீஸ் அதிகாரி
யுடன் ஏதோ பேசினார். “இந்தச்
சாட்சி விசாரணையத் திரும்பிவிட்ட
படியால் விசாரணையை நிறுத்திக் கொள்
கிறேன்” என்றார்.

இழுதிறன் கொண்ட உறுதி!

உப் பொருளையும் கட்டி வைக்க
என்றும் பயன்படுத்துங்கள்...
ஆந்திரப் பிரதேஷ்
பேப்பர் மில்ஸ் காகிதம்...
சுதன் உறுதியான கட்டமைப்பு.
உங்கள் பொருளைப்
பத்திரமாகப் பாதுகாக்கிறது.

ஆந்திரப் பிரதேஷ் பேப்பர்

(பேப்பர், கோர்ட், பேப்பர் கம்போஸ்ட்)

தொழில்நுட்பக் கூட்டுறவு கொண்டு.

சிதம்பரம், ஆதம்பலகம், சி.கிராமம், சாதுருத்தி (ஆ.பி.)

மயிலாடி அறையகம், சிவாயங்குண்டம், ஹைலிமால் கைத்தொழில் மையம்,

கைத்தொழில் அறையகம், 1-2-33/2, கதபா, காகித மையம் கோடு.

குற்றவாளித் தரப்பு வக்கீல் குதித்து எழுந்தது. "நான் சில கேஸ்களைக் கேட்கக் கோர்ட்டார் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும்" என்றார்.

மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்கும் உண்மையை அறிவும் ஆர்வம் ஏற்பட்டிருந்தது. அதனால் அவர் கேஸ்களைக் கேட்க அனுமதித்தார்.

"ஆனால் இந்த ஸ்திரீ திருடனில்லை என்று நிச்சயமாகத் தெரியும் என்று சொன்னீரே? நிச்சயமாக எப்படித் தெரியும்?"

"உண்மையில் பெட்டியைத் திருடியது யார் என்று எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். அதனால்தான் இந்த அம்மான் திருடனில்லை என்று நிச்சயமாகச் சொன்னேன்."

கோர்ட்டில் பரபரப்பு அதிகமாயிற்று. கைமுனவென்று பேசும் சத்தம் எழுதிது உடனே அடங்கிவிட்டது.

"உண்மையில் பெட்டியைத் திருடியது யார்?" என்று வக்கீல் கேட்டார்.

முசும்பதியார் பதில் சொல்வதில்லை.

"சத்தியப் பிரகாஷ் சூப்பதாவா?"

"இல்லை."

"பின்னே யார்?"

"நான்தான்."

"என்ன? தஞ்சாவூர் சொன்னும், கோர்ட்டாரின் பக்கம் பார்த்துச் சத்தியமாகச் சொன்னும்."

"பெட்டியைத் திருடியவன் தான் தான். பெட்டியை எடுத்துப் போய் முதலில் ஒரு வண்டியில் ஏறிச் சென்ட்ரல், அதே வண்டியில் பிற்பாடு அந்த அம்மான் வந்து ஏறினான். நான் திருடி வந்த பெட்டிக்குப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டான்...."

இந்தச் சமயத்தில் போலீஸ் வக்கீல் மேற்படி சாட்சியத்தை ஆட்சேபிக்க எழுந்தார். மாஜிஸ்ட்ரேட் அவரை உட்காரும்படி உத்தரவிட்டார்.

"போலீஸாரிடம் தெற்று இரவு நீர் எழுதி வைத்த வாக்குழுவதில் இந்த அம்மான் திருடியதைக் கண்ணால் பார்த்ததாக எழுதி வைத்தீர் அல்லவா! அது ஏன்?"

"சத்தியப் பிரகாஷ் சூப்பதா அவ்விதம் சொல்லும்படி கேட்டுக் கொண்டான். சொன்னால் தூண்டுது சூப்பதா கடுவாகவும் ஒப்புக் கொண்டான்."

"பீல் என்னும் இப்போது மாஜி உண்மையைச் சொன்னீர்?"

"இந்தச் சாட்சிக் கூடியல் ஏறி அல்லாஜின் பெயரால் பிரயாணம் எடுத்ததில் கொண்ட பிறகு போய் சொன்ன பணம் துணியின்கீழ், இந்த

அம்மானுக்குச் செய்த அநீதிக்குப் பரிசு காரமாக உண்மையைச் சொன்னேன்."

"ஆனால் இந்த ஸ்திரீ பெட்டி தன்னுடையது என்று போலீஸாரிடம் சொன்னாள், அது ஏன்?"

"இந்த அம்மான் போலீஸாரிடம் என்ன சொன்னாள், எனக்கு அது தெரியாது. இந்த அம்மானைப் பார்த்தாலே ஒரு மாஜிரி பிரமை பிடித்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. பிரமையில் அவள் ஏதாவது சொல்லி விடுக்கலாம்."

தோயின் வக்கீல் கருக்கமாகத் தம் குண்டிய வாகத்தைச் சில வார்த்தைகளில் முடித்துக் கொண்டார்.

மாஜிஸ்ட்ரேட் வழக்கைத் தள்ளிப் போடச் செய்துவிட்டு, தோயின் வக்கீல்

பேசிய வக்கீலைப் பார்த்து. "இந்த ஸ்திரீயின் பாதுகாப்புக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இவன் யார், எந்த வகை என்பதைக் கண்டுபிடித்து இவனுடைய சொந்தக்கார மனுஷரின் கீடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். அது வரையில் இந்த நகரில் உள்ள அநாதை ஆசிரமத்திலாவது வேறு தகுந்த ஸ்தாபனத்திலாவது இவனை விட்டு வைப்பது தக்கது" என்றார்.

"ஆகட்டும்" என்றார் வக்கீல்.

முதிய பிராயத்தவரும் உத்தமருமான் அந்த வக்கீல் தோளுக்குச் சித்தப் பிரமை இவ்வியென்றும், பல காரணங்களினால் மனம் குழம்பியிருந்தாலும் தன்னுடைய நிலைமையைப் பற்றி சுக்தா சுக்தம் பார்த்துத் தீர்மானிக்கும் தெளிந்த அறிவு அவனிடம் இருக்கிறது.

“ஓம்! உங்களுக்கு மூன்று பாடத் தான் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வந்தேன். பக்க வாதியைக் காண்கிறீர் பாராட்டி அய்யப்போடு பேசிப் பேசாதது என்பது என்னதான் சொல்லுவேன், தெரிவிக்கிறேன்?”

என்றும் விரைவிலேயே அதிர்ந்தார். அன்று பிற்பகலில் தம்முடைய வீட்டுக்கு அழைத்துப் போய் உணவு அருந்துவதற்காக. இரவில் ஆக்ராஸ்டிஷனுக்கு அழைத்துப் போனார். வழியில் அவர். “அம்மா! சாட்டி சொன்ன சாயபுவை உனக்கு முன்னமே தெரியுமா?” என்று கேட்டார்.

“தெரியாது. அவர் எங்கே இப்போது? நான் பார்த்து நன்றி கூற வேண்டும்!” என்றான்.

“அதெல்லாம் ஒன்று வேண்டாம், மகனே! நான் ஒரு விஷயம் சொல்லுகிறேன், கேட்கிறாயா?”

“அவசியம் கேட்கிறேன். ஐயா! அய்யவனு தன்றியாவது தங்கனிடம் எனக்கு இருக்க வேண்டாமா?”

“நல்லது, கேள்! கடவுளின் அருள் உன்னை இன்று காப்பாற்றியது. அந்த மூகம்மதியனின் சாட்டியந்தான் உன்னுடைய விடுதலைக்குக் காரணமாயிருந்தது என்பது உண்மையாகும். ஆனால் அவனை யோக்கியன் என்று தான் கருதவில்லை. ஏதோ நோக்கம் வைத்துக் கொண்டுதான் அவன் தான் திருடியதாகச் சொல்லி உன்னை விடுதலை செய்திருக்கிறான். நீ சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். இதைக் காட்டிலும் பெரிய ஆபத்து உனக்கு வரக்கூடும்.”

“இன்றைக்கு என்னைக் காப்பாற்றிய கருணாழர்த்தியான கடவுள் இனிமும் காப்பாற்ற மாட்டாரா?”

“காப்பாற்றுவார்; காப்பாற்றப்படும். ஆனால் நாமும் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். அந்தச் சாயபு, பெட்டி திருடவில்லை என்பது நிச்சயம். உனக்கு யாரோ பெட்டியைக் கொடுத்ததால் கொன்னாலே, அதை தான் நம்புகிறேன். பின் எதற்காக அந்த மூகம்மதியன் திருட்டுக் குற்றத்துக்குத் தன்னை

ஆளாக்கிக் கொண்டு உன்னை விடுதலை செய்கிறான்?”

“ஐயா! அந்த மூகம்மதியர் இப்போது எங்கே? ஒரு வேளை அவரைக் கைது செய்து விட்டார்களோ?”

“ஒரு வேளை என்ன? திருட்டுக் குற்றத்தைக் கொரீட்டில் ஒப்புக் கொண்ட ஆசாமியைப் கை மா விட்டுவிடுவார்களா?”

“ஐயா! தங்கள் அவரைப் பார்த்து ஏதாவது உதவி செய்ய வேண்டும். உங்களுக்குப் புண்ணியம் உண்டு.”

“என்னால் ஆனதைச் செய்கிறேன். சற்று முன்னால் அவனைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டுத்தான் வந்தேன். அவன் தன்னைப் பற்றி ஒன்றும் பேசவில்லை. உன்னைப் பற்றிலே பேசினான். உன்னை எப்படியாவது பத்திரமாய் டில்லிக்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமாம். அங்கே உள்வாங்கிகள் உன்னைக் கவனித்துக் கொள்வார்களாம். மகனே! என்னுடைய புத்திமதியைக் கேட்பாயா?”

“சொல்லுங்கள், ஐயா!”

“என் அபிப்பிராயத்தில், நீ இப்போது டில்லிக்கே போகக் கூடாது. அங்கே யாரோ உன்னை ஏதோ செய்யக் காத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். வேறு எங்கேயாவது போவது தக்கது. நீ மதராஸ்காரிதானே?... மதராஸுக்கே போகலாமா?”

“இல்லை, ஐயா! மதராஸுக்கு இப்போது போக நான் இஷ்டப்படவில்லை.”

“டில்லிக்குத்தான் போக வேண்டும் என்று பிடியாதம் பிடித்தால்....”

“இல்லை; டில்லிக்குப் போகவும் எனக்குப் பலமாகத்தான் இருக்கிறது. கல் கத்தாலில் எனக்கு ரொம்ப வேண்டிய நெய்திரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் கல்கத்தா போகலாம் என்று பார்த்தேன். டில்லிக்குத் தான் பணம் வேண்டும்.”

“அதைப் பற்றி நீ கவனிப்பாடா? தான் டில்லிக்கு வரக்கூட தகுதியேன். யாராவது தெரிந்தவர்கள் கல்கத்தாவுக்குப் போனாலும் போவார்கள். அவர்களிடம் உன்னை ஒப்புவித்து அனுப்பிவைக்கிறேன். சரிதானே?”

“அப்படியே ஆகட்டும்; எனக்கு தகவல் காலம் பிறக்கும் போது நீங்கள் கொடுக்கும் பணத்தைத் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறேன்.”

“பணத்தைப் பற்றி யார் கேட்டார்கள்? செனக்கியமாகப் போய்ச் சேர்த்தால் எனக்குப் பரம திருப்பி!” என்றார் வக்கீல். (தொடரும்)

பணிக் கால சந்ரும வரட்சியா?
வங்களுக்கு உள்ள கிப் பிரச்சினை
ரோம், லண்டன், பாரிஸ்
நங்கையருக்கும் லண்டு

மாண்புமிகு கனரக, வரியோடாக்கல் மற்றும் மின்சாரத்துறை அமைச்சர்

1. **Introduction**
 2. **Background**
 3. **Methodology**
 4. **Results**
 5. **Conclusion**

பாண்டிஸ் கோல்டு கிரீம்

வெள்ளாறு கரையில் கட்டப்பட்டிருக்கும் அணை

[illegible]

உறுதியாகக் கூறுகிறார். இவ்வாறு கூறுவதற்குக் காரணம், இவ்வாறு செய்வதற்குத் தகுந்த சட்டம் இல்லாததே. இவ்வாறு கூறுகிறார். இவ்வாறு கூறுவதற்குக் காரணம், இவ்வாறு செய்வதற்குத் தகுந்த சட்டம் இல்லாததே.

உலகிலேயே உச்ச விற்பனை உடைய கோல்டி கரீம்: பாண்டஸ்

Source: *Journal of the American Statistical Association*, 1990, 85, 103-110.

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

ஜனநாயக ஜனநீதி

குட்டி
கிருஷ்ணன்

பாத்திரம் : ராஜேஸ்வரி

12

உயர்நீதிமன்றம் தீர்மானம் செய்து
உயர்நீதிமன்றம் தீர்மானம் செய்து...

சென்னை நகர சபை உறுப்பினர் . . .
சென்னை நகர சபை உறுப்பினர் . . .
சென்னை நகர சபை உறுப்பினர் . . .

[illegible]

...கொண்டு விளக்கு எதுவும் தராமல்
தவறாதது போல எடுத்துக்கொண்ட
பொய்யை விடக்கொண்டான். அந்தமேன்,
செவ்வாள் இரு மூங்குகளைப் போலவதிகை
கள் காத்தல் உட்கொண்டது பொய்யை
கொண்டான்.

உ.சி. எஸ். அபிராமிக்க
உரிமை - "ORISSA CEMENT"

ଓରିସା ସିମେଣ୍ଟ ଲିମିଟେଡ୍

ORISSA
CEMENT
LIMITED

Phone : 357111 (3 lines)
Telex : 357

6, CHINMIA HOUSE, NEW DELHI-2

POST BOX : 244
NEW DELHI-2

எழுத்து மூலமே உத்தரவாதம் அளிக்கிறோம்

உங்களது உகைக் கற்கள் சிதவைகளுக்கு ஒரில்லா
சிமெண்ட் ஸ்தாபனத்திற்கு ஆர்டர் கொடுத்திருக்கானால்,
உங்கள் உற்பத்தி தடைப்படாது. அவை குறித்த காலத்தில்
உங்களுக்குக் கிடைக்கும்; காலதாமதமே ஏற்படாது
என்று நிச்சயமாக நீங்கள் இருக்கலாம்.

உகைக் கற்களுக்கு "டால்மியா" என்பது
இயற்கை உபயோகப்படுத்துபவர்களுக்கு நன்கு
தெரியும். நிண்டகால ஒப்பந்தத்தில் ஆர்டர்களையும்
கால்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம்.

Yours faithfully,
for ORISSA CEMENT LIMITED

Am

Registered Office : RAIGANOPUR (Ori)

**DALMIA
REFRACTORIES**

நீதி

நீதி! ஒரு வாரி யுகை; குடி போகாத பிடி ஒருவன் பிடி வாரியை ஒற்றிக் கொண்டு விடுகிறான். அவனுக்கு இரண்டு வருஷச் சிறை வாசம் தண்டனையாக விதிக்கப்படுகிறது. மனித இடையாலும், சித்திரத்த நோக்கமும் கொண்ட நீதிபதி அந்தத் தண்டனையைச் சிறிது மாற்றி, 'வாரி விபத்தினால் பாதிக்கப் பட்ட குடும்பத்தைக் குற்றவாளி தன் உழைப்பினால் காப்பாற்ற வேண்டும்; அவர்களுடைய வேலை தன் தண்டனாக் காலம் முழுவதும் தகவிலுக்க வேண்டும்' என்று தீர்ப்புக் கூறுகிறார். மேற்படி தீர்ப்பினால் நிரைக்கைதப் பாத்திரங்களிலையே எத்தனை மாறுபட்ட மனோபாவங்களாகக் காண முடிவிறது என்பதற்காகப் படத்தின் கையாளை அடீசம்.

தொடராமன் ராஜாவுக்கு அந்த விபத்தினை ஒரு கைவாச அமைத்து விடுகிறது. அதன் மூலம்—காதல், மோதல், வேறுபாடு, எதிர்ப்பு, பாசம், பந்தம், கொத்தம், பங்கு, தப்பு முதலிய பல்வேறு உணர்ச்சிகளுடன் மோத வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது. சிவாஜி சினிமாவுக்கும் இன்னொன்றை நடிப்பதில் நிறையவினாக்கள் போன்றவற்றுக்கு நிறைவாகச் சேர்த்ததற்காக அந்தப் பாத்திரத்திற்கே அமரத்துவம் அளித்து விடுகிறார். அதாவதான ராஜாவுக்கு இடையம் அப்பினும் மனங்கலையும், பாசத்தினால் பொங்குவதையும், வேதனை இனும் செத்துப் போவதையும், மோபத்தினால் குழறாததையும், காதலினால் கனிவாததையும் சிவாஜி அநாவாசமாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

தீயபிழைகள் வரும் சத்தரராஜன் பாத்திரத்திற்குப் பதிலாக மெய்யாகத் தன்னை நடித்திருக்கிறார். வாரி விபத்தின் மகிழ்வு இழந்த தந்தை பாச வரும் என். வி. கம்பயன் நோக்கம்—

பாத்திரமானாலும் நடிப்பில் நினைவைத் தருகிறார். என்னிழந்த தாயா வரும் காத்திமதி தம்மால் தன்னை பாத்திரத்தையும் மற்ற நடிக்க முடியும் என்பதை நிரூபிக்கிறார்.

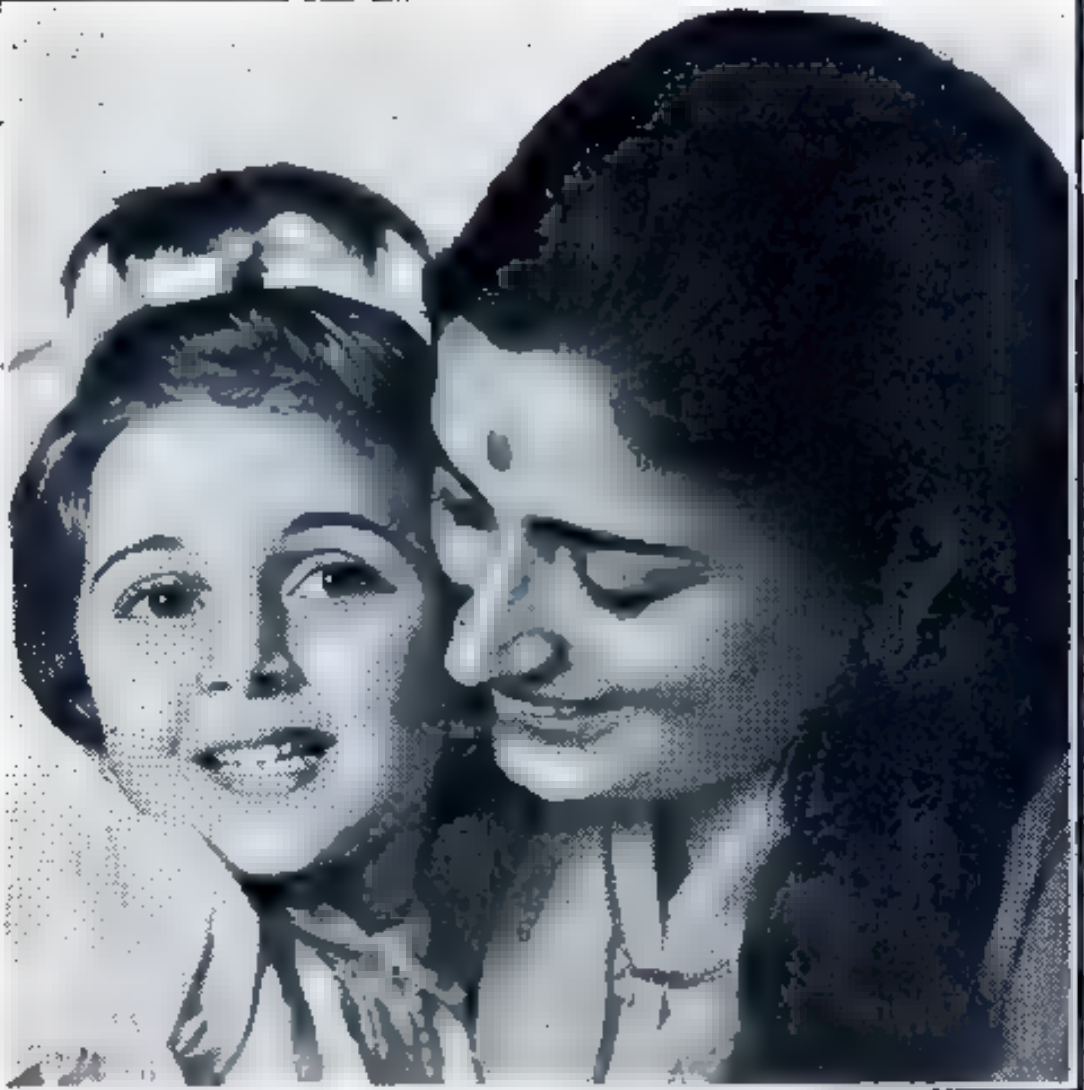
வாரி விபத்தின் உயிரிழந்தவனின் மனைவி படத்தின் முக்கியமான பாத்திரம்; கொளகா ராணிக் கதை ஏற்படற்குத் தம்மிடம் தகுதி இருக்கிறது என்பதை தன்னை வெளிப்படுத்திப் பாராட்டைப் பெறுகிறார்.

துடிப்பாசப் பெரிதும் நடிப்பில் நினைவைக் காட்டும் மனோபாவுக்குப் பெருமூர் சேறித்து ஏங்கவும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. என்ட்மென் கைரிக் படம் அருமை யானத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒளிப்பதிவு ரமோனின் பாராட்டைப் பெறுகிறது.

சி. வி. ராஜேந்திரன் படத்தைத் திறமை வாய்வுடனாகச் செய்திருக்கிறார்.

துடிப்பாசத் தொகுதிப் பெண் ராதாவாக ஏற்றுப் பரவியோப் படம் எட்டி, தெருவில் ஆடிப் பாடி, கைரிக் போகத் தோன்றிப் படத்திற்குச் சைவப்படுத்தியிருக்கிறார்.

மோத்தத்தின் பெருமதிம் கொள்ளும்படி அமைத்திருக்கும் கதாநாயகின் "நீதி" நடித்தியில் வெளிவந்த "தங்கம்" படத்தின் தமிழாக்கம் தான் என்பதை நினைக்கும்போது ஏற்று வெளிவந்த தருகிறது. எட்டிக்குக் காட்டி அந்தப் படத்தைப் பின்பற்றியிருப்பதாக, தம் பாராட்டில் பாதி மூலப் படத்திற்குப் போல்கிறேனே! இதைச் சற்றுச் சித்தித்துப் பார்த்து, முழுப் பெருமதிமும் தங்கமே கிடைக்கிற மாநிலி 'ஒரிஜினல்' படத்தை வெளிவரும் தன்னுள் ஆவனோடு எதிர்பார்க்கிறேன். —கார்த்தன்

அன்றும் இன்றும் சிலருக்கு அதே இளந்தளிர் மேனி!

பியர்ஸ் சருமக் கரீமா ... கன்னிப்பழக்க கரீமா

இப்போது அழகுள்ள அட்குடல் பெட்டிகளில் கிடைக்கிறதே
பெர்ஸ் கரீமும், திருவனந்தபுரத்திலும், கோழிக்கோட்டிலும் கட்டுகிறேன்.

ராஜாஜியின் ஜெயில்

1822 ஜனவரி, 15உ

ஞாயிறு, கோவை நிரு என். என். ராமசாமி ஐயங்கார் வீது தொடுக்கப் பட்டிருந்த ராஜாஜி துரோக வழக்கில் அவர் வெகு சேவகமாக மண்ணிப்புக்

கேட்டுக் கொண்டார் என்றும், இன்னும் ஒரு வருஷ காலத்துக்கு அரசியலில் கைத்து கொள்வதில்லை என்று எழுதிச் சொடுத்து விடுகிற பெற்று விட்டார் என்றும் நேற்று வந்த செய்தி எனக்கு அருவருப்பா யிருந்தது. அவருடைய தேசபக்தி என்ன, அவர் இதுவரையில் செய்து வந்த சேவை என்ன, இப் பொழுது இவ்வளவு கெவகமாக அடிபணிந்து விட்டாரே, அது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று என்பதை என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை. இதைக் கேட்டபின் கதைத்தான் நடக்க முடியாத காரியம் என்று ஒதுக்கி வைப்பது என்று எண்ணுவானேன். இத்தகைய புவனீனத்தினின்றும் நம்மைக் காக்கு மாறும், தேசபக்தர்க்குரிய மனோதைரியத்தை அளிக்குமாறும் இதை விரைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாமல் வேண்டப்படுவன சொந்தமே. அவை

சில நாட்கள் கிடைக்காத பொழுது நான் அத்தகைய எளிய வாழ்வின் உண்மையான அழகையும் இன்பத்தையும் துய்க்க முடியின்றன. இந்தக் காலத்தில் இவற்றைத்தான் துய்ப்பது என்ற வரையறை இல்லை. அதனால் எளிய வாழ்க்கைக்குரிய பொருள்களை இன்பகரமாகத் துய்க்கக் கூடிய ஆற்றலை இழந்து விட்டோம். மேன்மேலும் ஆடம்பரப் பொருள்களையே நாடுகின்றோம். இவைகளையெல்லாம் அடைந்தாலும் அதனால் திருப்தி உண்டாவிவிடுவதில்லை. ஆதலால் இடைவிட நிதிது காலம் எளிய பொருள்கள் கூடக் கிடைக்காதபடி நேர்ந்தால் அது நம்முடைய உடனுக்குமே உள்ளதாகும் உரம் அளிக்கும்; இன்றியமையாத எளிய பொருள்களை இன்பமாகத் துய்ப்பதற்கு வேண்டிய மனோபாவத்தை உண்டாக்கித் தரும். இன்று காரியமில்லா என்னுடைய அறை நிறைக்கப்பட்டதும் நான் காரணமும் ஒளியையும் அறுபத்திந்த மாநிரி இதற்கு முன் என்றுமே அறுபத்திந்ததில்லை. இப்பொழுது கிடைக்குவந்த பின் எளிய உணவுகளிலுள்ள அழகிய சுவையை அறிந்தது போல் இதற்கு முன் ஒரு காலத்திலும் அறிந்த தில்லை. இடைவிடையே பட்டினி இருக்க நேர்ந்தால் சிலர் அதைப் பெரிபுதுர நிர்ஷுடமாக எண்ணுகின்றனர். ஆனால் அது தவறு. அது போலவேதான் கிடைக்காததைக் கண்டு அகவாக்கு மிகுதி அருகுவதும் தவறாகும்.

சாதாரணமாக துணிகளை ஞாயிற்றுக் கிழமைமே இதர கிழமை நாட்களும் வந்தால் அந்த நாளை மிழ்ச்சிப்புடன் வரவேற்பார்கள். ஆனால் கிடைக்காதது

சிவன் நூல்கள்

கீர்த்தன மாலை

(மூன்றாம் பாகம்)

விண் கு. 8

ஸ்ரீராம சரித கீதம்

விண் கு. 2

(தயாய் செவ்வ தனி)

கிடைக்குமிடம்:

பி. ஆர். சிவன்

9, பூனிவாசன் தெரு, சென்னை-28

எங்களுக்கு அத்தகைய நாட்கள் வந்தால் சந்தோஷமே கிடைப்பது. சிறை அதிகாரிகளும் சாதாரண நாட்களில் போவதைவிட சந்தோஷமே கிடைக்கும் போல் விடுவார்கள். அதனால் சீக்கிரம் சீக்கிரமாகச் சரப்பிடிப்படியும் தட்டுக் களைக் கழுவி வைக்கும்படியும் கூறுவார்கள். சிறிது சீக்கிரம் உபயோகிப்பதாலும் தாம் இவையெல்லாம் சந்தோஷமாகவே காவேற்க வேண்டும். இப்போது, பாவம் அவர்களும் மனிதர்கள் தானே? இன்றைக்கேதும் அவர்கள் சீக்கிரமாக நம்மைப் பூட்டி வைத்து விட்டுத் தங்கள் மனை மக்களுடன் சந்தோஷமாகக் காவா. கழிக்கட்டும் என்று எண்ண வேண்டும். சிறைக் காவல்காரருடைய வாழ்வு கைதியின் வாழ்வைவிடச் சிறிதுகூட மேலானது அன்று. கைதிக்கு உண்டான கபமாவது கிடைக்கிறது. காவல்காரருக்கோ சம்பளம் கம்பமா கிடைப்பதில்லை. அதிகாரிகளுக்கு அஞ்சி நடப்பதில் அவர்களுடைய நிலைமையும் கைதிகளுடைய நிலைமையும் ஒன்றுதான். பொருத்தத்தில் அவர்களுடைய வாழ்வு கைதியின் வாழ்வு யாகும். அதனால்தான் அவர்கள் தங்கள் அறியாமலே ஒன்றுமறியாத கைதிகளிடம் மிகுந்ததவையாக நடந்து தங்கள் கோபத்தை ஒருநாள் மீட்டுவதற்குக் கொள்கிறார்கள்.

"மாதம் முப்பது ரூபாய் கொடுங்கள் போதும்; நாங்கள் சந்தோஷமாய் இருப்போம். காந்திஜி கொடுத்தாலும் சரி தான், சர்க்கார் கொடுத்தாலும் சரி தான், யார் கொடுத்தாலும் எங்களுக்கு அது போதும். காந்தி மகான் கொடுப்பதா யிருந்தால் கொஞ்சம் குறைத்து வேண்டுகிறோம்" என்று சொல்லி

சொல்லும். இதுதான் அவர்களுடைய வேண்டுகோள் ஆகும்.

வைத்தியசாஸ்திர நிறைய மூட்டைப் பூச்சி. அதனால் அதை நரகம் என்றே கூறுவாம். எல்லாப் பகுதிகளிலும் இப்படித்தான் என்று கூறுகிறார்கள். அதை களில் மூட்டைப் பூச்சிகளுடன் சேரப் போனும் சிறு வண்டுகளும் அதிகம். கைதிகளுடைய போர்வைகளும் உடைகளும் என்றோ ஒன்று நான் கூறும் செயல்பட்டுள்ளது. குளிக்கப் போனாலோ ஒரே கூட்டம். இத்துடன் அவசரம் அவசரமாகவும் குளிக்க வேண்டும். குளிப்பதற்காகக் கிடைக்கும் ஜலம் எல்லாவும் 'தெரியுமா?' சொன்னால் சிறைக்கு 'வராதவர்கள்' நம்பமாட்டார்கள். தீவியில் விட்டால் உடலும் நனைவது. உடைபும் நனைவது. அங்கு வந்துதான், உடனே துடைத்துக் கொண்டு வந்துவிட வேண்டியதுதான். குழாய்கள் இருக்கின்றன பூப்போல் நிறைச் சொரியும் நீண்ட குழாய்களும், நீண்ட ஸ்நான அறைகளும் இல்லாமல் இல்லை. சிறைவாய்ப் பார்வையிலுள்ளவர்கள் அவைகளைப் பார்த்து மகிழ்வார்கள். ஆனால் குழாய்களில் மட்டும் ஜலம் வருவதில்லை!

தான் இருப்பது தனிச் சிறைப் பகுதி. இத்தப் பகுதியிலுள்ள அறைகளில் மூட்டைப் பூச்சியுமில்லை; சிறு வண்டுகளும் இல்லை. படுப்பதற்குக் கட்டில் கிடையாது; திண்ணை கட்டி விட்டிருக்கிறார்கள். செங்கல் கண்ணாம்பரம் கட்டிய கூரை. இரும்புக் கம்பியாலான கதவு. அத்துடன் அறைகளில் அதிகச் சரமாவ்கள் அடைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. அதனுடைய மூட்டைப் பூச்சி தொங்கியுள்ளது.

ஆனால் வைத்தியசாஸ்திரம் இருக்கும் பொழுது இரவு முழுவதும் மூட்டைப் பூச்சி வேட்டையிடவேண்டிய கடித்தென். அதை நினைக்கும்பொழுது தனிச் சிறைப் பகுதியில் இருப்பது தெய்வலோகத்தில் இருப்பது போலிருக்கிறது. ஆயினும் சக்கள் தொல்லு அதிகமாகத் தான் இருக்கிறது. சீக்கிரம் ஆட்சியில் சிறைச் சாலைகளில் என்னுடன் ஒன்றுக்குடித்தனம் நடத்தும் இவை சில கெட்ட பழக்கங்களை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளுகிறார்களானால் இவை என்னுடன் விரிவதிலும், பரிப்பதிலும் எனக்கு ஆட்சேபணையெல்லாம். ஆனால் இவை சகல பொருள்களிலும் ஆபாசச் சுவை காண்பவனாக இருக்கின்றன. அதனுடைய இவைகளை வரவோட்டாமல் தடுப்பதில் எண்ணும் கருத்துமா யிருக்கிறதென்.

அன்று:
இரு கோடுகள்

இன்று:

டைரக்டர் **கே.பாலசந்தர்**

எழுதும்

உணர்ச்சி மயமான
தொடர் சீத்திரம்

மூன்று முடிச்சுக்கள்

கல்கி

ஜனவரி 1942
பொங்கல் மலரில்
ஆரம்பமாகிறது.

ஒரு வார வாக்கப்பிவிருத்து வெளிவர வந்தார் இருஷ்ணக் கோனார். சிரமத்தோடு சாக்ஷியாக் கடத்து சென்டிருஷ்ணக் மூர் மார்க்கெட்டுக்கும் இடையிலிருந்த கவத்தப் பாகத்தில் ஏறி நடத்தபோது அவருக்குத் தனி கழுவ்ந்து. பிரம்மாண்டமான கட்டம். பவங்கரமான வாக்கங்கள். அங்குள் ஆர்ப்பரிக்கும் கழுத்திரத்தில் சிக்கி கொண்ட மாநிலி அவருக்குத் திகைப்பாக இருந்தது. எங்கே போவதென்று தெரியாமல் கைப் போன போக்குக் அவர் தாவித்து அடிக்க எடுத்து மவத்தார்.

"சார்! பொம்மை வேணுமா...?"
சார் பொம்மை" என்று பிரம்மாண்டத்தில் ஒரு கடைப் பொம்மை கனோடு ஒருவன் வண்டிக்குக் கடத்திடுப்பாது நடக்கும் மனிதர் கனிடம் செலுத்தவது போல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

ஒன்றையடி உவரத்தில் குழந்தைக் கொண்டிருக்கும் அழகான இருஷ்ணப்பொம்மை. சென்டியின் இரைச்சல், நெருக்கடி, பிரட்டல் எல்லாவற்றையும் மறந்து கோனார் கடைகையதெருக்கினார். பொம்மைகளைப் பார்க்கப் பார்க்க, பண்டாரியர்தின் ஓர்பகம் வந்தது.

"இதேதேர் பாதி வழி போயிருப்பார் கனா?" என்று அவர் நினைவு அடையத்தது.

"யாருக்குமே, என்னை, வெளிவே போக வண்டி காணோமே" என்று தோன்றவில்லையோ ஊர் தெரியாதவருக்கே, ரயில் செம்பற நேரம்னு கேட்டு வரைக்கும் வந்து யாராவது இத்தக் கோனார்க் கப்பிட்டார் கனா?... ..

இருஷ்ணக் கோனாருக்கு வந்த ஆதங்கம் உடனே கவித்து போய்விட்டது.

மனம் அரை போடக் கடைகையதெருக்கிய கோனாரக் குழந்தைத் தன்மைப் பொம்மை கொக்க வைத்தது. கண்ணென ஒரு பரி காசும், குழல் வந்தக் குவித்திருக்கும் உதடு கனிக் கண்ணத்தனமான ஒரு கேசி.

"என்ன கோனாரே! பண்டாரியர்ம் போக வியா?" என்று பொம்மை மிகுக்கோடு விளாசித்தது.

"உன் குழம் மாயழும் யாருக்குத் தெரியப் போயிற்றை பாண்டுருக்கார்" என்று கண் கனிக் தீர் தழுதழுக்க நினைத்துக் கொண்டார் இருஷ்ணக் கோனார்.

"இன்னுபா, பொம்மை வேணுமா?" என்று கடைக்காரன் அவரைக் கேட்டார்.

"அந்தக் இருஷ்ணன் பொம்மை என்ன விலை?"

கடைக்காரன் கோனாரை ஏற இறங்கப் பார்த்தார். ஆன் காட்டசாட்டமாகப் பட்டிக்காட்டுக் கிண வீச நித்பவதக் கவனித்தான்.

"ஓரே விலை, ஏழு ரூபா!"

"ஏழு ரூபாயா?"

கோனார் ஜே பிவி க் காய்க்கட்டியை கோதண்ட நாபுடு ஊருக்குப் போக முக்கெட்டுக்குக் கொடுத்த ஐந்த ரூபாய் இருந்தது. அதுவும் பாண்டுருக்கன் திருவிளையாட்டாக.

இலட்சிய நோக்கில்...

வெம்பவன்

ஊருக்குப் போவதா, பொம்மைவை வாக்கிவிடுவதா என்று கோனாருக்கு மனம் பிதனித்தது. கண்ணன் குழல் கைதென்ற குறம்பினு அவரைக் கண்டி இருந்தார்.

ஆசாசிப்பவனத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று தாய் திருமீயிப் போவது என்று யோசித்தார் கோனார்.

அங்குக்குக் குழம்பம் இல்லை, ஓனா முக் கட்டை, ஒரு குடிசையும் திரண்டு மாடுகளும் இருந்தன. பால் கறந்து ஊருக்கு வந்தறிட்டு ஏதோ கிடைக்கிற தில் அவர் மெழ்ச்சியாகக் காவம் கழித்தார்.

ஆசாசிப்பவனத்துப் பழைக் கோனிலிக் கப்போதும் ஒரு கோஷ்டி சேரும். அனந்து ஊர் நங்குக் மிகுத்கம் அடியுபார், பொண்ட் மாண்டர் கிணுமணி பெட்டி கோனார், ராமலிங்கம் கருதிரா.

பழைகளை கோஷ்டிப்பதென்று ஊருக்குள்ளே பணம் தங்கிய மனிதர், சப் பிஷ் டைட்டி ஏரத்தின் தூங்கும் துப்பாக்கி விளக்கு எக்ஸாப் டைட்டி வைத்திருந்தார்கள். பாண்டி பழையதும் ஆசாரிப் பணம் விடுவதற்காகியும் கோஷ்டிப்பாவினார். செஞ்சாக்க கோஷ்டிக்கு அருமைபாசு வரக். பழை உச்ச எடுக்குப் போனும் போது எப்போது வரவில்லை. அது துணைப்பதும், குடி இழை வதும்.

பழை கோஷ்டி, தனித்தவார்: பண்டிபுரம் என்று கூட்டுதல் யாத்திரை போய் வந்த வர்கள். ஒருநாள் பழையின் இரண்டு கோஷ்டி களும் வந்தன. மராட்டியப் பாண்டிகளாரர்கள் வார் நிரும்பும்போது பண்டி யாத்திரை ஆகவாய் இங்கே தங்கி விட்டி விட்டுப் போனார்கள்.

கோஷ்டிப் பத்தியும் செஞ்சாக்க பிரதமரும் கோஷ்டிகளார்களுக்குச் சற்று ஏனையா விருத்ததன அகர் மாநிலி கலாத்து கருக் முடியவிடியே: என்ற பொருளையாகக்கூட இருக்கலாம். பாருகிற நேரம் தவிர மற்ற நேரங்களில் அவரை உதாரணப்படுத்திப் போக வாரர்கள். மாடு மேய்த்துப் பாக் வந்தது பிழையாகக் குடுப்பும், கொத்து இங்காத வன் வந்த அத்தவத்திபெதம் வேறு.

மெய்யை ஒருவர் கோஷ்டிக்குச் சேங்கினார். "என்னை கோஷ்டி, பண்டிபுரம் போனோமா?"

"அதுக்கென்ன உடைவாரோ! எக்ஸாபும் விளம்பிக்கு நாலும் வந்துட்டேன்!"

"போய், கோஷ்டி, வாய்ப் பெச்சா? எழுந்தாது. என்னாது நுபாய் வேண்டாம்! அவர் எதுவோ?"

"பாண்டிபுரத்தை தரிசிக்க அவ்வளவு ஆபாயம் ஆகும்?"

"பாண்டிபுரத்தை ரயில் டிக்கெட் வாங்கிக் கொடுத்துச் சொது போட்டு அழைச்சிக்கிட்டுப் போவானா?"

எக்ஸாபும் வசதிலானவர்க்கு, கோஷ்டிக்குத் தவிர, லுள்ளும் மாசும் விளம்பிடுவது என்று திட்டம் போட்டு விட்டார்கள். கோஷ்டி எட்ட இருந்து முழங்காங்கக் கட்டியவாறு திரைதர வாகலோகிதகார். டிரை வர் களின் காரர்களுக்குப் பணம் அனுப்பி லுள்ள நூட்கள் இருத்தன.

செஞ்சாக்கிலும் இடுப்பில் துண்டைக் கட்டிக் கொண்டு வந்து திவ்ரா கோஷ்டி.

"கவாயி...! என்னையும் அங்கக் கிட்டுப் போகிறேன், தம்ம கொஷ்டியை விட்டா இனிமே என்ரு இந்த யாத்திரை கெடக்கூடாது."

விளையுமளக்கு எரிச்சலாக இருத்தது. மெய்யைக் கோஷ்டி எல்லார்க் தனித்தும் கையை வைத்து ஒரையில் வந்துவிடப் பார்த்திருர் என்று கோபம் வந்தது.

"எம்மையா, அறிவுகெட்ட தனையா போனோ? அதுவே பத்திரைக்கு கொடுத்துச் சொகிப்போம். எழுந்தாது... என்னாது ஆச்சி!"

"நாம் தரிதென் கவாயி!"

"தீவா... எப்ப... கடன் கேக்கறியா?"

"இப்ப இப்போது..."

மடிவிலிருந்து பணத்தை அளித்ததார் செஞ்சாக்க கோஷ்டி. செஞ்சாக்கிக்கு அறிவிச்சி யாக இருத்தது.

"ஒதுவாய்...!"

"மாடுகளைமும் விட்டையும் வித்துட் டேன்!" எக்ஸா கோஷ்டி.

யாத்திரையாகக் கருதுவது எல்லாம் புழன்று வுள்ளது தார ஒடிவிட்ட மாநிலி கைவினை நுபாய் செஞ்சாக்க கோஷ்டி இளையவர்களுக்குத் தானா தரிசரவாக தீர் வதிலும்.

ஆசாரிப் பணத்திலிருந்து இரண்டாவது மையிலி மராட்டியப் பாண்டியை அப்போதும் ஒரு

43ம் பார் 31-க் கல்கி

சிறகலாசன் சிறப்பித்தது

செல்லுமணிக்கு மாற்றிக் அடி விழுத்த மாநிரி இருந்தது.

"என்னைப்பா இது.... எப்பதிலும்! அப் புறமா என்ன பண்ணுவோ! இதெல்லாம் கொஞ்ச நஞ்சம் இருக்கப்பட்டவங்களுக்கு வர்ற ஆசை, பண்டாரிபுரம் போய்ட்டு வந்த பின்னாடி சோத்துக்குத் தானம் போடுவியா?"

"எல்லாம் பாண்டிரங்கன் இருப்பா! அவரை காவடிபா அடிச்சா அடிக்கெஞ்சு, அவரை விடப் படிவை அளக்கிறதானு அளக்கிறது. இந்த ஸ்தலத்திலே அந்த மாநிரி கேட்கிறத விதப் பாரிக்காம சேக வயச்சத் தின்று தின்று என்ன வாழ்த்துடப் போடுமே!"

செல்லுமணி போகாமல் பணத்தை காவடிக் கொண்டார், கிருஷ்ணக் கோனூரை யாரும் கூப்பிடவில்லை, அதுபெயரே அவர் சென்னை முத்திரைக் கொண்ட மாநிரி எதிரோருக்கும் ஒரு கோளரங்கக் குறைவாகத் தெரிந்தது.

"சரி, வரட்டுமே! நமக்கென்னைத் தொண்டை கட்டினு கோனூர் ஸ்தலம்பாசல், கோஷ்டிக்கும் கூடமாட்டோர் ஆசு தேவை."

எதிரோருக்கும் இது சரியென்று பட்டது.

ரயில்வே ஸ்டேஷனில் பார்த்திரை ஸ்பெ ஷல் ரெஜிஸ்ட்ரர் ஏஜி உட்கார்த்து பின்பு கோனூருக்குப் போடி வான்கு மதங்கதனாப கம் வந்தது.

"வெளியே போய்க் கொஞ்சம் போடி வரட்டுமே வந்தாடுதேன்."

"ரயில் புறப்படப் போறது. சந்திரமக வந்து தொலையுமே!"

அவர் ரயில் விட்டதற்குப் போடி வான்கு வெளி கேட்டுக்கு அருகில் வந்தபோது டிக்கட் பரிசோதனை பிடித்துக் கொண்டுவிட்டார். அவ்று 'ஸ்பெஷல் ரெய்ட்', ஸ்பெஷல் நட புரம் பஞ்சம் தான். அந்த நேரத்தில் ஸ்பெஷல் பார்ட்டிக்காரர்கள் வரவும் அவர்கள் பானை புரிபாசம் கோனூர் உடுப்பைப் பார்த்துக் கழுத்தைப் பிடித்துத் தன்னைக் கொண்டு போகில் ஸ்பெஷலுக்கு இருத்திக் சென் னூர்கள். பண்டாரிபுர கோஷ்டிக் கைதைய யாரும் நம்பத் தயாராவில்லை. ஒரு வாரம் சிறைவாசம். ஸ்ப, பணம் எவ்வாய் ரயிலோடு போய்விட்டன.

இவ் கோனூருக்கு ஆசாரிப் பன்னத்தின் என்ன இருக்கிறது? மாடுமீக்கி; கீடுமீக்கி. பழைய கோஷ்டிக்காரர்களும் வார் கிரும்ப இன்னும் ஒன்றரை மாதம் ஆகும்!

பேரம் பேசி தாது குபாங்குப் போம் மைவையத் திண்டி வரக்கிய போது கோனூ

ருக்கு உடம்பு சிறிந்தது. மனம் ஆனந்தக் கந்தாட நடத்தார்.

எங்கே போவதென்று அவருக்குத் திட்ட வில்லை. எங்கே போனாலும் எல்லாம் ஒன்று தான் வந்து தெரிந்தது. நடந்து கொண்டே வந்தார். பன்னிரண்ட வர மனக்கு வயிற்செக்கரை தாண்டி ஒரு மக்கடையில் 87ஆ இட்டிவி எப்பிட்டுடார். பூத்தமல்லிக்கு அவர் வந்து சென்ற போது இரவாவெரிட்டது. ஒரு வாரிக்காரன் கையில் புழுதியும் கையில் பொம்மைமயமாகக் கோனூர் நடந்து வருவ வதைக் கவனித்தான்.

அவனுக்கும் ஏதோ அசைத்தது.

"ஏன் பெரிவாரே, எங்கே போறே?"

வழியைக் கவனிக்காரர்கள் பேசிக் கொண்ட திக் கங்குலார் சத்திரம் என்று ஓர் வரை இருப்பதாகத் தெரிந்து கொண்டார்.

"கங்குலார் சத்திரம்."

"நடந்தி வந்தியே, வலியே வாக இன்னியா?"

கோனூர் மெதுவாகச் சிறித்தார்.

"வண்டியிலே ஏறிக்கொ. உங்களைக் கங்கு லார் சத்திரத்திலே விட்டுட்டுப் போறேன்."

"இதையும் அவன் விளையாட்டு" என்று திணைத்துக் கொண்டார் கோனூர். கங்குலார் சத்திரத்தின் அவரை இதற்கு விட்டு வாரி போய் பின்பு அவர் தொடர்ந்து நடத்தார்.

மிகவும் இருட்டிவிட்டது. காக்கை

சோகத்து விட்டன. வழியிலே ஏதோ மண்ட பம் மாநிரி தெரிந்தது. சுற்றிலும் தொடர் பம் மாநிரி சேடி கொடிசை. காஞ்சு பொய்த்து மான் உறுத்திற்று. கண்ணைக் களைப்பு இருத் தது. படிபெயறிப் படுத்தார்.

அநொலியை: "போவ... போவ...."

என்ற யாதோ அவரைத் தட்டி எழுப்பி னூர்கள். கோனூர் விழித்தார். முப்பத்திரைத் தைப் மறிக் கொம் போய் ஒருத்தி. கையில் துடைப்பத்திரை தின்று கொண்டிருந்தான் நன்று விடித்து விட்டிருந்தது.

கோனூர் எழுந்தார்.

"ஆடுவியா, தீ?"

"வழிப் போக்கன் அம்மா!"

"ஏன்வியா, எங்களைப் பார்த்தார் உங்களு அம்மாவாத்தொனுவா?"

அப்போதுதான் அவன் ஏறிட்டுப் பார்த் தார் கோனூர். வாய்க் காட்டமாக, முற்றிப் பழுத்த திங்கையனாவுக்கு ஒரு கொய்கடை யோடு. பெரிய கண்ணாடி, தடித்த உதறென மாக அவன் கண்ணைக்காரி போய் தின்று.

"ஏதோ வாயிலே வந்துடுக்க."

அவரை ஏற இறங்கப் பார்த்தான்.

"எத்த வகு?"

"ஆசாரிப் பணம்."

"ஆசாரிப் பன்னமா...? அது இன்னியா பெரு? எங்கே இருக்குது அது?"

"வெறுகு தாண்டி."

"இங்கே எங்கே வந்தே?" இத்தக் கேள்வி யில் அவன் கவரம் தாழ்த்துவிட்டதைக் கவ னித்தார்.

"கங்குலார் சத்திரம் வந்தேன். அப்படியே சென்னைப்பிட்டேன்."

"காத்தடைபாவா?" என்று கேட்ட வாரே அவரைக் கீழ்க் கண்ணால் பார்த்து

மைக்ரோ:பைன்ட் ஆஸ்ப்ரோ

அதிவேகமாகக் கரைந்து, அதிவேகமாகக்
கிரகிக்கப் படுகிறது. அதனால்தான் அது
அதிவேகமாக வலியைப் போக்கி விடுகிறது—

சாதாரண வலிநீலாண் மருந்துகளில் இருப்பது அதிக வேகத்தில் வலியைப் போக்கி விடுகிறது.

சாதாரண மருந்தினர்களைப் போலன்றி,
ஆஸ்ப்ரோவின் நுண்ணிய அணுக்கூறுகள் அதி
வேகமாகக் கிரகிக்கப் படுகின்றன. வலியின்
இருப்பிடத்தை அதிவேகமாக அடைகின்றன.
உங்களுக்கு அதிவேக ரிவாரான்ம் அளிக்கின்றன.

கீழ்க்கண்டவைகளுக்கு மைக்ரோ:பைன்ட்
ஆஸ்ப்ரோ சாப்பிடுங்கள்: தலைவலி • உடல் வலி •
ஜுவோலம் • சளி • மூட்டுவலி • தொண்டை
சுறட்சி • பல்வலி

சாப்பிடும் அளவு: வயது வந்தவர்கள்: இரண்டு
மாத்திரைகள், தேவைப் பட்டால் மீண்டும்
சாப்பிடவும். குழந்தைகள்: ஒரு மாத்திரை
அல்லது உங்களை டாக்டர் சொற்படி

**ஆஸ்ப்ரோ மட்டுமே
மைக்ரோ:பைன்ட் செய்யப்
படுகிறது. அதிவேகமாக வலியை
வெளியே இருப்பதற்காக.**

அகோலன் இலாபர்பு

**மேஸ் பக்கம்
சீஸ் உள்ள
டோஷியா
ஆனந்த்
பவர் கிங்
பேட்டரியை
வாங்குங்கள்**

இது ஒருவராலும்
உபயோகப்படுத்தப்பட்டதில்லை
என்ற நிச்சயத்துடன்
நீங்கள் விடு செல்லலாம்.

**தீராத வியாதிகளுக்கு
சிறந்த சித்த வைத்தியம்**

தவறான பழக்கத்தினால் இவ்வற வாழ்க்கையில் திருப்தி இல்லாத நிலைமை, மயட்டுத் தன்மை, களைப்பு, உப்புசம், தோல் சம்பந்தப்பட்ட வியாதிகள் வலிற்றுவன, ராதுமத்தம், மூதலியவைகளுக்குத் தபால் மூலம் சிவச்சை அளிக்கப்படும்.

**ஸ்ரீ பாலாஜி வைத்தியசாலை
டாக்டர்**

பி. குமாரசம்மாமி தேவார
தெரு (A. P.) - போன் : 551

சென்னை மீனா

9-0. சிவாஜி தெரு.
நி. தகர், சென்னை-17

PADY-11

**மூல நோயை
முற்றவிடாமல்
நம்பிக்கையான
ஹைடன்ஸா
களிம்பு
உபயோகித்து
நிவாரணம்
அடையுங்கள்;
—ரண
சிகிச்சையையும்
தடுங்கள்**

Seasons-2161 TAM

விட்டுக் காப் பெருவிரலாய் முன்னைக்
கிளறிவிட்டவாறே நின்றுள் அவள்.

கோளுக்குப் பெண் வானவியெதெரியாது.
வாய்க்கைக்குப் பாய் வந்தும் வீடுகளில்
இதே நுழித்தவாறே பேசினிட்டுத் திரும்பினிடு
வாரி. அவருக்குக் கல்யாணம் போ ஆகியிடம்.
காலியிடம். இருண்ட பத்தியில் உணர்ச்சிகள்
வெறுந்தபாகக் கொண்டிவிட்டன. இப்
போது இக்கக் காலத்தில் ஒரு குதிரை
தேர்த்ததில் அவருக்குத் தாய்ம ரொம்ப
மாதிரி. மாதிரி ஒரு புதுமை தெளிந்திருந்தது.

"எனக்கு உன் தாய்."

"அதென்னு பொய்யம்?" என்று தடைப்
படுத்திய போது இவ்விரு அவருடைய அணு
மனம் வளர்வாராய்க் அவள் பொய்யமையை
எடுத்துக் கொண்டாள்.

கல்யாணம் முடிந்திருந்த அந்தக் கட்டுக்
கல்யாணம் உத்தம விதி தின்றது. காலத்தில்
அவ்வந்தது.

"ரொம்ப தகவா இருக்குமாய்... இந்தக்
கோளியெல்லாம் கையிடலாயிர். இங்கே சில
எதிர்ப்புகளாய் வரக்கூடத்தான் மாட்டியிருக்
கிறதென்று."

அப்போதுதான் அது ஒரு கோளில் என்று
தெரிந்தது கோளுக்குக்கு. கன்னியை போய்
பார்த்தார். காலியைப் பட்டங்களை மாட்டி
எடுத்தார்கள். எல்லாம் ஒரு பக்கம் காண
பெயர்ந்து விடுவதாகக் கித்தது. பட்ட
களுக்குப் போட்டிருந்த பூக்கள் காய்ந்து
தொங்கின.

"இதுவும் அவன் விளையாட்டு" என்று என்
னியவரேறே வெளியே வந்தார் கோளார்.

"வெளியேயேயே!" என்று.

"தோ, இங்கே குத்து கோளியைப் பெருக்
கித் தண்ணி தெளிச்சுட்டு வரேன். நீ
ஒருநாள் முகம் கழுவிக்கொண்டு நான்தான் நின்று
விட்டு வந்துகூடப் போகியோ... காட்டுக்
கூடப் போகியோ... தாயே!"

இருண்ட கோளார் எங்கும் போகவில்லை.
அவ்வாறு தங்கிவிட்டார். கோளியைக்குக்
கிழங்குமேல் புறத்தில் இருந்தது அவனது
கூடம். ஒரு பாய்க்கையில் விடுகிராமம். தான்
தூட்டினால் ரங்கத்துக்கு—அந்தான் அவன்
பெயர்—அந்த காலி எங்காவது பாய்ப்புகிறது
என்று அவருக்குத் தெரிந்து விட்டது.

தான் ஒரு கிராமக்கிளர் கதிரி காய்கறி
விற்கிக் கொண்டு வந்துவார் சத்திரத்துக்கு
நுழைய. கட்டிப் போய் காலியை ஏற்றினிடு
வார் ரங்கம். அது கோத்தவாய்க்காலுக்குப்
போனார். வாரத்துக்கு ஒன்றி இரண்டில்
சென்னைக்குப் போய் பாய்க் காலுச் செய்து
வருவான். ரங்கம் ஒண்டிக்கட்டை. கல்யாண
மான் இரு வருஷம் அவன் புதுஷன் உள்ளு
யை மருத்த க்கினியைப் பெண் ஒருத்தியைப்
தீழ்த்துக் கொண்டு ரங்கத்துக்கு ஒரு
கட்டாளாய்.

ஒரு நாள் தான் கொண்டு வந்து வந்த
பெண்மணிக்கு மாலை போட்டு விளக்கேற்றுவதை
பழக்கம் கொடுத்தால் கோளாரின் வாய்
கூக்கெழுந்து நுழைந்தது. "பாண்டிரங்க
கிட்டே... பாண்டிரங்க கிட்டே..."

"யோவ், உனக்குப் பாட வருமா?"

"ஏதோ கமாரா வருமா."

"காலி கோளியைப்போது பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது" என்று கோளார் சொன்னது. கோளார் இவ்வாறு சொன்னது. கோளார் இவ்வாறு சொன்னது.

கோளார் பாட ஆரம்பித்து விட்டார்.
பாண்டிரங்கம் அவர் கண்ணெதிரே தெரிந்தது.
ஏதோ ஒரு நேரத்தில் நிறுத்திவிட்டுத்
திரும்பியபோது ரங்கம் கண்ணில் நீர்
துளிக்க மருடிக் குடங்கியவன் மாநிரி அவ
ரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"ரொம்ப நல்லா பாடறியே நீ." குரல்
கம்பிவிட்டது. கோளாரின் மீது ஒரு மனி
யானது காரணமேயிட்டு. அதற்கப்பதும்
ரங்கம், கோளாரை 'யோவ்' என்று அழைப்ப
தில்லை.

எல்லாம் பாண்டிரங்கனின் விளையாட்டு
என்று கோளார் எண்ணினார். கண்ணிலும்
மாலைமீதும் விளக்கேற்றிவிட்டுக் கோளார்
கோளியைப் பாடித் கொண்டிருப்பார். ஒரு
நாள் காலி வந்து நின்றது. காலியை இறங்கி
வந்து தண்ணி கெட்டுக் குடித்துவிட்டுக்
கோளார் பாடுவதைக் கேட்டான்.

"இங்கே உண்டி இல்லையா, சரி?" என்று
அவர் காலியைக் கிணத்தான்.

"உண்டியா?"

"காலி போடவதற்கு."

"இல்லையே!"

திரும்பி வரும்போது அவன் ஒரு உண்டியை
வாய்க்கி வந்து வந்தான். காரார் ஒரு
கொஞ்சவராக வந்து கோளியைக் கட்டாரித்
தார்கள். இரண்டு நாட்களுக்குள் அது
ஆசாரிப்பண்ணாவிட்டது எப்போது கட்டை
தூண்டுமோனியை, மீதுதங்கி ஒவ்வொன்றாக
வந்து சேர்ந்தன. காலிகளும் பண்களும் நின்று
கண்டகட்டினர். கிணரோ முட்டமாய் வந்து
உண்டியைக் காலி போட்டுவிட்டு வண்டியை
எடுத்தார்கள்.

இருண்ட கோளார் கவித்துக் கட்டியில்
படுத்திருந்தார். ரங்கம் அவருக்குக் காலியைக்
கட்டாரித்து வருவதைச் செய்து கொண்டிரு
ந்தான். அவர் மனம் எங்கோ ஓடித்
நின்றது.

"கோளாரே... காலியைக் கேக்கலியா..."
கண்ணி பாகு அம்மாத்தரம் போய் மாட்டை
மேய்க்காரக் கொண்டு? இதோ, கம்மா
அப்படி ரோட்டுக்காவே காட்டிது பாலாகப்
போனியாது போதுமே!"

ரங்கம் கோளுக்குக்காக ஒரு மாடு வாய்க்கி
கிட்டிருந்தான். அவருக்கும் ஒரு கோளர்.
எதையும் பணமில் வந்தது.

"அது இல்லை. ரங்கம், எங்க கோளாடி
இப்போ எங்கே இருக்கிறது தெரிக்கிறேன்!"

“தீ எப்ப வந்தே? மூப்பத்தினாரு நானு ஆக, நீ சொன்ன கணக்குப்படி திரும்பு முகத்தியே இருப்பாங்க.”

கோனார் மோட்டு வரிசையைப் பார்த்துப் பெருமூச்செடுத்தார்.

“இன்னு கோனாரே... பெருமூச்செட்டிடுறா” பண்டாரிபுரம் போவதென்று அடிச்செஞ்ஞா மனசு!”

“உண்டித்தான் உண்ணன் இங்கே உட்டி பாத்திருக்காரே! பொழுது போய்ட்டா நாயும் தரீயும் மேலும், இப்ப பண்டாரிபுரம் இங்கே வந்துட்ட மாநிலி பாட்டும் பதிலாயும் பூசுவும்.....” என்றான்.

“இதையும் அவன் விளையாட்டு” என்று புரண்டு படுத்தார் கோனார், மனசு சமாதானம் அது. தீதது..

அடுத்த வாரம் ரங்கம் கொத்தவாசலாவ ய்க்கு வலுத்துக்குப் போன போது கட்சி சென்ஸார், எரிவ மறு மணிக்கெவ்வாய் ரங்கத்தோடு சென்டியரதுக்கு வத்தார் கோனார். இரவு ஒன்பது வரைக்கும் எவ்வா ரகிரியும் பார்த்துவிட்டு ஏமாந்ததென்கு திரும்பினர் இருவரும்.

காலையில் எழுந்ததும் பித்துப் பிடித்தது போக் கட்டியில் உட்கார்த்திருத்த கோனா ரைப் பார்த்தான் ரங்கம்.

“நம்ம ஊர்க்காரங்க தாது பெரு கொத்த வாக் காவடி விளையாடுகின்றோடு வடக்கே டூர் போருங்களாம், தாம் ரெண்டு பேரும் போகலாம் வார்தியா?”

“பணம் ஏகப்பட்டது ஆகமே ரங்கம்!”

“அதைப் பற்றி உனக்கு என்னு கவலை? வர்தியா சொய்யு!”

“மாட்டை வேறே வாக்விட்டு இருக்கே, என்னை நம்பி.....”

“ஆம்..... பொக்காத மாடு! தும்பது டூர் ஓரபத்துக்குச் சாவக்காவத்துக்குள்ளே வித்துட்டு வந்துட்டேன். தீவா தீவா!”

கோனார் மூகம் பவிச்சென்று மலர்த்தது. மூச்சென் தெரியாத அவருக்காக இவ்வளவு தொகை செலவழிக்க தயாராய்விட்டா னென இதுவும் அவன் விளையாட்டுத்தான்!

பெட்டியும் பருக்கையுமாக ரங்கமும் கோனாரும் சென்டியரவில் குழையும்போது, “போய், கோனாரே!” என்று ஒரு உப்பாடு கேட்டது.

அவர் திரும்பினார். வேறு உடைபார், பெருமான் முதலி... சின்னும்ணி... அந்தது டூயர்..... ஆட்கள் கலுத்து இளைத்து ரொம்ப அடிபட்ட மாநிலி இருந்தனர், ஒரே சந்திரை அரவாரத்தோடு ஒரு வத்தனர்.

“எவ்வோர், போயிட்டே” என்பது இருந்தே!” கேள்விகள் பறந்தன.

“ஆம்.... உங்களைட்டம் நடுவாத்தரத் தியே களையாக் எழுவுதவங்கனோடு வத்தா என்னு பாடுபட்டனுமோ, அதெவ்வாள் அனுப விச்சுட்டாரு” என்று சீறினான் ரங்கம்.

“யாரும்பா அது, பொம்பிளி? மதராஸினே புடிச்சுக்கிட்டியா?”

“அட, யாராவான்.... அதிவு கெட்ட வன்! மாரா ஆப புடிச்சுக்கிட்டதற்கு?”

என்று ரங்கம் விளாசினான். ஆசாரியர் பள்ளக் காரர்கள் வாயுட்கிப் போய் விட்டார்கள்.

“தீ போனது” ‘கெட்டு’ வகையிலே வத் தோம். காடுமேயப்பா உன்னை.... யாரு இதங்கிறது” யாரு தீக்கிறது ஒன்றுமும் விளக்கவே. யாரு திறங்கிறதும் உண்டி துட்டுப் பூடும்” என்று இடித்தார் உடைபார்.

“தீ வராதது வழியவ்வாய் மனசு அடிச் சுக்கிட்டதுயா கோனாரே.... பண்டாரிபுரம் கோயிலே உங்களை திறச்சுக்கிட்டேயும், உன்னை விட்டுட்டுப் போனதுக்கு அபராதம் மாநிலி வேறு உடைவாதுக்குக் துலிர் காய்ச்செ, என் மண்பரிசு திருட்டுப் போயிடுச்சு அங்கத்து டூயர் திருகு செம்மப் பு குட்டாரா.”

“எங்குட நீ வரகிவே துலிர் மனசுக் குள்ளே எங்கனோடுவேதான்வா இருந்தே!”

எவ்வோருக்கும் ஒரேயா தப்பி செப்த உறுத்தி. கோனார் தீது மரீவானதைய அடிக் மாகத் அடை திலாத்திகைப் பார்த்தார்கள். கோனார் நடத்தணதச் சொன்னார். இப்போது சத்தியா செவ்வனதையும் சொன்னார்.

“அப்புறமா ஊருக்கு ஏறமாட்டே?”

“கோனாருக்கு இன்னும் இங்கு இருக்கு அந்த ஊரிலே!” என்னுன் நங்கம் குறுக்கே.

“அய்யமா... மகராஜி... நீ கயிளா து!”

“கோனாரே! என்னைப் பார்த்துச் சொக் துய்யமா..... நயம் கொஷ்டு சகிலுக்கு போய் விடுய்யா! உன் பாட்டுக்குத்தானய்வா கோஷ்டு சேர்த்தது.”

இருக்கைக் கோனார் பொறி செவ்வி தீங்கார். அவர்கள் சொல்வது உண்மைதான். அவர் தான் ஒவ்வொருவரையும் போய் விடு விடாக அழைத்து திற்பார், அவர் பேதலித்து திற பதைப் பார்த்து ரங்கம் பலத்து விட்டான்.

“கோனாரே! இன்னு மேரக்தே? என்னை அநாதையர் விட்டுட்டுப் போயிடலாம்னு பார்த்தியா?”

“கோனாரே, தீர் வரவேன்னு அங்கே பதிலி கோஷ்டுபே சொதுய்யா... பாண்டு ரங்கன் அங்கே அநாதையால் திப்பாயுய்யா.” வேறு உடைபார் முடுக்கினார்.

இருவரையும் மாறி மாறிய் பார்த்தார் கோனார். “நான் ஊருக்கே போனேன், ரங்கம்!”

“அடி உக்கை! கோனார் என்னிக்கும் நம்ம கோனார்தான்!” என்று அவரைப் பரணைத் துண்டித்தார் வேறு உடைபார்.

“நாது.....” என்று வாய் வரை வத்த ஏக்கத்தை ரோஷக்காரி ரங்கம் கட்டென்று மாற்றிக் கொண்டான். அவன் வாய்க்களையில் இருந்தவாது அது பிளவாக்வி விட்டது.

“அப்போ நானு பண்டாரிபுரம் போறேன்!” என்று மனத்தில் துயர் வெடிக்க விளம்பெத் துன் ரங்கம்.

“போய் வர ரங்கம்! என்னு வேலை வரக்கே. பாண்டுரங்கன் இன்னும் என்னைக் கூப்பிடறதுக்கு யோசிக்கிறான்!”

“சரி..... எங்கேயோ உம் பிரியப்படி இரு, உன் சகலாத்தாயே நானுவது பண்டாரிபுரம் போய்” கு வரேன்!”

உடனில தெதியான பண்டாரிபுரத்தைவிட ஆசாரியப்பள்ளத்தில் இருக்கணன் அநாதை யாகிவிடுவான் என்ற விஷயம் கோனாரை வடக்கிலிருந்து மேற்கே திரும்பித் து.

முத்து மீன்களைப் புத்தகங்கள் அடங்கிய சேரம் தேசிய நூலகம் வெகு கிடைப்பில் தன் புதிய கட்டடத் தனக்கு இடம் பெற்றுப் போயிருது. அத்தப் புதிய நூலகத்தில் தேசியமளிக் புத்தகங்கள் அதிகம் வைக்கப் போவது கண்டுபிடிக்கத்தக்கதானா? அநேகர் மக்கள் வந்தேறிய அத்தப் புதிய கட்டடத்தில் எவ்வளவு அநேகம் இத்தகை ஒப்பிடித்துப் புத்தகங்கள் வைக்க முடியும் என்பதையும் அத்தக் கண்டுபிடிக்க நினைக்கல் போயிருதாம். — ரி. என்.

சீரும் இப்போடு பெத்துக்கவரல் ஆரும்: ஏரும்!

“எவ்வளவு, பாண்டே, இன்னும் திகைத்து விழிக்கிறீர்! பாண்டே தேசியதா? அண்டயாளம் சொக்கிறேன் கேளும்!”

அவன் முத்திவாய்

[தொடரில்... முற்றம்]

வாண பூபதியினுடைய முற்றத்து காசு விடல்.

அவன் முத்திவாய்

சித்தி வச்சிரே மடமாளிகை
கொருங்கு கோபுரம் மருங்கெவரல்

[நித்தியம் சிற மடம் -- முத்துக்கள் பதித்த சிற மடங்களை, மருங்கு - பக்கத் திரை, சுற்றி.]

அவனுடைய முற்றத்தில் முத்துச் சேரம் கொண்ட மட மாளிகைகள்! அவற்றைச் சுற்றிக் கோபுரங்கள் கொருங்கு சீரும்.

ஆரும் சீரும்

[அர் - அத்தி.]

முற்றத்தின் ஆக்கியும் சீரும். அகொடு, உயர் வேம்புப் தீரும், வரை

பண்டியும் சீரும்: அத்த அருமியே

அரச சீரும்

வாண அரசனுடைய முற்றத்தை ஒரு வகை செவிற அழகின் துடிப்பத்தைச் சைவக் கேள்வியும்.

ஆத்தி மரமும், வேம்பு மரமும், பண்ட மரமும் சீரும். அருமிய அரச மரமும் தீரும் என்று அண்டயாளம் சொல்லுது போய் இருக்கிறது பாட்டு. ஆனால் உட்பொருள் வேறு.

அர் எவ்ளும் ஆத்தி. இங்கே அது, அது பெயராகி, ஆத்திமாலை அரசுப் பேரவையின் ஒளிக்கிறது. அதுபோலவே வேம்பு எவ்ளும் வேம்பு மாலை குடியுப் பாண்டியன். பண்ட, பண்ட மாலை தரித்த சேர மன்னன். சோழனும் பாண்டியனும், சேரனும் இத்தகைய மாலைகள் குடிக்கொண்டது அவர்களுடைய அரசு மரபு ஆகும்.

வாண பூபதியினுடைய முற்றத்தில் குழைத் தாக்கையே காத்து நிற்குபார்கள். அகரிகளுக்கு அருமியே சற்று ஒதுங்கி மற்றச் சிற்றரசர்கள் நிற்குபார்கள்.

அரச சீரும் அரசு காசை மத்திய அத்தி சீரும்

[அரசு - மற்ற அரசர்கள். அத்தி - ஆணை]
அரசர்கள் நிற்குபார்கள். அத்த அரசர்களைச் சுமத்து வந்த அத்தி - அத்தி எவ்ளும் அத்தி மரம் இக்கோ, ஆணை - நித்தியம். இவைதான் இக்கோஷம் அண்டயாளங்கள்!

சேர சோழ பாண்டியராமிய குழைத்தரும் பாணித்து நித்தியப்படி செங்கோல் செழுத்திய வன் காண்புபடு. அவனுடைய கிணவார்வம் மட்டிக்காத பேரார்வம்! கிணவர்களுக்கு ஆணையும் குதிரையும் தேருமாகப் பெரிய பெரிய அரசுப் பகைவோடு கொடுத்தனுப்புவான் அத்தக் கிணவர்கள் - இதுதான் பாடலில் சொப்பொருள். ஆனால் அத்தப் பொருளை ஒரு கணவரான் சத்பகையாக, உணர்வாடல் கொண்ட தாடகமாகவே கவிதைகளே நடத்திக் காட்டுகிறார் கம்பர், இத்தத் தனிப் பாடலினால்!

தேரும் புரவியை ஆணையுமாகத் தாளம் போட்டுத் தொண்டு ஒடிவருகிறது பாடல்! பகை பெற்றத் திரும்புகிற புலகினை ஒரு பேரரசை எவ்ளே நினைத்து மயங்குகிற பாண்டியன் திகைப்பும், அதிவிருந்து எழுந்த உணர்வாடலும் தாடகப் பண்பொருள் நிகழ்கின்றன. அப்பிதோ! தாள அமைப்பினால்!

தேரு இப்படியே வர வந்ததொருநி

தினதான் கொண்டுவரு மன்னவிக்

தேன் மேதனது காசு மேதபுகல்

செக்கை வர்த்தடவு பாண்ட, தேன்

எனரு மொத்தகுடி சீரு நாளுகல்

தேச குகைகளே எவ்வளவு

வாண பூபதி மயிழ்த்தளித்தவெறு

வக்கை பெற்றவரு புலவன்வரன்

சீரு மீய்க்கை பெற்ற பைவர

அரும் சூழ்வன் முத்திவாய்

சித்தி வச்சிரே மட மாளிகை

கொருங்கு கோபுர மருங்கெவரல்

ஆரு சீற்றுவாய் வேம்பு சீற்றுவாய்

பண்டிய சீற்றுவாய் அருமியே

அரச சீற்றுவாய் காசை மத்திய

அத்தி சீற்றுவாய் வரமே!

உணர்வாடல் சத்பகை. தாடகமும் ஒரு கத்பகைதான். ஆனால் வாணபூபதியின் வன் கண்கமையும், அனாதப் பாடுகிற கம்பருடைய கவிதையும் எத்தகைய பெருமையுமே!

**ஒரே ஒரு சலனையில்
ஸூப்பர் ஸர்கீப்,
வேறெந்த சலனைப்
பவுடரையும் விட
அதிக விண்ணாமை தருகிறது!**

அமோகமான சலனைத் திறன் படைத்தது ஸூப்பர் ஸர்கீப். கணமறவாள அழுக்குகளையும் அகற்றிவிடும். காண்டோர் பொருமைப்படும் கற்பனை கடந்த வெண்மை கேட்பாடுகள், இரத்தியாவின் தலை திறந்த சகம். ஸூப்பர் ஸர்கீப்!

ஒப்பற்ற வெள்ளாவெள்ள சலனைக்கே ஸூப்பர் ஸர்கீப்

100% சுத்தம் 50 சதவீதம் குறைந்த செலவு இதைவிடும்

சத்திய வெள்ளம்

நா.பார்த்தசாரதி

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்

பின்னும் தங்களை அடுத்து வருகிற மாணவர்கள் அந்தக் கடை திறத்திருப்பதைப் பொறுத்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று புரிந்துகொண்டு அதை அடைக்கச் செய்யும் பணியை மாணவிகள் தாங்களே செய்யாமல் மாணவர்களுக்கு மீதம் விட்டுச் சென்றனர். அங்ஙனவு பெரிய கடை வீதியில் அந்த 'அறிவு' கலைஞர் கைவழி அங்காடிக்காரர் மட்டும் நிமிராகவும் அவுடிலமாகவும் கடைசையத் திறத்து வைத்து நடத்திக் கொண்டிருந்தது உள்ளம் குமுறச் செய்வதாக இருந்தது. முதலில் அணிவகுத்து வந்த மாணவிகள் அடுத்து மாணவர்கள் அந்த இடத்துக்கு வந்த போது கதிரேசனும் தாவிந்து தன்பர்களுக்கும் போய்க் கடைசைய அடைக்கும்படி மிகவும் மரியாதையான வார்த்தைகளாலேயே வேண்டி நூர்க்கள். கதிரேசனுடைய வேண்டுகோளுக்கு நிரடிபாக மறுமொழி சொல்லாமல், "டேய்! போப்பாத் தலைவர்! இந்தத் தலைவரையும் இருதாலவையும் காமிக் எங்களை பிரிட்டலாம்கு பார்த்தீரே? மரியாதையான வேண்டியே போதியா, இல்லை...? வாங்க ஒட்ட தறுக்கி அனுப்பி வைக்கட்டுமா?" என்று சண்டைக்கு இழுத்தான் கடைவீதிக்குத் தூரம் ஒருவன். அங்ஙனவுதான்! ஏற்கெனவே குடு ஏறியிருந்த கதிரேசனுக்கு அந்தக் கடை இருத்தம் கொதித்தது. "இன்ன கடைசைய அடைப்பவர்கள் என்றுமே திரை முடியாமல் போகும்! ஸாக்கிரதா!" என்று மகிழ் இராவணசாமி கட்டியினர் போட்டியாக அச்சிட்டு ஒட்டிய விஷமத் தன்மான் கவிரோட்டி துள்ளும் அந்தக் கடை முகப்பில் ஒட்டப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்ததும் மாணவர்களின் கோபம் இன்னும் அடக்க முடியாததாகிவிட்டது. அதே நேரத்துக்கு ஏற்கெனவே ஓட்டமிட்டு வைத்திருந்து தயாராகக் காத்திருந்த தாக்குவது போல் அந்த நோட்டீஸ் மாடியிலிருந்து மேலே நீன்ற மாணவர்கள் மேல் சோடாப்புட்டிகளும், திராவகப் பப்புகளும் வீசப்பட்டன. நோட்டீஸ் மாடியிலிருந்து சோடாப்

புட்டிகளும், திராவகப் பப்புகளும் வீசப் படுவதையும், மாணவிகளில் சிலர் அவறிவடி குடுவி ஒழுக்க திடுக்கிடவும் பாண்டியன் போலீஸாருக்குச் சுட்டிக் காட்டியும் பயனில்லை. அந்த நோட்டீஸ் எங்கிலுக்கும் நுழைந்து அங்கே மறைந்திருந்து வந்துவரவர்கள் புரியும் சமூக கிரோதிகளை கிரட்டிப் பிடிக்காமல் போலீஸார் மரங்களாக திற்பதைப் பார்த்து மாணவர்களுக்கு மேலும் அந்த திரம் மூண்டது. தங்களைத் தாங்களே பாதுகாத்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லாத மாணவர்கள் பெருங்கூட்டமாக உடனே அந்த நோட்டீஸில் புகுந்து விட்டனர். உடனே பெரும் கலவரம் மூண்டது. நோட்டீஸ் முகப்புக் கண்ணாடிகள், கிளாஸ்கள், மேஜை தாற்காலிகள் எல்லாம் தலிடுபொடியாயின. அப்போதும் கிடாமல் டிக்கடை பாய்ஸ் செந்திரை மாணவர்கள் மேல் வீசி ஊற்றினார்கள் கடைவீதியுள்ளே இருந்த மூடர்கள். மாணவர்களும் விட்டவில்லை. மாடியில் ஏறி அங்கே ஒளித் திருத்த சோடா பாட்டில்களையும், திராவகப் பப்புகளையும் வீசிக் கொண்டிருந்தவர்களை மாணவர்கள் கையடி கையடி மாடப் பிடித்து விட்டார்கள். ஏராளமான சோடா பாட்டில்களையும், திராவகப் புட்டில்களையும் அங்கே பதுக்கி வைத்திருந்ததையும் மாணவர்கள் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள்.

நோட்டீஸ் மாடியில் தங்களிடம் பிடிபட்ட மூட்டர்களோடு தரதர வென்று தடு விதி வரை இழுத்து வந்து போலீஸாரைக் கூப்பிட்டு அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்கள் மாணவர்கள். நோட்டீஸ் முகரண்படி (கிபோர்க்) யால் ஒரு மூடக் கதிரேசனின் கியாவில் குத்தியிருந்தான். திராவகப் பப்பு, சோடாப்புட்டி வீச்சில் சில மாணவர்கள் காயமடைத் திருந்தார்கள். இரண்டொரு ஆசிரியர்களும் விரிவுரையாளர்களும் கூடக் காயமுற்றிருந்தனர். இதை வெங்கடம் பார்த்துக் கொதிப்படைந்த பொதுமக்களும், தொழிலாளிகளும் அந்தக் கடைசையத் தரைமட்டமாகும் வெறிபோடு உள்ளே புகுந்து

தாக்கத் தொடங்கினார்கள். அதுவரை கம்பா இருந்த போலீஸ் அப்போது வந்து கைத்திராவிட்டால் அந்தக் கைட பிழைத்திருக்க முடியாது. இதற்குள் ஸார்வவத்தின் மூன் பகுதியில் இருந்த மாணவிகளும் இரண்டு மூன்று வரிசை மாணவர்களும், போலீஸ் அலுவலக வாகனமேயே கடுத்து சிறைக்குப்பட்டு சின்னர்கள் ஸார்வவத்தின் பிற்பகுதியில் நோட்டீட்டல் வாயிலில் மூண்ட கை வரம் இன்னும் இங்கே இவர்களுக்குத் தெரியாமலே இருக்கிறது. ஆகவே இவர்கள் அமைதியாக அட்டைகளைப் பிடித்தபடி எதிர்ப்புக் கொள்கல்கை முழுக்கிக் கொண்டு சின்னர்கள் ஆர்.டி. ஓ. அலுவலகத்துக்கு மாற்றரை எடுத்துக் கொண்டு போய்க் கொடுத்த வேண்டிய பாண்டியன், நோக்க தான், கிரேசன் முதலியவர்கள் இன்னும் ஸார்வவத்தின் முன்பகுதிக்கு வந்து சேராததால் கைக் கூடத்து கொண்டிருந்தது.

சிறிது நேரத்தில் நோட்டீட்டல் வாயிலில் நடந்த கைவாழம், அதனால் கைய மூன், கடி, கைதகளும் பட்ட மாணவர்கள் ஆரம்புகளில் ஆகப்படுத்திக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டுக் கொண்டுவரப்படும் ஸார்வவத்தின் மூன் பகுதிக்கும் பரவியது. ஸார்வவத்தின் பிற்பகுதி இன்னும் வந்து சேராததால் காரணம் இப்போது இவர்களுக்கு மெய்க் கொய்கப் புகிந்தது. மக்களை பாய்வார் கொதிநீரை டர்னர்களில் வாரி மாணவர்கள் மேலே விட்டு வித்தியிலேயும், கைட மூரடல் இருவரும் மூன் கரண்டியாக கதிரேசனை விவாசில் குத்தியபோதும், சோடா டிரீப் ஆலிட் பல்பு வீச்சின்போதும், போலீஸ் கம்பா பார்த்துக் கொண்டு நின்று என்ற செல்வி பாவியதும் மாணவிகள் அடுத்து சீண்ட மாணவர்கள் சிலர், "மேரி தங்கம் மாண்டது போதாது? இன்னும் எத்தனை பேரைக் கொல்வப் போகிறார்கள்?" என்று கப்பாடு போட்டபடி போலீஸ் அலுவலகத்தின் கோக்கி மூன்றை மூன்றுகள். அப்போது சாலைமீது ஓர் மாசுக் குவித்திருந்த ஏரணக் கதகல் மாணவர்களின் பார்வைமீது பட்டது. தங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தராத போலீஸின் மெய் ஆத்திரம் அடைந்த அவர்கள் கை வீச்சில் இருக்கினார்கள். போலீஸ் அலுவலகத்தை நோக்கிச் சரமாரியாகக் கற்கள் பறந்தன. பழார் ரோட்டில் நோட்டீட்டல் வாயிலில் நடந்த சோடா டிரீப் வீச்சில் யாரோ ஒரு மாணவர் இரந்து போனதாலும் அப்போது ஒரு செவ்வி வந்து பரவிக் மூல்களில் மாணவர்கள் வெதி கொண்டனர். கை மணிநேரத்

துக்குப் பின் ஸார்வவத்தின் பின்பகுதி விரி வந்தபின்புதான் கைவீச்சு சீண்டது. மாணவர் யாரும் இறக்கவில்லை என்ற உண்மையைப் பாண்டியனை வந்து தெரிவித்தபின்புதான் இவர்கள் தப்பினார்கள் எனினும் நோட்டீட்டல் மூரடல் கதிரேசனைக் குத்தியிட்டால் என்பது அவர்கள் கொபத்தை மிகவும் சினதுவதற்குப்போதுமாவதாயிருந்தது. பாண்டியன் முதலிய மாணவர்கள் மகதரை எடுத்துக் கொண்டு அதைக் கொடுப்பதற்காக ஆர்.டி.ஓ அலுவலகத்துக்குள் சென்றிருந்த போழுது போலீஸ் திரைவத்துக்குள்ளிருந்து அதே பழைய ஜீப்பின் மெய் இராவணசாயியும், கொட்டம் குருசாமியும் வெளி வரவே வெளியே நின்றுத்தவர்களிடம் தாங்க முடியாத ஆத்திரம் மூண்டது. ஜீப் மறிக்கப்பட்டது. கூட்டத்திலிருந்து யாரோ கழந்தி எறித்த செருப்புக்கள் ஜீப்பின் மெய் வந்து விழுந்தன. அதைத் தொடர்ந்து பல செருப்புகளும், சரமாரியாகக் கதகளும் ஜீப்பின் மெய் விழவே திரைவ திரைமாவியது. ஜீப்பின் இருந்த கட்டி ஆட்கள் இருவருடைய தலைபிட்டதாதான் போலீஸ் தவறாக நடக்கிறது என்ற எண்ணம் எல்லாருக்கும் இருந்ததனால்தான் ஒரு தனிக்க முடியாத உணர்ச்சிக் கொத்திப்பு ஏற்பட்டது. ஜீப்பும் அதிவிருந்த ஆட்களும் கூட்டத்தின் நடுவே சிக்கிக் கொண்டதை அடுத்து மூன் எச்சரிக்கைமீதவாயம் யாரும் எதிர் பாராததினமாய் போலீஸார் கூட்டத்தில் தடியடிப் பிரயோகம் செய்வத் தொடங்கினர். ஆத்திரம் அடைந்த மாணவர்களின் சிலர், போலீஸார் மேலேயே கைவெறிவத் தொடங்கினார்கள் போலீஸாரின் திடீர் ததாக்குதலால் மாணவிகள் திரைவத்து மூடத் தொடங்கியதால் அவர்களினும் சிலர் காயக்கடைய தெரிட்டது தடியடிப் பிரயோகமும் வரம்பு மீறி நடத்தது. மூக்கு மூகம் பாராமல் மாணவர்களே அடித்துத் தன்னினார்கள் போலீஸார். தன்னுடைய நோட்டீட்டலுக்குப் பெருகு சேதம் விளைத்திருக்கிறது என்பதை அறித்து கொண்ட சைத்தாலும், தாலும் இராவணசாயியும் அவர் திருத்த ஜீப்பின் மெய் செருப்பு வீச்சு, கைவீச்சு நடப்பெற்ற அவமானத் திருமும் கோட்டம் மெய் வளார், ஆகவே இருந்த போலீஸ் இவ்வப் பெட்டரைத்

கூப்பிட்டுத் தூண்டியதாய்தான் தடி-
யடிப் பிரயோகமே நடந்ததாக மாண-
வர்களிடையே செய்தி பரவியிட்டது.
தேறாட்டல் வாகனில் காயமுற்றிருந்த
மாணவர்கள் ஏற்கனவே ஆம்புலன்ஸ்
மூலம் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுவரப்-
பட்டிருந்தது தவிர இப்போது தடியடிப்
பிரயோகத்தினால் வேறு நூற்பது நூற்-
பத்தைந்து மாணவர்களுக்கு மேல்
ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோக வேண்-
டிய நிலையில் இருந்தனர். ஆனால் ஆம்பு-
லன்ஸோ, போலீஸ் வேறொரு உடல்
கிடைக்கவில்லை. கண்ணுக்கினியாகும்,
மருத்துவக் கல்லூரி மாணவிகளும்
எதிரே இருந்த தொழிற்சாலை ஒன்றி-
லிருந்து முதலுதவிப் பெட்டிகளை வர-
வழைத்துக் காயம் பட்ட மாணவர்-
களுக்குச் சிகிச்சை செய்யத் தொடங்கி-
விட்டார்கள். மரத்தடிகளிலும், பீனாட்-
பாரத்து ஓரங்களிலும், அடிபட்ட மாண-
வர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்து காயங்-
களுக்குக் கட்டுப் போட்டுக் கொண்-
டிருந்தபோது மகஜர் கொடுப்பதற்காக
ஆர். டி. ஓ. அலுவலகம் சென்றிருந்த
பாண்டியன் முதலியவர்கள் திரும்பி-
வந்தார்கள். நடத்தவற்றை அறிந்து

செய்தோடு போலீஸ் தலைமை அலுவல-
கத்தில் புகுத்த அவர்களைச் சத்திக்-
கிவோ, பேசுவோ மறுத்தார் அங்-
கிருந்த போலீஸ் அதிகாரி. மனிதாபி-
மான நோக்கமோ, கருணையோ, அன்-
புண்ணமோ இவ்வாத அந்த வறட்டு அதி-
கார வர்க்கத்தைப் பொறுத்துக்
கொன்ன முடியாமல் இனம் உள்ளங்கள்
குமுறின. அவர்கள் கண் மூன்பாகவே
அப்போது அங்கு இன்னொரு நாடகமும்
தடத்தது. போலீஸ் அலுவலக காம்ப-
வுண்டுக்குள் தின்று கொண்டிருந்த ஒரு
ஜீப்பில் பெட்ரோலை ஊற்றி அங்கிருந்த
போலீஸ்காரர்கள் சிவரே அதற்கு
தெருப்பு வைத்தனர்.

“அவர்களே ஜீப்புக்கு தெருப்பு
வைத்துவிட்டு தம் தலைவில் பழியைப்
போடப் போகிறார்கள். ‘நாங்களாக
மாணவர்கள் மேல் தடியடிப் பிர-
யோகம் செய்யவில்லை. அவர்கள்
எட்டேஷனுக்குள் அத்துமீறிப் புகுந்து
ஜீப்புக்கு தெருப்பு வைத்ததாய்தான்
நாங்கள் தடியடிப் பிரயோகம் செய்வ
தேரிட்டது’ என்று போலீஸ் தரப்பி-
லிருந்து வெளியிடப்படும் செய்தி
நாளைக் காலைப் பத்திரிகைகளில் வரும்.

அதிகாரிகள் என்பவர்களை இப்போதெல்லாம் தவறுகளின் செயலாமலிருக்க முடியுமெனில், பல சமயங்களில் செய்து விட்ட தவறுகளை நியாயப்படுத்தவே அதிகமாக முயலுகிறார்கள் அவர்கள். பதவியில் உள்ளவர்களின் போக்கு அவர்களை அப்படியே பழக்கப்படுத்தி வைத்து விட்டது. சட்டம் ஒழுங்கைப் பாதுகாக்க வேண்டிய போலீஸார் ஆளும் சட்டப் பிரமுடிகளின் கைக்கவிசைபோல் ஆவி விட்டிருக்கிறார்கள் என்று மேல்கன் தான் அந்தக் கட்டிக்காட்டிப் பாண்டிய லிடமும் மற்ற மாணவர்களிடமும் சொன்னான். கையில் காமிராவோடு வந்திருந்த ஒரு மாணவன் போலீஸாரை ஜிப்பூக்குத் தீ வைக்கும் காட்சியைப் படம் எடுக்க முற்பட்டபோது அந்தக் காமிரா போலீஸாரால் தட்டிப் பறக்கப்பட்டது. அதிலிருந்து பீயிம் கருளை எடுத்த பீன்புதான் காமிராவையே திரும்பக் கொடுத்தார்கள். தடியடிப் பிரயோகம், காயமடைந்த மாணவர்களின் நிலை, ஆம்புலன்ஸோ, போலீஸ் வேரோ கிடைக்காததால், தடுக்கெடுக்கியே அவர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்ய முயன்ற மாணவிகளின் சிரமம் எல்லாவற்றையும் பார்த்து ஊர்வலத்தில் வந்த ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்களும், ஆஸிரியர்களும், தொழிலாளிகளும் உணர்ச்சி வசப்பட்டார்கள். அந்த மக்கள் வெள்ளம் அப்போது ஒள்ளியிருந்ததால் என்னென்ன தெருமோ என்று பயத்து மெல்ல மெல்லக் கூட்டத்தைக் கிணத்தார்கள் போலீஸார்.

நெடு நேரத்துக்குப் பின்பே காலமுற்ற மாணவர்களை ஆல்பத்திரிக்கு அழைத்துப் போக ஆம்புலன்ஸ், வேன் எல்லாம் வந்தன. ஆல்பத்திரியும் ஒரு தந்திரம் கையாணப்பட்டது. நரத் பத்தைத்து மாணவர்களில் முப்பது பேருக்கு பேல் வார்டில் அனுமதித்துச் சிகிச்சை அளிக்கப்பட வேண்டிய நிலையில் இருந்தும் கூட அப்படிச் செயலாமல் செயலாணையும் உடனே, எதையோ சிகிச்சை என்ற பேசில் முடித்து வெளியே அனுப்பினிட முயன்றார்கள். பத்திரிகை நிருபர்களோ, பொது மக்களோ வந்து பார்க்கும்படியும், பிற மாணவர்கள் காணும்படியும் வார்டில் மாணவர்கள் யாருமே தங்கிச் சிகிச்சை பெறாமல் பார்த்துக் கொண்டார்கள். யாருக்கும் எதுவும் அதிசய சேதமில்லை என்று சொல்லவும் இது பயன்படும் என்று நினைத்தார் ஆர். டி. ஓ. ஆல் பத்திரி வார்டில் இருந்த டாக்டர்களுக்கும் கூடப் போலீஸாரும் ஆர். டி. ஓ.

வும் இப்படிச் சுத்தடித்தது சிடிக்கவில்லை. அவர்களுடைய அதுதாபமும், இரக்கமும் மாணவர்கள் மேலும் பிராசிரியர்கள் மேலும் இருந்தன. இன்னும் பத்து நாட்கள் தங்கிச் சிகிச்சை பெறவேண்டிய அளவு எரீரியலான நிலையிலிருந்த மாணவன் கூடச் சிகிச்சைக்குப் பின் உடனே விடுதிகுத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டான். 'தடியடிப் பிரயோகத்தில் காயமுற்ற இந்தக் கால மாணவர்கள் ஆல்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர்' என்பதாக ஏதெப் பத்திரிகையிலும் செய்தி வந்து விடக் கூடாதே என்பதற்காகத்தான் இது நடந்தது என்பதை எல்லாருமே புரிந்து கொண்டனர். எதிரிக்கட்சி பத்திரிகைகளில் இப்படி மாணவர்கள் ஆல்பத்திரியில் தங்கிச் சிகிச்சை பெறாமல் துரத்தப்பட்டது பற்றியும் செய்தி வெளி வர ஏற்பாடு செய்தான் பாண்டியன். திராவிட வீச்சிலும், பனார் ரோடு நோட்டீஸ் கவலரத்தின் போதும் காலமுற்ற கதிரேசன் முதலியவர்களுக்குத் தனியார் மருத்துவமனை ஒன்றில் சிகிச்சைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அன்னாச்சி அருவையிருந்து கதிரேசனையும் மற்ற மாணவர்களையும் கவனித்துக்கொண்டார். பாண்டியனும் அவ்வப்போது போய்க் கவனித்தான். காலாண்டு கிடுமுறைக்குப்பின் புகழைக் கழகம் திறந்த முதல் தினத்தன்று அவர்கள் நடத்திய இந்த ஊர்வலமும் பிராரட்டமும் வெற்றி பெற்றன. மறு நாள் காலைப் பத்திரிகையிலேயே அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி நடந்திருந்தது. பாலேஸ்வரியிடமும் பிராசிரியர் ஸ்ரீராமலிடமும் முறை தவறி நடந்து கொண்ட போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் எல்பென்ட் செயல்பட்டிருந்தார். அரசாங்கம் லிசாரினைக் கத்தரவிட்டிருந்தது. புகழைக் கழகம் திறந்தவுடனே முதல் வாரத்துக்குள் இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்த பட்டமணிப்பு விழா வை இன்னும் பதிகாத்து நாட்களுக்குத் தள்ளிப் போட்டிருந்தார் துணைவேந்தர் அமைச்சர் கரியமரணிக் கம் டாக்டர் பட்டம் பெற இப்பதனாலும், பட்டமணிப்பு விழா நிகழரை நிகழ்த்த இருப்பதாலும் மாணவர்கள் அதை எதிர்த்து ஏதாவது செயல்படும் என்ற சந்தேகம் துணைவேந்தருக்கு இருந்தது. கிண்டிவிடத் திருப்பினர் ஆளந்தபெலுவோ துணைவேந்தரை நெருக்கு நெருக்கென்று அவரைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். பட்டமணிப்பு விழா தாமதமாகத் தாமதமாக அமைச்சரிடம் தமக்கு ஆக வேண்டிய காரியமும் தாமதமாகுமே என்று

மகிழ்வதில் வீடு

கிராமங்களில் ஒரு புதிய புரட்சி

சங்கர் சிமென்ட்

பலேற பேசுந்து உறுதி தீயுத்தக்குகக் கூடியது
151 மலக்குடம் உத்தரவாதம் உகவது

இந்தியா சிமெண்ட்ஸ் லிமிடெட், தன் பில்டிங், சென்னை - 2

25 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தீயுத்தம் — இன்னும் வலித்துக்கொண்டே போகிறது !
இவ்வளவு தொழில்நுட்ப ஆயோசனைக்கு : சிமெண்ட் மக்ஷிம் ரிசர்ச், 'சுரேஷ்' சென்னை - 18

தூய்மைப்படுத்தும், கிருமிகளைக் கொன்றும்,
ஆகிய அனைத்துக்கும்

**காவேரி பிராண்ட்
ஸ்டேபிள்
ப்ளீச்சிங் பவுடர்**

காவேரி பவுடர் &
சந்திரன் செமெண்ட்ஸ் நாயக்கர் நெல்லை

மெட்ரோ வெலிகெட் & இண்டஸ்ட்ரீயல்
ஈரப்பெரேஷன் லிமிடெட்
மெட்ரோ அலைட் & வெல் திண்டர் & நெல்லை

தலைவலி • பிஞ்சு • பல்வலி

• உடல்வலி முதலியவற்றை

உடனடியாகக் குணப்படுத்த

ஸலோஃபென்

வலி நிவாரண மாத்திரை

அயிர்தாஞ்சன் லிமிடெட் தயாரிப்பு

ஏனெனில் ஸலோஃபென் மாத்திரைகள்
டாக்டர்கள் சிபாரிசு செய்யும் மருத்துவ
முறைப்படித் தயாரிக்கப்பட்டவை.

ஸலோஃபென்
திருக்குறித்தில்
வலி திருக்காது!

பயத்து பதறினார் எஸ்டேட் அதிபர் ஆனந்தவேலு.

மாணவர்களின் கண்டன ஊர்வலமும், கடைபிடிப்பும் நடந்த தினத்துக்கு மறுநாள் பஸ்களைக் கழக வகுப்புக்கள் எப்போதும்போல் நடைபெற்றன. மாணவர்கள் வகுப்புக்களுக்குச் சென்றனர். பல பத்திரிகைகள் தங்கள் கோரிக்கைகளின் நியாயங்களை எடுத்து எழுதி விடுத்ததாலும், அரசாங்கம் நீதி விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டிருந்ததாலும் மாணவியிடமும், பேராசிரியரிடமும், தவறாக நடந்து கொண்ட இன்ஸ் பெக்டர் 'சல்பெண்ட்' செய்யப்பட்டிருந்ததாலும் இரண்டாம் நாள் வகுப்புக்களைப் புறக்கணிக்க விரும்பவில்லை அவர்கள். எனவே, அன்று பஸ்களைக் கழகம் அமைதியாக நடத்தது. பின்பகல் மூன்று மணிக்கு மோகன் தர்வாசும், பாண்டியனையும் துணியேந்தி எதற்கோ கூப்பிட்டு அனுப்பினார். அவர்கள் இருவரும் அவரைக் காணச் சென்றபோது அவர் காப்பி குளிக் கொண்டிருந்தார். பிழைக் கூப்பிட்டு அவர்களுக்கும் பிளாஸ்டிக் குத்து காப்பி ஊற்றிக் கொடுக்கச் சொல்லி உபசரித்தார் அவர். அந்த உபசாரம் புதுமைப்பாடு இருந்தது.

“பட்டமணிப்பு விழா எல்லாம் வருகிறது. மாணவர்கள் எல்லாரும் ஒற்றுமையாயிருந்து பூனிவரலியின் தற்பெயரைக் காப்பாற்றணும். பரஸ் பரம் தாம் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து கொள்ள வேணும். மிஸ் அண்டர்ஸ் டான்டியல் எதுவும் கூடாது” என்று துணியேந்தித் தொடங்கிய போது அதற்கு என்ன மறுமொழி கூறுவது என்பது புரியாமல் பாண்டியனும், மோகன் தர்வாசும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். பட்டமணிப்பு விழாவின்போது மாணவர்கள் பேராசிரியர்களாக இல்லையா என்பதை மிகவும் தந்திரமாகத் தங்கனிடமிருந்து அவர் அறிந்து கொள்ள முயல்வது அவர்களுக்குப் புரிந்தது. ‘எதையும் சொல்லிவிடாதே’ என்பது குறித்துப் பாண்டியன் மோகன் தர்வாசின் காலி மிதித்து நின்றுட்டிருந்தான். மோகன் தர்வாசு உணரானான். அவர்களிடமிருந்து எதையும் அவரால் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பேச்சை வேறு திசைக்கு மாற்றி ஹாஸ்டல் வசதிகள், உணவு, விடுதிகள் பற்றி அவர்களை மிகவும் அக்கறைபாடாக கேட்டார் துணியேந்தி.

“ஏதாவது குறைகள் இருந்தால் என்னிடம் நீங்கள் உடனே தயங்காமல்

சொல்ல வேண்டும்” என்றார். வழக்கத்தை மீறிய சுபாலத்தோடு அவர் பேசிவது அவர்களுக்குப் புதுமைப்பாடு இருந்தது. ஹாஸ்டல் மாதையாக எதை அவர் தங்கனிடமிருந்து தெரிந்து கொள்ள முயல்கிறாரோ, அதைத் தவிர மற்ற எல்லாப் பதில்களையும் அவருக்குச் சொன்னார்கள் பாண்டியனும், மோகன் தர்வாசும்.

“முன் வகுடங்களில் செய்ததுபோல் பட்டம் பெறும் மாணவர்களைத் தவிர நம் பூனிவரலியில் இப்போது படித்துக் கொண்டிருக்கும் மாணவர்களுக்கும் பட்டமணிப்பு விழாப் பேருரையைக் கேட்பதற்குப் பாஸ்கள் தருவதை நிறுத்திவிட நினைக்கிறேன். உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன? பட்டம் பெற

சக்திய வெள்ளம்

அதினாரிகள் எப்பவர்கள் இப்போதெல்லாம் தயவுசெய்துச் செய்யாமலே இருக்க முயலுவதில்லை. பல சமயங்களில் செய்துவிட்ட தயவுசெய்து கிளையப்படுத்தலே முயன்று கொள்பவர்களாக.

வகுவித மாணவர்களின் கூட்டமே அதிகம். ஹாஸ்டல் இடமோ ரொம்பக் குறைவு. பட்டம் பெறாமல் இப்போது இங்கே படிக்கிற நீங்களெல்லாம் போய் அங்கே அடைத்துக் கொள்ளாது இருந்தால் பட்டம் பெற வகுவிதவர்களாவது தாராளமாக உட்கார் முடியும் அல்லவா?”

“சென்களியம் போல் செய்யுங்கள், ஈர்! இட வசதி எப்படியோ அப்படித் தானே நீங்கள் ஏற்பாடு செய்யலாம்?” என்று இதற்கு மறுமொழி கூறும் போதும் பட்டுக் கொள்ளாமல் மறுமொழி கூறினார்கள் அவர்கள். பட்டமணிப்பு விழா மண்டபத்துக்குள் வருவதற்குப் பாஸ் வேண்டும் என்ப

தங்கும் வராமல்

என்ன செய்யும்?

கோளா தங்க வயலில் தினம்
யொட்டி எடுக்கப்படும் பாதை
யின் எடை 1800 டன்.. இதிலி
ருந்து எடுக்கப்படும் தங்கத்தின்
அளவு 5 கிராம்.

விதவந்தான் உடம்ப - மணி

தில் பிடிவாதமாக இருந்தார்களானால்
அந்தப் பிடிவாதத்தை வைத்தே அவர்க
ளுடைய உள்தோக்கத்தைக் கண்டு
பிடித்துவிடலாம் என்று முயன்ற
போதும் துணைவேந்தர் தோற்றார்.
அதன் மூலமும் தங்கள் தோக்கம் அவ
ருக்குத் தெரியவிடாமல் காத்துக்
கொண்டு விட்டார்கள் மாணவர்கள்,
சி. ஐ. டி. ரீப்போர்ட் மூலம் மத்திரிக்
குத் தெரிந்து மத்திரி துணைவேந்தரைக்
குடைந்தும் துணைவேந்தரால் மாண
வர்கள் பட்டமளிப்பு விழாவின்போது
தகராறு செய்குமார்களா இல்லையா என்
பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் இருந்
து, அரை மணி நேரம் அவர் முன்
கையில் நடித்துவிட்டுப் பின்பு மெல்ல
விடைபெற்று எழுந்து வந்தார்கள்
பாண்டியனும் மேரகஸ்தாஸும். இது
தந்த மறு நாள் காலை பத்தரை மணிக்கு
வருப்பிக்காகப் போய்க் கொண்டிருந்த
பாண்டியனைப் பக்கலைக் கழக மைதானத்
தில் உள்ளூர் மாணவி ஒருத்தியையும்
உடன் அழைத்துக் கொண்டு வந்து
பாதி வழியில் சந்தித்தான் கண்ணுக்
கிணியான். எதிரே அவர்களைக் கண்ட
தும் பாண்டியன் தயங்கி நின்றான்.

கண்ணுக்கிணியான் சொன்னான் :
“இவள் பி. எஸ்சி. முதல் வகுடம்
படிக்கிறாள். பெயர் பத்மா. ஊருக்குள்

எிருந்து தினம் டவுன் பஸ்ஸில் இங்கே
வருகிறாள். ஊருக்குள்ளிருந்து பூனிவர்
லிடிக்கு வரும் டவுன் பஸ்களின் ரூட்
உரிமையாளர் இராவணசாமி என்பது
உங்களுக்குத் தெரியும். பத்து நாட்
ளாக இவள் வருகிறாள் 9-45 பஸ்ஸில்
யாரோ ஒரு புதுக் கண்டக்டர் இவ
ளோடு தகராறு செய்கிறாராம். தோள்
பட்டையில் இடிப்பது, யுக்கட் கொடுக்
கும் போது கையில் தொட்டு அழுத்திக்
கொடுப்பது, மேலே இடிப்பது, காய்
வது போல் என்னைன்னமோ வம்பெப்
லாம் பண்ணுகிறாராம். இவள் பலத்
திறமும் கூச்சத்திறமும் பொறுத்துக்
கொண்டிருக்கிறாள். இன்றைக்குத்தான்
என்னிடம் சொன்னாள். அந்தக்
கண்டக்டருக்கு தாம் எப்படியி புத்தி
புகட்டுவது?”

“ஒரு காரியம் செய்யேன்! நாளைக்
காலையில் எட்டரை மணிக்கு வார்ட்
னிடம் அனுமதி வாங்கிக் கொண்டு நீ
இவள் புறப்படுகிற இடத்துக்குப் போய்
இவளுடனேயே பஸ்ஸில் அங்கிருந்து
புறப்பட்டுவா. பத்து மணிக்கு அந்த பஸ்
இங்கே பூனிவாஸிடி. டெர்மினஸில்
வந்து நிற்கிற இடத்திலே நானும்
நாலைத்து மாணவர்களும் தயாராகக்
காத்திருக்கிறோம். கோளாறு ஏதாவது
நடந்திருந்தால் எங்கிட்டச் சொல்லு.
அப்பவே அங்கேயே அந்தக் கண்டக்ட
ரிடம் விவாதிக்கிறோம். அவன் தன்
ஜோட தப்பை ஒப்புக்கொண்டு ‘இனிமே
அப்பிடி நடக்கவே’ன்னு மன்னிப்புக்
கேட்டா விட்டுவிடலாம். இல்லென்னா
அவனைக் கவனிக்கிற விதமாகக் கவனிப்
போம். நாளைக்குக் காலையிலே நீ அங்கே
போகணும். போறியா?” என்றான்
பாண்டியன்.

கண்ணுக்கிணியானும் அவன் கூறிய
படியே செய்ய இணங்கினான். கண்
னுக்கிணியானை நோக்கிக் கூச்சத்
தோடும் பயத்தோடும், “இதெல்
லாம் வேண்டாம். என்னுடைய உணக்
கெதுக்கு என்ன சிரமம்?” என்று ஒதுங்க
முயன்றுள் அந்தப் பெண் பத்மா.

“இப்பிடிக்குக் கிணியானும் பய
னில்லை. ஒதுங்குவதெவ்வாள் எதிலும்
ஒதுக்கப்படும் காலம் இது. பொறுத்
துக் கொள்கிறவர்களின் பொறுமையே
மேலும் மேலும் சோதிக்கப்படுகிற
காலத்தில் பொறுமைமையக் கடைப்
பிடிப்பது தவிரப் பொறுமையைக் கை
விடவும் தமக்குத் தெரிய வேண்டும்.”
என்று உடனே பாண்டியன் முன்னிலை
யில் அவனைக் கண்டித்தான் கண்ணுக்
கிணியான். (தொடரும்)

சுந்தரி காளையா மட்டு
நாளைக்கு நாமது அந்த
வாழ்க்கையை வெல்லுகிறா

சுந்தரி காளையா
ஆய்வித்த பாய்ஸ்

சுந்தரி காளையா மட்டு - 10

“சித்திரம் வரைவதற்காக மட்டும் நீ அந்த முகத்தை நினைவு வைத்துக் கொள்ள வில்லை. அப்படித்தானே?” ஒரு பதில் சொல்ல வில்லை. மறுபடியும் அவன் முகத்தில் புன் முழுவல் தவழ்ந்தது.

“பேரூ” என்று வந்து வந்து அவன் தோளின்மேல் கைவை வைத்தான். “சரி, வேண்டியப் பார். உன் சித்திரத்தைக் கலைக்க நாம் விரும்ப வில்லை, மனத்திவையும் உடத்தான்” என்று சிரித்துக் கொண்டே கதவடியில் விட்டிருந்த காயுறிக் செருப்பை மாட்டிக் கொண்டான்.

நிறுவனத்தில் வேலைநிமித்தம் பம்பாய்க் குப் போக வேண்டி யிருந்தது. விமானத்தில் ஏறி அமர்ந்து புத்தகத்தை எடுத்துப் பிரித் தான். அவன் வரைந்த அட்டைச் சித்திரத் துடன் வேலியாவியிருந்த புதிய புத்தகம் அது.

“காப்பியா? டயா?”
விமானப் பணிப்பெண்ணின் குரல் கேட் டது. “காப்பியா? டயா? நானா?” என்று ஒரு புத்தகம் அவன் படித்ததுண்டு. இந்தப் பெண்.

அவன் பார்வை திடுக்கிட்டு, அவன்தான்! “நீங்கனா?” என்றத் திகைத்துப் போய் அவன் ஏற இறங்கப் பார்த்தான். அவன் முகத்தில் துளி மானதங்கட இல்லை, தலை குனிந்து சாக்ஸெட் நட்கட அவன் மடியின் பிது நீட்டினான்.

“உங்களை எங்குக்குத் தெரியும். நீங்கள் மிஸ்டர் ரகுநாத... ஒய்யர்.”

“எப்படித் தெரியும்?” அவன் கண்ணில் விளம்பு நிறைந்தது.

“உங்கள் ஒய்யர் கண்காட்சி ஒன்றுக்கு வத் திருக்கிறேன். அன்று ஒருமுறை கன்னுட் சதுக்கத்தில் உடப் பார்த்தேன்.”

அவன் மூகம் அவனுக்கும் நினைவிற்குக் கிறதா? - அன்று அந்தச் சாலைச் சத்திப்பில் பார்த்த அங்கவடி உட்பட்டதுக்குமையே?

அவன் திரும்பிப் போய்விட்டான். அந்த இன்றை நிறச் சேலை. இருப்பிலிருந்து சிரித்து, இறங்கிய எடுப்பான உயரம், மடிப்பு. அங்கு போட அவன் நடந்த விதம்? குழைத்து சிரித்து, நடனம் கையுமாக நடந்து, ஸீட் பென்ட் உட அணிந்துகொள்ளும் விதம் எப்படி

என்று சொல்லிக் கொடுத்து.... இன்னமேலின் நினைவில் ஒட்டம் அது: அழகின் துணை.

பம்பாயை நெருங்குமுன் அவன் மறுபடியும் அவனிடம் வந்தான். அவன் மடி பிது அவன் பாரக்கும்படி வைத்திருந்த புத்தகத்தின் அட்டைவைக் கவனித்தான். இதற்குள் முழுவல் கட்டிற்று.

“இந்தப் பட்டத்துக்கு ‘மாடல்’ நான்தான். அப்படித்தானே? மி?”

அவன் நினைவு அசைத்தான். அவன் முகத்தில் நாணமும் மகிழ்ச்சியும் குழம்பின. அவன் நகர்ந்து விட்டான்.

மறுபடியும் அவன்புறமாக வந்து வாரும் பாராதவண்ணம் குனிந்தான் தோ, அவன் மடியின்மீது இரகசியமாக ஒரு சிறு படிபா-மேக்கப் டப்பிலிருக்கக்கூடிய அட்டை விழுந்தது. அவனையே கவியும் கென்னிக்குறியுமாகப் பார்த்துவிட்டுப் போய்விட்டான். அட் டையை எடுத்துப் பார்த்தான். பின்புறம் அவனுடைய புதுடியில் விளாசம் இருந்தது.

பம்பாயில் இருந்த மூன்று நாட்களும் அந்த அட்டை அவன் கோட்டின் உட்புறம் பத்திரமாக இருந்தது. நெருக்கக் கு அருகே மணத்துக் கொண்டிருந்தது. அவன் மென் குரலப்போல் இரகசியம் பேசிக் கொண்டிருந்தது. பதிலும் இரவும் ஒலியையும் இருகூடும் மாறி மாறிக் கொண்டிருந்தது. அவன் மனக் கண்ணில் அந்த ஒற்றை தீவப் பூதான் சிரித்துக் கொண்டிருந்தது; கண் சிமிட்டிக் கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொரு மணிவலயம் அவன் எண்ணினான்.

புயலிக்குத் திரும்பிய விமானத்தில் அவனாக் காணோம். அந்த இரண்டரை மணி நேரப் பிரயாணமும் இருண்டு கிடந்தது.

புயலியில் அவனாக் எத்தித்தது ஒரு விடு முகை நாளில். இருவருமாக வெனியே போனார்கள். புத்த ஜயந்தி பூங்காவில் புல் தளரலில் உட்கார்ந்து மணிக்கணக்காகப் பேசி

னார்கள். வெனி யியே நாளன் உணவு; சித் துண்டி என் லாம். திரும் பப் போது இருள் சரம் இறங்கியது.

ஒரு வீட்டின் மாடி அறை 'பேரிகுடி' அலுவலகமாயிற்று. நாகரிகம் நலங்கூரும் பகுதி. அன்றக் கதவைத் திறந்து மூன்று பேர் ஒரு கணமாவ் பேசிய 'கவர்' தலை நீட்டித் கொண்டிருந்தது. ஆக்சரிகத்தில் அவன் குழந்தைகளைப் போலக் கைகளில் குவித்துக் கொண்டான். கதவைத் திறத்ததும் அவன் குனிந்து எடுக்கப் போனான்.

சாதாரணமான அளவை மீதில, பெரிய, கணமான கவர் அது.

"பேரிகுடித் திற. அளவையும் கதையை யும் பார்த்தால் பவமாத இருக்கிறது. உன்னை 'கடிதகா' - வெடித்துண்டு' இருக்குமோ. என்னமோ?"

அவன் சிரிக்கவில்லை, அவன் சொன்னதைக் கேட்டு, அவளுக்குப் பழக்கமான கையெழுத்துத் தான் அது. அதுவரை விவாதத்துக்குப் போய், மூலக்கிரி இருக்கி அங்கே வந்திருந்தது. அவன் குனிந்து எடுத்தான். அவனின் எடுக்கப் போனான். சின்னக் குழந்தைகளைப் போல அவர்களுடைய தலைகள் இடித்தன.

"காரது?"

"ராஜேஷ்... ஒரு பெக்கானிக் இருக்கிறீர் யர்..... அது மாதங்களுக்குமுன் ஒரு பையன்க்காக ஸ்பாஸ்குக்குப் போனவர்.."

"அவருக்கும் உங்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் தோ?"

"எங்களுடைய கல்யாணம் தீர்ச்சை ஆகி இருக்கிறது. அவர் திரும்பி வந்த பிறகு தனபெறுவதால் இருக்கிறது!" என்று அவருக்கு வந்தான் தோ.

பெரிய இரைச்சலுடன் மூடி மூன்று அவன் மனத்தில் இறங்கிக் கொண்டிருந்தது. சென்னைச் சிறையைப் போல் அவன் நின்று. அவன் ஆக்சரிகா வெங்காயம் காயடியில் பிழிப்பது போல் இருந்தது. அவன் மீது தவறு இல்லை. அவன் கேட்டாரா அவனிடம்? ஆண்டவனின் வெளிப்போவது. மே வது. பழஞதுடன் வான் அவன் நினைவில் உள்வாங்குகிறது கதவும். அவனுடைய பார்வையும் குறையும் அவனுடைய ஆக்சரிக வெளிப்படுத்தி விடுக வான், ஆக்சரிக், அவனுடைய வாழ்க்கையில் அவனுக்கு இடம் இருக்கிறது என்று அவன் சொன்னான்?

"தானக்கு வகுவினா ராஜேஷ். பாவம் விமான தீர்ப்பத்தில் என்னைச் சந்திக்கச் சொல்லி விடுகிறார்.."

அவனுக்கு விடை கொடுப்பது போல் இருந்தது அவன் குரல். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் நேர்த்த சந்திப்பு. போன் வாரம் நேரத்திலே நேருக்கம். இன்று ஏனோ தானில் மின்னலைப் போல் மின்னல் இருக்கின்றிட்ட நிகழ்ச்சி. எட்டென்று உயரும் சோஷல் வந்துப் போய்விட்டது அவனுக்கு.

"அப்பறம்....? தான் போகட்டுமா?"

அவன் மூத்ததின் ஒரு புது ஒளி மிதந்தது. கண்கள் வெறித்தன ஒரு நிமிடம்.

"தானக்கு நீங்களும் வாரும்பெண், விமான தீர்ப்பத்துக்கு. கல்கத்தாவிலிருந்து திங்கிக்கு வரும் விமானம், தான் தகவல் தரும் வண்டிருக்கு அருகே இருப்பேன்.."

இன்னும் அவர்களுக்கிடையே ஒரு தொல்பா? என்ன அந்தம் அதற்கு? சாதாரண தப்பு. அடைவானம் கண்டு கொண்டால் தகவல் அசைத்துப் புள் சிபிசை உதிர்கும் தப்பு. அதற்குமேல் அதன் பொருள் ஏதும் இல்லை. அவன் விமான தீர்ப்பத்துக்குப் போக வேண்டுமா? அவனும் ராஜேஷும் சந்திப்பதைச் சாட்சி வாக நின்று பார்த்த வேண்டுமா?

"உங்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன்.."

அவன் குரல், அவன் அழைத்ததிலும், அவன் இருப்பது போல் இருந்தது. பார்வையில் அவன் சம்பந்தத்தைக் காட்டிவிட்டுப் படித்தல் வெளியே வந்தான். அவன் மனத்தில் ஒரு சித்திரம். அழகான ஒரு பெண் ஒரு தானையத்தை மேலே கண்டிப் போடுகிறார்; தலைப் பூவா என்று பார்த்து; இருபுறமும் தலைப் இருக்கல் விநோதமான தானையங்களாக உண்டு.....

அன்றக் கதவை மூடிவிட்டு வெத்தீர் பொழியும் 'கவர்'ல் குனிக்கத் தொடங்குகிறார் தோ. மேலே இதமாக விழும் நீரைப் போல் நெருங்கும் மென்மையான நினைவுகள். அவனுடைய தாரத்தையடி ராஜேஷ். படிப்பினும் பேசினும் கெட்டிக்காரன். அவனுடைய கைத்துக்காகக் காத்திருந்த பெண்ணை, அவனுடைய தொழிலைச் சிலரும் கூட, எவ்வளவு போர்.

அவர்களை இடைமீயம் செய்வதவரைப் போல், தன் கையடியில் தானே பூப் போட்டுக் கொண்டுதான் நடப்பான் ராஜேஷ்; மற்றவர்களுடைய கண்ணும் அன்பும் அவனுக்குக் கொண்டு கொடுத்த கைத்திருத்த சொத்தென்று நினைப்பதைப் போல். தோவின் தந்தைதான் அந்தச் சம்பந்தத்தில் அவ் கையடி கருத்தாக இருந்தார். ஸ்பாஸ்குக்குப் போவதற்கு முன்பாகக் கூட அவன் திரும்பும் நடத்திக்கும்; ராஜேஷ் ஏதோ அவர்செய்த துடன் தன்னைப் போட்டுவிட்டுப் போயிரா விட்டாக.

ஒரு மாதங்களுக்குமுன் ஒரு கடிதம் எழுதி இருந்தான். ஒரு சாதாரணமான மரியாதைக் கடிதம் அது. ஸ்பாஸ்குப் பற்றிய கவாரசிய மான குறிப்புகள். அவனுடைய வேலைகள் பற்றிய விவரங்கள். அவனைப் பற்றி அதில் ஒன்றும் இல்லை.

திருத்தம்

2-12-1971 கல்விவித் 47-வது உத்திரம் பிரகரமான செப்டெம்பர் தோண்டிப் பயிற் சுகம் விளம்பரத்தின் முதல் பாரா, 5வது கல்வித் "மாணவர்க்கள்" என்று தவறுதலாகப் பிரகரமானபின்னது. அது "சிறுமிக்" கம் படியும் வவரவில் மட்டுமே சேர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன என இருக்க வேண்டும். தவறுதலாக வகுத்துவிடும்.

அமிர்தஞ்சனம் இவ் தேயிலை, நல்ல
வகை, கனம், தகவலில் இவற்றில்
உள்ளது கிளையில் குணமளிக்கிறது.
உபயோகம் எற்படுத்தும் இடத்தில்
சிந்தனை அமிர்தஞ்சனம் தடவி
தூசித நிவாரணம் பெறப்படும். 75
ரூபாய்க்கான குறும்பயனில் பயன்
பட்டு கரும் நம்பகமான நிவாரணி
அமிர்தஞ்சனம், எப்போதும் ஒரு
பல்துறை கலையம் இருக்கட்டும்.
சிகண்டான ஐதேவியும், கனம்
ஆட்களையும் பரக்கலிதும்
கிடைக்கிறது.
10 மருத்துவ பொருள்கள் ஒன்றாக
கொடுத்த அமிர்தஞ்சனம் கனம்
மருத்துவ ஐதேவியைத் திறக்கும்
அமிர்தஞ்சனம் கிடைக்கட்டும்.

அமிர்தாஞ்சனம் வினாவில் குணமளிக்கிறது

AM-1988A

4-வது கனம் குடும்பம்
சோட்டாபாயின்
தங்க, வைர நகைகள்
ஒவ்வொரு நகையும் ஒரு சிறப்பம்சம்.
சோட்டாபாய் & கம்பெனி
கனம் குடும்பம் கிடைக்கும் நகைகள்
தங்க, வைர நகை வியாபாரிகள்
101, கோதாஜி போஸ் ரோடு
(தூத்துக்குடி - 605004)
கென்னை - 1
போன் - 32024.

சென்னை

தந்தையின் ஆனந்தக் கண்ணீர்

மணப்பெண் கோலத்தில் கமலா தந்தையின் ஆசீர்வாதத்திற்காக வணங்கி நிற்கும் போது... தந்தை யின் கண் களில் நீர் மல்கியது.... ஆனந்தக் கண்ணீர்!... மகளின் மணம் வெற்றிகரமாக முடிந்ததை எண்ணி வடிக்கின்ற மகிழ்ச்சிக் கண்ணீர்!

18 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, கமலா திரைத் திரையத்திலும் அவர் கண்ணீர்தான் வடிந்தார்! பெண் பிறந்து விட்டதே, அவள் எதிர் காலத்தை எப்படி நன்கு அறியக்

கப்போகிறோம் என்ற கேவலைக் கண்ணீர் அது... நண்பர் ஒருவர் போசனமின் மீது அவர் கமலா விற்காக ஒரு திருமண என்டோ மென்ட் பாலிசி எடுத்தார். அப் பாலிசி மூலம் கிடைத்த பணத்தில் கமலாவிடம் கல்யாணத்தை வெற்றிகரமாக முடித்து இன்று ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்.

உங்கள் மகளின் எதிர்கால கனகமக்கு நீங்களும் ஒரு திருமண என்டோமென்ட் பாலிசி எடுங்கள்.

ஆயுள் இன்தூரன்சு போலிசு
கூதரவு தருவது எதுவுமே இல்லை.

சுவாமி ஸ்ரீராமநந்தர்

ஏ.கே.கொட்டியார்

“விழுப்புரத்தில் நான் தம்பையராய் பார்த்தே சென்ற போழுது, சி.ஐ.டி. இன்ஸ்பெக்டர் ரயில்வே ஸ்டேஷன் கான்ஸ்டீபிள் முன்கூட்டியே பெரி, என்னைச் சென்றிருக்கிறேன் என்று தடுத்தே ஏதே பாடு செய்திருந்தார். விழுப்புரம் ஸ்டேஷனுக்கு நான் திரும்பி வந்தபோழுது, ஸ்டேஷன் மாஸ்டரும் சி.ஐ.டி. இன்ஸ்பெக்டரும் எனக்காக வழியில் காத்திருந்தனர். ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் என்னுட்க்கட்டைக் காட்டுப்படி கூறினார், காட்டினைச், டிக்கட்டைக் கொடுத்து, அது கையறு என்று சொல்லிக் கால் மணி நேரம் என்னைத் தாமதப்படுத்தினார், அதற்குள் ரயில் சென்றிருப்பது புறப்பட்டு விட்டது. அந்த ரயில் தவறியது, அகமதாபாத்துக்குக் காவிரன் தொடரும் திணைத்துப் போய்ச் சேர முடியாது.

பித்திரன் ஸ்ரீராமநந்தர் மடத்தில் தலைவரான சுவாமி நாராயணருக்கு இப்பொழுது வயது 72.

முப்பத்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அங்குள்ள இத்தியார்களுக்குத் தொண்டு செய்து வருகிறார். 1948ம் ஆண்டில் கண்டலில் தலைப்பெற்ற ஒரு மகாநாட்டுக்குப் பிரதிநிதியாகச் சென்ற சுவாமிந் இத்தியார்க்கு வந்து சில வாரங்கள் தங்கினார்.

இருபத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சுவாமிந் இப்பொழுது இரண்டாம் முறை யாக இத்தியார்க்கு வந்திருக்கிறார், சென்ற மூன்று மாதங்களாகத் தமிழ் நாட்டின் கந்தையாத்திரை செய்து கொண்டிருக்கிறார். இன்னும் இரண்டு மாதங்கள் தங்கியே பின்னர், ஐரோப்பா, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளைச் சென்று பிரவாணம் செய்து, பித்திரன் திருக்குப்போய்ச் சேருவார்.

சுவாமிந், மாயவரத்தை அடுத்த மணல் மெட்டில் ஒரு பிரபலமான கிராமதாள் குடும்பத்தில் பிறந்தார். பெற்றோர் இட்ட பெயர் முத்துக்கிருஷ்ணன். சுவாமிந் “கவல” பள்ளித் தோழர், மாயவரத்திலும் பிள்ளைத் திருச்செயல் மெய்யென்ட் ஸ்கூல் கல்வியிலும் கல்வி பயின்றார்.

இளமைய் பிராயத்தில் தெய்வ இயக்கத்தில் பெரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டார். காத்தியார்க்கின் நிர்மாணப் பணிகளுக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்தார். செல்லிய ஹரிஜனங்கள் ஈனிடவே ஆக்க வேலை செய்தார், டாக்டர் வரதராஜன் தாயுடு தலைமையில் தகட்பெற்ற அரசியல் மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டார். 1921ஆம் ஆண்டு அகமதாபாத்தில் தலைப்பெற்ற தெய்வ காவிரன் கலந்து தமிழ் நாட்டிலிருந்து சென்றபத்துப் பிரதிநிதிகளில் இவரும் ஒருவர்.

சுவாமிந், மணல்மேடு கிராமத்தில் பழைமடத்திலேயே தங்குவது வழக்கம். ராமன் போலினார் இவரைக் கண்காணித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இது வற்றி ஒரு குகையாவ சம்பவத்தை சுவாமிந் பின்புலமுடைய கூறினார்:

“அகமதாபாத் காவிரனுக்குச் செல்வ தற்காக மாயவரத்திலிருந்து சென்றிருக்க ரயிலில் பிரவாணமாகேன். என்னுட்க் சி.ஐ.டி. இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவர் வந்தார். வழியில் விழுப்புரத்தில் இறங்கி ஒரு தம்பையராய் பார்த்தே சென்றேன், பின்னர் இரயில் சென்றிருக்கப் புறப்படும் ரயிலுக்கு வந்தேன். அந்தரையில் விழுப்புரத்திலிருந்து சென்றிருக்க இரயில் ஒரு ரயில் ஸ்டாண்டினர்.

“சி.ஐ.டி. இன்ஸ்பெக்டர் செய்த நுழைந்தி அப்பொழுதுதான் எனக்குப் புரிந்தது. உடனே வழுக்குச் சென்று, ஒரு கரடத்தை மோட்டாவை ஏதப்பாடு செய்து, ரயில் வழுக்குக்குள் திணைத்துப் போய்ச் சேர்த்து ரயிலில் பிடித்துவிட்டேன். பிறகு சென்றிச் சென்று அகமதாபாத்துக்குச் சென்றேன்.

“என்னைக் காலுததார்க் தந்திகள் பறந்தன. பின் அந்த சி.ஐ.டி. இன்ஸ்பெக்டர் என்னைச் செல்லப்பட்டார் என்றறித்தேன்.” சுவாமிந் தம் காலைய் வயதில் சுவாமிந் காவிரன் தந்தி எழுதிய, “கொலும்பிலிருந்து அன்போரா வரை” என்ற நூலைப் படித்தாராம். “அதுதான் என் வாழ்க்கைவயத் திருந்தி அமைத்தது” என்று சுவாமிந்.

1923ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் பெரும் வேள்கம் ஏற்பட்டது. வேள்க திவாரண வேங்கைக் பேராற்றல் படைத்த சுவாமிந் பதினெட்டு மணி நேரம் தன்னிச்சித் தின்று வேலை செய்துவிட்டு, பழைமடத்தில் கிளைப் பாடகவதுபடுத்தார். பதினெட்டு நாள் விவன் ஏம் பல ஸ்கைன் பாத் படுத்திப் போய்ந்து.

வேள்கம் வடித்த ஒரு நாள் காலையில் ஸ்ரீராமநந்தர் மடத்துத் துறவிகளாக சுவாமி அகமதாபாத்துக்கு, சுவாமி கோதாரைக் காவிரன் திவாரண வேங்கைக் மணல் மேடு சென்றனர். அவர்களுக்குத் தமிழ் தெரியாததாலும், ஊர்கள் வழி தெரியாததாலும், ஊர்களில் தெரிந்த காலியர் மாரா கது தங்களுக்கு உதவி செயல் சில. பாரா என்னு ஊர்க் உண்முக்கிளா கிராரித்தனர். அந்நவரும் ஒருமுமமாக இவ்வூர் மத்துக் திருக்கணம் பெயரையே கூறினர், அன்று முதல் எட்டு மாதங்கள் வரையில் இவ்வூர் முதல் திருக்கணம் துறவிகளுடன் சேர்த்த திவாரண வேங்கைக் ஏற்பட்டார். “வேள்கத்தில் என்மெடுத்த முதல்” என்று சுவாமி கோதாரைகாததா இவ்வூர் பாராட்டுவதுண்டு.

துறவிகளில் கட்டுறவிலுக். இவ்வூர் முதல்திருக்கணம் வேள்கக் கடிட திவாரண வேங்கை முடித்ததும் ராமநந்தர் மடத்தில்

சேருவதற்காகச் செல்லுக்கு வந்தார். ஆனால் சென்னை மடத்திலிருந்து தலைவர் கவாமி வரவாதத்தர், இராமன் முதலுக்குக் கவாமி மடத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள இடைக்காலம். "பெற்றோர்களின் சம்மதம் இருந்தால்தான் மடத்தில் சேரலாம்" என்று கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டார்.

உடனே இராமன் முதலுக்குக் கவாமி வரவாதத்தர் சென்று, பெற்றோர் சம்மதம் பெற்று, சேரவில் உள்சேர்த்து அம்மதானம் அளித்து எல்லோருடைய ஆசையும் பொதுத் தொண்டு செல்லப் புறப்பட்டார்.

ஆரம்ப காலத்தில், "ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண வித்யம்" என்ற பெயர் மடம் நடத்திவந்தது.

மீன் ஆசிரியராகப் பணிபுரற்றினார். "தொண்டர் சங்கம்" தொடங்கிவிட்டார். மயிலாப்பூரில் "இராமகிருஷ்ணபுரம்" உண்டாகிவிட்டது. கவாமி விபுலாதத்தர், கவாமி கோபாலகவராதத்தர், கவாமி சிதம்பராதத்தர் முதலியோருடன் கவாமி வரவாதத்தர் சென்றார். இம் கோபாலகவராதத்தர் சென்று வந்தார்.

1927-ஆம் ஆண்டில் திருவந்து செ.எப். ஆண்ட்ரூஸ் பெருமகனார் துணைதலில் பேரிக் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடத்தார் பிழித் திருக்கு கவாமி அறிதானாதத்தரை அனுப்பினார். பத்து மாத காலம் தொண்டு செய்த பின்னர், கவாமி முதலுக்கு கவாமி அறிதானாதத்தர் வரவாதத்தர் சென்று வந்தார்.

ரான கவாமி குத்ராந்ததரைப் பிழித் தீவுக்கு மடத்திலிருந்து அனுப்பினார்.

பிழித் தீவுகள், பசிபிக் மகாசமுத்திரத்திலுள்ள ஆஸ்திரேலியாவுக்கும் ஸாம்பாபுத் தீவுகளுக்கும் இடைவீதி 250 தீவுகள் கொண்டவை. அவற்றில் முக்கியமானது "கித்திபேவு". அடுத்தது "வனுலாபேவு". பதினாத்து தீவுகளில்தான் மக்கள் வசிக்கின்றனர்.

பிழித் தீவுகளில் பரப்பு எண்பதாயிரம் சதுர கிலோ, மக்கள் தொகை இவ்வுறு ஐந்தரை லட்சம், அவர்களில் இத்தியர் தொகை மூன்று லட்சம், பூர்வகுடிசனான கைகித்தியர் இரண்டேகால் லட்சம், ஐரோப்பியர், சீனர் முதலியோர் கமார் ஐயாயிரம் வீதம்.

பிரிட்டிஷ் காலனியான இருத்த பிழித் தீவு 1970-ல் பூரண சுதந்திர நாடாயிற்று. அங்குள்ள எல்லோரும் அந்தாட்டுப் பிரதேசங்கள், அங்குவுக்கும் சம உரிமை உண்டு.

பிழித் தீவில் இப்பொழுது பலம் பொதுப் பாணியான ஸ்திரீ பாணை அமைந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஸ்திரீயிலே கவாமி பிழிச் சரணமாகப் போகுவார்.

மூன்று லட்சம் இத்தியரில், கமார் அறுபதாயிரம் பேர் தென்னித்தியர், நாற்பத்தைந்து ஆயிரத்திற்குமே அவர்கள், "தென்னித்திய சன்மார்க்க ஸ்திரீய சங்கம்" ஆரம்பித்தனர். இதனைத் தொடங்கியவர் சாது குப்பாசாமி, கவாமி அவிதாசாந்தா இதனை ரீதியிதர்

செய்தித்தார். இதம் பொதுப்பை ஏற்று திர்வகித்தவர் கவாமி குத்ராந்ததா.

"கருப்புத் தொடட்டத்திலே" என்று பாடுதியார் பிழித் தீவைப் பற்றிப் பாடினார் அங்ஙனம்? அதற்கு கருப்புத் தொடட்டங்கள் மூலமாயும் லி. எஸ். ஆர், என்ற ஆஸ்திரேலியக் கம்பெனிக்குச் சொந்தம். ஒவ்வொரு இத்திய விவசாயிக்கும் பத்து ஏக்கர் நிலம் பத்து வருஷங்களுக்குக் குத்தகை. அந்நொழு கட்டுக் கொள்ளலாம், ஒன்பது ஏக்கர் கரும்பு சாகுபடி செய்வ வேண்டும், ஓர் ஏக்கரில் சொத்தமாகப் பசுரிடலாம், கரும்பு அனைத்தையும் வெட்டி வண்டி திறைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அதனைக் கம்பெனியார் சர்க்கரை ஆலைக்குக் கொண்டு செல்வார்கள். அவர்கள் திர்வகிக்கும் குறைவான விலை கைத்தான் விவசாயி பெற வேண்டும். சர்க்கரைவை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வார்கள், ஒரு டன் சர்க்கரையின் விலையிற் மூப்பது சதவிகிதம் விலாசாயிக்கு; எழுபது சதவிகிதம் அரைத்துச் சர்க்கரை செய்த கம்பெனிக்கு.

"லி. எஸ். ஆர். கம்பெனியார் ஆறு மாத காலம் கரும்பை அரைத்துப் பிழித்தார்கள். ஆண்டு முழுதும் இத்தியர்களை அரைத்துப் பிழித்தார்கள்" என்று கவாமி அவிதாசாந்தா ஒரு முறை கூறினார்.

புத்த காவத்திலுக் கரும்பின் விலை, அந்நொழுப் பேரிக்கும் விதவின் விலையிற் பாடுதியர்க்கு

பிழித் தீவில் இக்குமதத் திருப்பணி

கடவுள் தெய்வீகம், வழிபாட்டில் பிழி மக்களுக்கு மிகக் காட்டுமாக உண்டு. குறிப்பாகத் தென்னித்தியர்கள் திருப்பதி ஸ்ரீ வெங்கடேசப் பெருமானைத் திகிலு நோக்கித் தண்டம் செய்கிறார்கள். மூலகம் பெருமானை அனுதினமும் போற்றி வணங்குகிறார்கள்.

முருகனுக்கும், சிவபெருமானுக்கும், விநாயகருக்கும், வேங்கடேசப் பெருமானுக்கும், தெளி மாரியம்மனுக்கும் இன்னும் பன் தெய்வங்களுக்கும் சிறிது சிறிதான ஆலங்காரம் ஆரங்காட்டுக் கட்டுகிறது வழிபட்டு வருகிறார்கள்.

இந்த ஆலங்களுக்காகக் கடியமட்டிலும் பாரத நாட்டிலிருந்து பல விகித கங்கள் வரவழைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்துக்கொள்ளினர்.

ஆனால் பிழிவீல் வம் நாட்டு மக்களுக்கு அழிந்த கடவுள் பத்தியும், தீவிர வழிபாட்டுக்கான ஊக்கமும், உண்டாக்கும் வகையில்தான். அவர்களுடைய சத்தியானை சர்த்துப் பத்தி உண்டாக்கக்கூடிய வகையிலும் அமைவும் விக்கிரமங்கள் தேவையாய் இருக்கின்றன.

காலையாக வானையாய் வரும் தென்குந்தக்கன்காக இத்தெய்வத் திருப் பணியை தம்பாவர் தம்பாட்டிலிருந்து உதவியளித்து திறப்பெற்றி வைத்தல் பிடிவும் அகலாமானதாகும்; தன் கடமைமேக்ட.

வன்-1 வனகாரான எத்திலைமும், கை-2 திரைகள் ஆகிய விநிப்படி அமைத்த உபோகத்தினையுள்ள உத்தரவு ஸ்ரீ தீவிலையும் அநெகம் தேவை, திருவாட்டி, குத்து விளக்குகள், மோயிப் பெரிய ஈனிகள், பட்டுப் பிரதமபுரங்கள், அலங்காரத் தீபங்கள் ஆகியவையும் தேவை.

தற்பொழுது கமார் 15,000 ரூபாய் செலவில் எத்திலைகள், மெய்வன்பர் ஒருவர் மேற்பார்வையிற், இத் துறையில் தேர்ச்சிபெற்ற ஸ்தபதிமையக் கொண்டு தயாரிக்கப் பெற்று வருகின்றன.

சுபாபாபும், மேற்கண்ட இனங்களில் சாமாங்கனாகவும் அவரவர்களுக்குத் தொகுதிய வகையில் உதவி செய்வாராம்.

கவாமி குத்ராந்ததா, ஸ்ரீ ராமலிங்குன்ன மடம், ஸ்ரீலாம்பூர், தொலை-500004 என்ற விவரத்துக்குத் தொடர்பு கொள்ளலாம்.

குறைத்துவிட்டது. விவசாயிகள் எங்கெங்கோ குறைவிட்டும் எம்பெளலிஸர் ஒன்றும் செய்ய வில்லை. அரசாங்கமும் தலையிட மறுத்துவிட்டது.

விவசாயிகள் கவாமிஜிஸ்ட்டும் குறைவிட்டனர். கவாமிஜிஸ்ட்டும், சர்க்கரின் சட்ட ஆலோசகரான டாக்டர் அம்பாலாஜ் பட்டிலும் தான் தின்று ஒத்துவருவாமைப் போர் நடத்தினர். கரும்பு விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்தனர்.

கவாமிஜிஸ்ட்டும், பட்டிலும் அவர்கள் வசித்த தந்தி என்ற ஊரிலிருந்து ஐந்து மைல் வட்டத்துக்கு மேல் செங்கங்குபா தென்று அரசாங்கம் தடை விதித்தது.

விவசாயிகள் எட்டுப்பாட்டாக இருந்தனர். அரசாங்கத்தின் உதவி கொண்டு எம்பெளலிஸர் பங்குத்தயாகக் கரும்பு வெட்டி குய்வாரை. இதில்தான் கண்ட விவசாயிகள், தங்கள் பரிசுக்குத் தங்கள் கவையெய்யே தீவிட்டனர். தீவு மூலமும் நெருப்பு, இதனை "கங்கா தகையம்" என்றனர்.

விவசாயிகள் எட்டுப்பாட்டையும், திரைக்கதையாக கண்ட அரசாங்கம் பணித்தது. விவசாயிகள் வெற்றி பெற்றனர். பீஜி கதந்திரமடைந்த பின்னர், வார்டு பெருமளிக் கரும்பு சம்பந்தமாக ஒரு தீர்ப்பு செய்தார். அந்தத் தீர்ப்பின் படி சர்க்கரை விவசாயி விவசாயிக்கு 63 சதவிகிதமும், ஆறு முதுவாரிக்கு 35 சதவிகிதமும் என்று ஏற்பட்டது. அது கம்பெனியாருக்குச் சாதகமாக இருந்தது. எனவே தங்கள் திரைக்கதையும், கரும்பு ஆறுமளியும் விதம் முடிவு செய்தனர்.

கரும்பு விவசாயத்தோடு, சர்க்கரை உற்பத்தி விதமாக ஆயிரம் எக்யாவற்றிலும் குறைந்தது தாற்பத்தத்தது சத விகிதம் - குத்தகைக்காரர்களான இத்திய விவசாயிகளுக்குக் கொண்டும் என்று டீனார்டி செய்து சென்றியும் பெற்றனர்.

அரம்பத்தில் அடிமையாகப் போன்று ஒப்பந்தக் கூர் ஊராகச் சென்ற இத்தியர்கள், இப்பொழுது ஆறு, தீர் கோத்தகாரர்களாகவும் இருக்கின்றனர்.

பீஜித் தீவிக் இத்தியர்கள் சம உரிமை பெற்றுக் கண்ணியமாகவும் சந்தோஷமாகவும் வாழ்கின்றனர். இதற்கு லூகிஸ் காரணம் கவாமி குத்தாத்தகும் அம்பாலாஜ் பட்டிலும்.

கவாமிஜிக்கு வயது நை போலிருந்த டாக்டர் அம்பாலாஜ் பட்டில் இரண்டு ஆண்டுக்குமுற்புள் காலமானார். "இயல்பத்தில் இருந்து கொண்டு பொதுதவ வாழ்வுக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்த மகான்" என்று கவாமிஜி பட்டில் பற்றிக் கூறிப்போனது. கவாமிஜிவின் கண்கள் கலங்கின.

தெய்வ வழிபாடு விசுவகண்ணிலும் கவாமிஜிவின் தொண்டு நெத்து விளங்குகிறது. தந்தி சிவசுப்பிரமணிய கவாமி கோயில், சம்பாலா கோயிலேசப் பெருமான் கோயில் முதலிய பத்துக் கோயில்களில் கவாமிகள் திரைக்கிவினார். காரத்தோறும் பட்டிதொட்டிகனி செங்காப் பதுகிகள் தடைபெறுகின்றன.

கவித் துறையில் மூப்பது பன்னகை திரைக்கிவினார் கவாமிஜி. பதினாபாயிரம் மானவர்களுக்கு மேல் கவிப் பதிவு கின்றனர். பீஜியில் உலாத்தப் பட்டிப் உண்டாகத்தகு கவாமிஜி ஆரம்பித்த ஸ்ரீ விவேகாதத்த கதாங்குவே காரண மாயிற்று. பீஜியில் பங்குகள் கழகம் ஏற்படுவதற்கு கவாமிஜியே காரணம் என்பது மிகையாகாது.

கவாமிஜிவின் ஆதரவில் தடைபெறும் பத்திரிகைகள் மூன்று. ஆங்கிலத்தில் "Pacific Review" என்ற வாரப் பத்திரிகை. இதில் இரண்டு பக்கங்கள் கவித்தி மொழியில் கவித்தி திரைக்கிவினார் வெளியாகுகிறது. இரண்டாவது "காகிதி". இது இந்தி மொழியில் வெளியாகும் வாரப் பத்திரிகை. மூன்றாவது "சங்கம்". இது தமிழில் வெளியாகும் மாதப் பத்திரிகை.

கவித்தி பாஷையில், திருக்குறள், ராமாயணம் ஆகிய வற்றை மொழிபார்க்கச் செய்து அச்சிட்டு வழங்கியிருக்கிறார். ஸ்ரீ ராமலிங்குண மடத்துக்குச் சொந்தமான ஆயிரம் ஏக்கர் எங்கேட்டும் கவாமிஜிவின் திரைக்கதின் சிழ் இருக்கிறது. தங்கள் தூய திரைமும் ஒன்றும் திரைவிருக்கிறார்.

கண்ணுக்கு எட்டாத தூரத்திலே உயர் மக்களின் வாழ்வுக்காகத் "தம்மமேய அர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ள தமிழ் மகானு கவாமி குத்தாத்தகாரர் கண்டு, தமிழ்த்தாய் மனிலுச்சியும் பெருமையுள் அடைவார்.

"என்னுடைய கவையெல்லாம் என்னை இப்போது வெளியாகவில்லை?"
"அவன், என்ன காரணம்?"
"கவையெல்லாம் இப்போது வெளியாகவில்லை!"

"என்னுடைய கவையெல்லாம் என்னை இப்போது வெளியாகவில்லை?"
"அவன், என்ன காரணம்?"
"கவையெல்லாம் இப்போது வெளியாகவில்லை!"

"கவையெல்லாம் என்னை இப்போது வெளியாகவில்லை?"
"அவன், என்ன காரணம்?"
"கவையெல்லாம் இப்போது வெளியாகவில்லை!"

இடைவேளை.

நாடகத்துக்குத் தலைமை தாங்க வந்திருந்த பழம்பெரும் நடிகர் உளமாத நாடகத்தைப் பாராட்டினார். சம்பிரதாயத்துக்காகப் பேசப் படும் புகழ்ச்சி வார்த்தைகள் அங்கு அவை. முற்றுக்கு நூறு அவர் எண்ணத்தைப் பிரதிபலித்தன அவர் சொற்கள்.

"இந்த நாடகத்தை எழுதி ஈடரகட் செய்து கதாநாயகனாக நடித்த நிகு ராஜனுக்கு என் பாராட்டுகள். ஒவ்வொரு அமெச்சூர் நடிகரும் - ஏன், தொழில் நடிகர்கள்கூட - எந்நூல் கொள்ளக்கூடிய உத்திகள் இவரின் தெரிவித்தன. நான் எத்தனையோ நாடகங்கள் நடித்திருக்கிறேன். பல நாடகங்களைப் படித்திருக்கிறேன். நாடகத்தின் ஆரம்ப முதல் என்னைப்பறி யாமல் காட்டுகளில் இலயித்தது இதுவரை கிடையாது. இந்த இரண்டுக்கு என் கார்த்திகன். இவர் எவ்வண்ணத்தில் கவித் தாய் நிச்சயம் பெருமையடைவார்....."

சனபலி உபயோகத்தோடு ஏகோபித்துக் கை ஒலி எழுப்பி அவைத் தலைவரின் உத்தரவு அப்படியே ஆமோதித்தனர். ராஜன் தான் எடுத்த பணி வெற்றி பெற்றது குறித்துப் பெருமையிழையுந்ருள்.

நாடகம் முடிந்தது. ரூப்பன் அறையின் பிரத்தியேகமான நண்பர்களின் தனிப்பட்ட

"நாடகம் எப்படி?" என்று ஆவனூடல் கேட்டார் ராஜன் மறுபடியும்.

"நன்றாக இருந்தது!" என்று பதில் வந்தது அமைதியாக.

ராஜனுக்கு இதைப் பதில் போதவில்லை. அவன் கேட்ட பிறகா அவன் பதில் சொல்வது? அவனாகத் தன் பாராட்டுக்களால் அவனைக் குளிர்பித்திருக்க வேண்டாமா?

"அவ்வளவுதான்? அதற்கு மேல் ஒன்றும் சொல்லத் தெரிவார்களோ?... இங்கு... சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லைமா?" என்று கேட்டார் ராஜன்.

"அதுதான் சொன்னேனே.....! நன்றாக இருந்தது என்று....."

"உன் பக்கத்தில் உட்கார்த்தவர்கள் எப்படிப் பேசிக்கொண்டார்கள்? ஏதாவது அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள்?"

"நான் கவனிக்கவில்லை!" என்றுள் வசந்தி.

"அவர்கள் உன் காதில் வந்து எத்திருக் கூடத் கவனிக்கமாட்டாய்.... உம்... உன் கபாவம் அது...." என்று சலித்துக் கொண்டான் ராஜன்.

அவன் பதில் ஏதும் பேசவில்லை.

"என்ன, கோபம் வந்துவிட்டதா?" என்று கேட்டான் வினவினான் அவன்.

"எனக்கென்ன கோபம்?"

"இங்கு, பேச்சையே காணாமே சிலர் பார்த்தேன்....."

"நீங்கள் மட்டும் பேசிக் கொண்டு வந்தீர்களா?" என்றுள் வசந்தி சட்டென்று.

"இதில் ஒன்றும் குறைவு இல்லை....உம்... அந்த நாடக மேதை எப்படிப் பேசி னார். கேட்டாயா?"

நீலி பூத்து நெருப்பு

அண்ணம்

பாராட்டுகளுக்குத் தன் தந்தி வைத் தெரிவித்துக் கொண்ட ராஜன் உடனடியாகக் கவனிக் கப்பட வேண்டிய சில ஆறு கல்களை முடித்துக் கொண்டான். உடன் நடித்த நடிகை யர்களுக்குப் பணம் கொடுத்து காலணம் அமர்த்தி அவரவர்கள் இருக்கைக்கு அனுப்பிய பிறகு தான் தன் ஸ்டைட் பதிரி அவனும் நினைக்க முடிந்தது.

திரைப்படக் காசுதலுக்கு வந்த வன் தன் காரின் முன் கதவைத் திறந்து அமர்த்தான். அதுவரையில் சில ஸ்டீடிக் ஒரு ரூவியில் அமைதியாக உட்கார்த்திருக்க வசந்தி உரிமையுடன் அவன் பக்கத்தில் வந்து அமர்த்து கொண்டாள்.

கார் புறப்பட்டது. இரண்டு நிமிஷ நேரம் மௌனம் நிலவியது.

"என்ன வசந்தி! தூங்கிப் போய்விட்டாயா?" என்று விசாரித்தான் ராஜன்.

"இங்கேயே!" என்றுள் அவள் கருக்கமாக.

“கேட்டுவோ... நல்லகம்பெனிகள்...”

“அவர் சொன்னபடி அத்தனை அழகியவர்கள் நடிப்பு இருந்தது...”

“நல்லதென்றால் இருந்தது...”

“உனக்குப் பிடித்த எட்டம் எது?”

“எல்லாமே எனக்குப் பிடித்திருந்தன!”

ராஜன் மீண்டும் மெனக்கெட்டு அடுத்ததான், அவன் காரில் இரண்டின் போட்ட ருரே சீரான ஒலியைத் தவிர வேறு எதுவும் அங்கு எழவில்லை.

“அந்தச் சதாநாயகியாக நடித்த சந்திரா—யொருசும் ‘ஓயர்’... இல்லையா?” — என்று மீண்டும் தொடங்கினான்.

“ஆமாம்...”

“எனில் ‘ஓயர்’ எல்லாருமே?”

“உங்களுக்குத்தான் தெரிந்திருக்கிறதே... நான் தனியாக என்ன சொல்வது போகிறதே?” என்றுக் கசைத்தி.

“ஒத்திசைவின் போது அத்தனை நெருக்கமாக நடிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன்... வேண்டாத போது எவ்வாறு தொடர்ந்து தொடர்ந்து பேசி, அநாவசியமாக நெருக்கித் தன்னைப் புகைத்துக்கொண்டு—எனக்குப் பிடிக்கிறதெல்லாம்... அங்கே மேனட்டர்ஸ் நான் என்ன சொல்ப முடியும்? நானும் அதற்கு அளவளாவினேன் நடிக்க வேண்டிய வற்றெல்லாம்...” என்று சொன்னான் ராஜன்.

இதற்காக அவன் கோபித்துக் கொண்டு நெருக்கி அவனுடன் கையாடிக் கொடுத்தாங்கு அவனுக்குப் பெரிதும் திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“அதற்கு என்ன, நடிப்புத்தானே?”

என்று சாதாரணமாக அதை எடுத்துக் கொண்டான் கசைத்தி.

“நீ ஏதாவது தவறாக நினைத்துவிட்டுப் போனே என்ற பயம் எனக்கு... நான்கு அல்லது ஐந்து நேரம் ஆக வேண்டும். அடுத்த மூன்று நாட்கள் நடிக்கப்படுகிறபோது எட்டாயம் ஒதுக்கி விடுக்கச் சொல்வது போகிறதே... என்ன சரிதானே...?”

“உங்களுக்குத் தெரியாதா, எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று...? நான் என்ன சொல்வது போகிறதே?” என்றுக் கசைத்தி.

ராஜனுக்கு எரிச்சலாக வந்தது. காரில் ஆகிரியை—அவருக்குத் தெரிந்ததால், அது சீக்கி வேண்டுமாய்ந்தது. அதற்குப் பிறகு அவன் எதுவும் பேசவில்லை.

சீரான கசைத்தியைக் கவனம் பிடித்து வருவது நடுத்திரு மெல் டிடிக்கட்டை. குழந்தைகள் ஏதும் இதுவரை இல்லை.

ராஜன் தன்விதமாக உத்தியோகத்தில் இருந்தான். பெருக்கிவந்திருப்போல் அழகன்; தன்ன பெயர், கண்களில் இயற்கையாகவோ சற்றுப் பூரித்திருப்போல் கவர்த்தியாகக் காணப்படும். தனக்குக் கருக்கடையாகக் கொடுத்துப் போகத் தெரிந்திருக்கிற பூரணம் ஒரு தனி அழகைக் கொடுக்கும்.

அந்த விதத்திலும் கசைத்தி அவனுக்குக் குறைந்தவன் இல்லை. நல்ல படித்தவன், ராஜனுக்குச் சரியான ரோடி, கசைத்தியைக்

பஸ்ஸிதூல் கேட்கலாம்!

காது கொடுத்தல் கேள் என்னிடமும். காது கொள் தவிரக் எதற்காகத்தான் பஸ்ஸிதூல் கேட்கலாம்! காதிப்போலியை பஸ்ஸிதூல் கருத்துடன் கேட்கும் பஸ்ஸிதூலான டாக்டர் என் கேள்வியைக் குறு நுண்ணிய ரேடியோவைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார். இதைப் பஸ்ஸிதூல் போருத்திவிட்டால் ரேடியோவை

கேட்கவும் ஒரே அளவாக மாற்றிப் பஸ் நகர்ப்புற வழியே லுண்டி அனுப்பிறது. லுண்டி கேட்கும் பகுதி ஒரேவகையே அயத்தற நகர உணர்வோடு.

கெள்வே நெர்வோ மாற்றி காது கேட்கும் கருவி கள் அனை விருப்பமுடையவர்கள் இதற்குப் பஸ்ஸிதூல் கேட்கும் கருவினை வரவேற்கார்கள் என்பதற்குக் கேள்விகள்.

குடும்பத்தில் பிறத்தவன். ராஜன் அவன் மேல் தன் உயிரையே வைத்திருந்தான். அவன் மேல் அவன் எந்தக் குறையும் காணவில்லை - ஒன்றைத் தவிர.

கூட்டுக்குள் முடங்கிய தந்தையையும் போல், தொட்டாறாகையிடு இளைமையப் போல் அவன் இருந்தான். தாதுவையே வைக்கவேண்டுமே போ மாட்டான். வாராவது வேண்டுமென்று பேச்சைக் கொடுத்தாலும் கூடமே முடங்கியே வெளியாகான். ராஜனுக்கு ஆதங்கம் இதுதான்.

"ஏய்யா இங்கிறெதா?" என்று கேள் விக்கு. "உம்" என்று மட்டும் பதிக் வரும். அவனுக்கு அதுதான் போரும்.

அன்று அவனுக்கு அதுவகையில் பதிக் உயர்வு கிடைத்திருந்தது. சம்பளத்தில் கிட்டத்தட்ட ஐந்துரை ரூபாய்க்கு மேல் கூடுதல் கிடைத்தது. போனில் வசத்தியைக் கூப்பிட்டு விஷயத்தைக் சொன்னான்.

"அப்படியா?" என்று கேட்டான் அவன். மேலே ஏதும் பேசவில்லை.

"எனக்கு எத்தனை ஆண்டுகளாக இருக்கிறது தெரியுமா?...நீங்கள் வீட்டுக்கு வாராங்களை... இன்னுக்கு உங்களுக்கு நான் கூப்பெய்யாக ஒன்று தருவேன்...நீங்கள் செல்விய் வேலைக்கு இது போதவே போதாது... இன்னும் அதிகம் கொடுத்திருக்க வேண்டும்..... உங்களுக்கு வசத் தவாராக நான் வசலிச காத்திருப்பேன். முதலில் கோவிலுக்குப் போய்விட்டு... சினிமாவுக்கு....." என்று இப்படி அவன் மனமுயர்ச்சிப் போழிய வேண்டும் என்று அவன் எதிர்பார்த்தான்.

அவன். "அப்படியா?" என்று கேட்டது அவனுக்கு எங்கேய்த் தந்தது. "ஆமாம்....அப்படித்தான்!" என்று சொல்லிவிட்டு 'பெர்னா' வைத்து விட்டான்.

அவன் வீடு திரும்பியபோது 'கம்பெனில் கனீட்'டுடன் காத்திருந்தான். அவன் அவனை அணைத்துக் கொண்டு தன் கைகளால் முத்தளை நிமிர்ந்தபின்போது அவன் கிணுக்க விட்டான். அவன் காத்திருந்தது இதற்கும் பெயர்.

அவன் வாயைத் திறக்கச் சொல்லி ஒரு மோகைப் பார்வையுடன் ஒரு விண்ணக் கனீட்டை அவனாகப் போட்டிருந்தான் அவன் கிறங்கிப் போயிருப்பான். ஆனால் வசத்தி தட்டுடன் மோனாவின் மேல் அதை வைத்துவிட்டு அப்பால் நகர்த்திவிட்டான். இப்படி எத்தனை எத்தனையோ சம்பவங்கள்.

கீட்டுக்குத் திரும்பிய ராஜன் தன் உடை வைக் கிடைத்து மாற்றுடை உடுத்தினான். குப்பையில் கவறாக இன்னும் முத்தலில் இருந்தான். 'கோல்ட் கிரீம்' நடவிக் கொண்டு படுக்கையில் சாய்ந்தான்.

"ஏன்? சாப்பிட வரவில்லையா?" என்று கேட்டான் வசத்தி.

"இல்லை.... எனக்குப் பசிக்கவில்லை!" என்றுள்ள ராஜன் அதுப்பான்.

வேறு ஒருத்தியாக இருந்தாள்? 'எல்லாம் பசிக்கும்.... எழுத்து வாராங்க... எப்போது சாப்பிட்டது! இப்போது மணி என்ன ஆகிறது? வேளும் வயிற்றுடன் படுத்துக் கொள்ளலாமா? ஒரு வாராவது சாப்பிட்டேன் என்று பெயர் பண்ணுங்கள். அப்போதுதான் எனக்குச் சமாதானமாக இருக்கும்!" என்று கூட்டாப் பப்படுத்துவான். வசதிப் பிடித்து இருந்ததுப் பஸ்ஸிதூல் படுத்தியான்.

வசத்தி பேசாமல் போய்க் தன் சாப்பாட்டை முடித்துக் கொண்டு வினக்கை அணைத்துப் படுத்துக் கொண்டு விட்டான். ராஜனுக்கு உறக்கம் வரவில்லை.

"பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள் வசத்தி என்று....? வசத்தாளுக்கு இவளுக்கு எத்தனை தாரம்? பொருத்தமாக மரக்கட்டை என்று பெயர் சூட்டியிருக்கலாம். மரக்கட்டை தன் செயல்களுக்கு இருத்திருக்கும்!" என்று நினைத்துக் கொண்டான் ராஜன்.

மறு தான் தங்கிப் பார்க்க வந்த ஆதம் தன்பன் கோபாலிடம் தன் குறையை வெளிவிட்ட பிறகுதான் அவன் மனக் கனம் குறைந்தது.

அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை. பித்பகல் இரண்டு மணி.

மாயுயில் தன் அறையில் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்த ராஜன் விழித்துக் கொண்டான். அன்று நான் அவனுக்கு நாடகம் இருந்தது. நான்கு மணிக் குப்பைப்பட்டாக வேண்டும். சீமே பேச்சைக் குரல் கேட்டுத் தயங்கினான். வசத்தியா இப்படி வாதாடுகிறா? வாராடம் இத்த நிச்சயம்! வசத்தி தது ராஜ அல்லவா? வாதாடுகிறது உடன் படித்த அருமைத் தொழி அல்லவா? மாயுயில்

உஸ்கர் குழந்தைகளின் மலர்ச்சிக்கு கிணறு கோகுலம் வாஸ்கிஸீகனா?

படி வகையில் அவர்கள் பார்க்காதபடி சிறந்து
கொண்டான் ராஜன்.

"நீ என்னதான் சொல், வசந்தி! நான்
ஒப்புக் கொள்ளமாட்டேன். காதல் வாட்டி
களில் உன் வீட்டுக்காரர் கொஞ்சம் 'ஓவ்
ராக்க'த்தான் நடக்கிறார்" என்று சொன்ன
ராஜன்.

"காதல் வாட்டி என்னுள் ஒட்டித்தான்
நடக்க வேண்டும். உன் தூண்டலும்தான் முடி
பாவத்தாலும் மட்டும் நடத்தான் மூன்றாம்
இருக்கும் மூன்று யானைகளுக்குத்தான். தெரி
வும், பின்னால் இருப்பவர்கள், 'இவன் கன்ன
செய்யோஸ் திறமிறார்?' என்று திணக்கமாட்
டாராணா?" என்று கேட்டான் வசந்தி.

"அதற்காக அந்தப் பெண்ணைத் தொட்
டுத் தொட்டு இருக்கும் பிடித்தல் கொண்டு
தான் நடக்க வேண்டுமா?... நீ கொஞ்சம்
எச்சரிக்கையோடு இரு....!" என்று யோசனை
சொன்னான் ராஜன்.

வசந்தி சிரித்தாள். "உன்கேண்ட?...
யாருக்கும் அந்தப் பழம் வேண்டாம். அவர்
குழந்தை மாறிய.... மனசு ஒன்றும் கடித்
துக் கொள்ள மாட்டார். அந்தத் தப்பான
வழிக்கும் அவர் போகமாட்டார்...."

'பரவாயில்லையே! நான் போடு போடு
கிறேன்!' என்று திணத்துக் கொண்டான்
ராஜன்.

"வசந்தி.... நான் ஒன்று கேட்டுவிடேன்.
இந்த நாடகம் உன்மையில் நன்றாக இருக்
கிறதா? உன் வீட்டுக்காரர் எழுதியது.
நடிப்பது என்பதற்காக இவ்வாறானது
சொல்லக் கூடாது.... உன்மையில் சொல்.
இந்த சினிமா கம்பர் மூல்குமாரி மட்டும்
நாடகத்தில் நடிப்பைக் காட்டாவிட்டால்
நாடகம் நன்றாக இருக்குமா? இந்தனை
கட்டி வருமா?"

"ராஜா! நீ இந்தனை பொருமை
பிடித்தவன் என்று எனக்கு இவ்வளவுப் புரீ
கிறது. உன் வீட்டுக்காரர் இவ்வளவுப்
படித்தவர். ஒரு வர் எழுதச் சொல்வான்.
ஒரு சிறு காட்சியில் நடிக்கச் சொல்வான்.
ஒவ்வொரு வார்த்தையும் எப்படி எழுதினிருக்
கிறார், தெரியுமா? அந்த இடத்தில் அந்தச்
சொல்லு எழுத்துவிட்டால் அந்த ஒரு பொரு
மையு வார்த்தை போட முடியாது.... நாட்
கத்தில் வெற்றிக்கும் பாதி அவர் எழுதிய
வசனம் காரணம். இவ்வளவு பாதி அவர்
நடிப்பு. இந்தக் குங்குமவாரி மெக்கிறேன்.
ஒரு எடுத்துக்கட்டி நடத்தாங்கூட நாடகம் வை
கட்டுமா!" என்று வசந்தி பெருமீதத்துடன்.

"உன் வீட்டுக்காரர் ஆஸ்திரே த் கிட்டுக்
கொடுப்பாரா?" என்று சிரித்தான் ராஜன்.

"ஏன்டி! அநாவசியமாக மனநலக்
கொண்டும்? நான் இந்த வீட்டில் இருப்பது
என் பூர்வ ஜன்ம பழாபயன். இவர் தகுதிக்கு
என்னைவிட எத்தனையோ பேர் இவருக்குக்
கிடைத்திருப்பார்கள். என் அதிர்ஷ்டம்...."

வசந்தியோ இப்படிப் பேசுகிறார்? ராஜ
னுக்கு மனப்பாச இருந்தது. இந்தனை தூரம்
அவனைப் பற்றி அவன் திணத்திருந்தானா?
இந்தனை மதிப்பு அவன்மேல் அவன் வைத்
திருக்கிறானா?

"இதோ பார் ராஜா.... அவர் மட்டும்
திணத்திருந்தால் இந்தனை தூரம் பெரிய
சினிமா 'கம்பர்' ஆக இருக்கலாம். ஏன்
போகாமல் இருக்கிறார்? எனக்காக.... வேலையம்
எனக்காக. அப்படிப் பிரபலமான சிறு தன்
நடத்தலில் மாறுதல் ஏற்படுமோ என்று
பயப்படுகிறார். எனக்கே இவ்வாற அச்சம்
அவருக்கு இருக்கிறது. தெரியுமா உனக்கு?
இந்தனை கைதக் எழுதுகிறேன்? இந்தனை
தாடக் உன் நடக்கிறேன்.... ஆயின்
வேலையில் கொஞ்சமாவது அசிரத்தை
உண்டா? போன மாதம் கூடத் தனிவாசம்
எப்பன் உயர்வு கிடைத்திருக்கிறது...."

"போதுமடி, போதும். உன் வீட்டுக்
காரர் அந்த ராமச்சந்திர பிரபுவோடான்...
ஒப்புக்கொள்கிறேன்.... நான் சொன்னதைக்
காம் தப்பி, தப்பி.... வசனத்தில் போட்டுக்
கொள்கிறேன். அப்போதே வந்தது... இப்
போது காப்பியாவது தருகாயா. இப்போ
கோபத்தில் வெளியே போ என்று சிரட்டி
வடித்து விடுவாறு?" எனக் கேட்டுச் சிரித்
தான் ராஜன்.

"தூவியோ... மணி மூன்றுக்குப் போகிறது.
அவர் எழுதுகிறவாரி!" எனக் கூறிய
வசந்தி கைமயசைதப் பக்கம் கிணர்த்தான்.

ராஜன் திரும்பவும் தன் படுக்கையில் படுத்
துக்கொண்டு தூங்குவது போல் நடத்தான்.
பத்து நிமிடங்களில் காப்பியம் கவடிவாக
அவனைப் பார்க்க வந்த வசந்தியைப் பாய்ந்து
இழுத்தான்.

"கிணறுகள், சிறு ராஜா வந்திருக்கிறேன்!"
என்று சொல்கிறான் வசந்தி.

"ராஜா என்ன! அந்தக் கொஞ்சப் பெண்
யை திரைகா வந்தாலும் கூட எனக்கு அக்
கை இருக்க. என் வசந்தியுடன் நான் இருப்
பதற்கு யார் நாதரி நாற்பத்தி நானு போட
முடியும்?" என்று கேட்டு வசந்தியைத் தன்
அருகில் இழுத்துக் கொண்டான்.

பெரோஸ்கிஸ் நுக்னாஸ்கிஸ்
உஸ்கர் குழந்தைகளுக்குக்
சுனிக்க ஒரு சிறுத்த பரீசு
கோகுலம்
ஆஸ்கிஸீசீசுத்ரா
ஒரு ரூபாய் தூக்கி.

எல்லாம் எழிலே!

அலங்கார ரங்கன் அழகென்றால்
அணிதில் நிலையும் ஓர் அழகாயி!

முழங்கு சிறம் அழகென்றால்
முடியா மோனம் ஓர் அழகாயி!

ஆன்மை ஆற்றல் அழகென்றால்
அபலை எளிமை ஓர் அழகாயி!

பொலியும் பலமை அழகென்றால்
பொட்டல் பாரும் ஓர் அழகாயி!

உகம் ஒளியும் அழகென்றால்
குளியும் இருளும் ஓர் அழகாயி!

விசையுமே வெகம் அழகென்றால்
மெல்ல ஊர்தல் ஓர் அழகாயி!

பொல்லா தேனு? எவன் ஏது?
எல்லாம்விறும்பி அளித்தான் யார்?
எல்லாம் படைத்த நாயகனே
எழிலாய் அவையுள் ஒளித்தான்
பார்!

— தம்பி சீனிவாசன்

மிறுதான் தன் அதுவாகத்திலிருந்து வீடு
திரும்பும்பொது நண்பன் கோபாலன் அவன்
விட்டில் இதக்கி விட்டான் ராஜன்.

"உன்னை ஒரு நிமிடம் வந்து விட்டுப்
போடா!" என்று கம்பிட்டான் கோபால்
உரிமைவாடல்.

சில நிமிடங்களில் கூடவில்லை மயும் பின்
கெட்டுமாத உன்னை நுழைந்தான் ராதா—
கோபாலன் இவ்வத்தரதி.

ராஜன் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டான்.
தன்னைப் பற்றி எத்தனை கேவலமாக எடை
போட்டிருக்கிறான் அவன் என்ற கோபம்
அவனுக்கு.

"ராதா! உன்னிடம் இவனுக்கு ரொம்பக்
கொம்பம்... காண்பிலிருந்து சொல்லிச் சொல்லி
மாய்த்து போகிறான்!" என்றான் கோபால்
கண்ணில் சிமிட்டியபடி.

"நான்தான் சொன்னேனே. நீங்கள் தான்
கெட்டவர்கள். இது விஷப் பரிசை. எண்பது
மணிக்குள் ஆயிரம் இருக்கும். நாம்
அவனார்..."

ஒன்றும் விளங்காமல் விழித்தான் ராஜன்.
"பரிசைக் கொடுக்கப் பவன் கிடைத்ததா இல்
லையா?... ராதா... நம் 'எக்ஸ்ப்ரிமெண்ட்'
சென்றி. 'வசந்தினைவப்' போல் என் வசந்தி
வைப்போம் இந்தப் புலனத்தில் 'பாருண்டு'
என்று காண்பிலிருந்து பாடிச் கொண்டிருக்கி
றான். நாம் பேசாமல் இருந்தால் தானுக்கு
மேகையிலும் பாடிவிடுவான்!" என்றான்
கோபால்.

"இது என்ன தூட்டம்! என்முன்னம் என்
கதைவை விடப் பிரமாதமாக இருக்கிறதே!"
என்றான் ராஜன்.

"அன்னதற்கு நீ பிரமாதமாக வருத்தப்
பட்டுக் கொண்டால் அன்னவர்? மரக்கட்டை
வசந்தி என்ன... ராதா இவ்வாறு என்று மறுத்
தான். அவன் நீறுபூத்த நெடுப்பு என்னுள்.
'மேலில் வெண்மை படர்ந்திருப்பதால் கட்டாது
என்பது இவ்வாறு. வசந்திக்குப் பற்றிக்கொள்ளும்'
என்னுள். கொஞ்சம் வசந்தினைவப். இப்பொது
பற்றிக் கொண்டு எரிவது!" என்றான்
கோபால்.

ராதா நெடுங்குழியுடன் கூறினான்: "வசந்தி
உங்களைக் கணவனுள் மட்டும் நினைக்க
வில்லை. தெய்வமாகப் பூழிக்கிறான். உங்களுக்கு
குத் தெரியாதது எதுவும் இவ்வாறு என்று
நினைக்கிறான். குறுகிடம் இருக்க வேண்டிய
பற்றி அவனுக்கு உன்னிடம் இருக்கிறது. ஒரு
மாணவன் ஆகியிருக்கும் காண்பிக்கவேண்ட
டிய மரியாதையைக் காண்பிக்கிறான். உங்
களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தைகூடத் தரக் குறை
வாக — எல்லாவது தான் வேண்டியவர்களை
கொன்னுமும் நம்ப மாட்டான். அப்படியுப்
பெரிவவர்களைக் குதறி எறித்து விடுவான்."

ராஜன் பதிலே சொல்கிறான். எப்படியப்பட்ட
பாக்கியம் தனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என
விவந்து போனான். வசந்தினைவப் பற்றிய
எண்ணங்களில் முழுகிப் போனான்.

"இனி இவனை எழுப்புவது கஷ்டம்.
பெண்டாட்டினைவப் பற்றிக் கருக் காண்
ஆரம்பித்து விட்டான்!" என்று கோபால்
இருப்பில் குத்தியவுடன்தான் ராஜன் விழித்
துக் கொண்டான்.

நான் பறைய காங்கிரஸில்
இருந்தபோது காமராஜ்
ரத்தினம் இது புதித்தேன்...

புது காங்கிரஸ்-க்கு
நான் மாறினாலும், இத்தரா
காணிக்கிட்டு விரை மாறி
விட்டுடன்...

சுதந்திரா வந்தி
நான் தாவின்லும்,
நாஜாஜி நகரில்
இடம் பிடித்தேன்...

இய்ய, அண்ணா தி.தி.க.
வில் சேர இடுப்பதால்
ஒரு குடியும்!...

நான் எதற்குக்
குடியும்?

எம்.ஜி. சிவ் நகர்
வாஸ்தா? அண்ணா நகர்
வாஸ்தா என்னதான்?

Prestige பிரஸ்மஜ்

**பிரஷர் குக்கர்கள் சிறந்தவை.
சான்று: லட்சக்கணக்கான
குடும்பத் தலைவிகளின்
அனுபவம் மற்றும் கீழ்க் கண்ட
உண்மைகள்**

அதிக கொள்ளளவு

பிரஸ்மஜ் மூடி
வெளிப்புறம் பொருள்வதால்
அதிக உணவு சமைக்க விறைய
திடம் கிடைக்கிறது.

உள் அடுக்குகள் பெரியவை.
காரணம் பிரஸ்மஜின் கொள்ளளவு
வேறு வகை குக்கர்களை விட
1/3 பங்கு அதிகம்.

விரைவு

பிரஸ்மஜில் உபயோகிக்கப்படும்
சிறப்பான அலுமினியக் கலப்பு
உலோகம், சீராகவும் விரைவாகவும்
குடு பரவ உதவுகிறது. அதனால்
நேரமும் எரிபொருளும் மிச்சம்.

பாதுகாப்பானது

மூடுவதற்கு திரட்டிப்பு
வசதியுள்ள மூடி. மூன்று
கட்டங்களில் அமைந்
துள்ள பிண்டிலுடன்
உடைய ரப்பர் பாது
காப்பு அடைப்பான்.
குக்கரை பாதுகாப்பான
தாகச் செய்கிறது.

பிரஸ்மஜ் 6 அளவுகளில்
கிடைக்கிறது. விற்பனைக்குப் பின்பும்
பணிபுரிய பெருமளவில் வசதி
உண்டு.

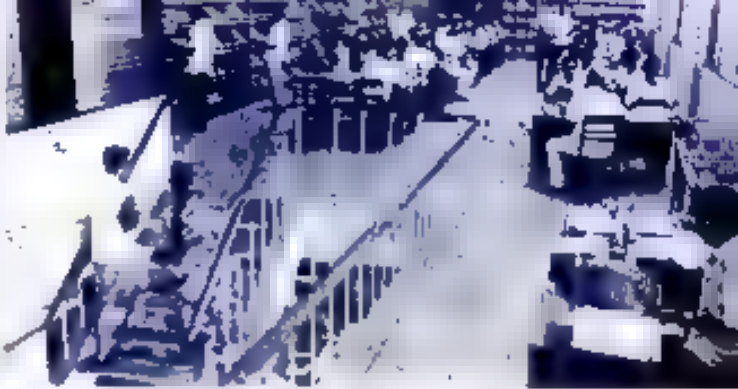
வாழ்நாள் முழுவதும் உடைதல்
பதற்கு உறுதியளிக்கிறது.

மூடி (சுரேஷ்ய) எதிடை.
பெருமளவு 580015

பிரஸ்மஜ்

● 'வி. அ. ம. குமாரசாமி' அவர்கள் விதிப்புடனும் இருக்கும் மகிழ்ச்சியை நிரூபித்தார்கள். அவர்கள் மூலமாக இவ்வாறு இருப்பது பெரிதும் உதவுமான நூல்களாக உள்ளன. தமது 'சங்கத்தியதி', 'சொல்லியது' ஆகியவைகளில் வெளிச் விழா கொண்டுபோய் அமெரிக்க நாட்டில் அந் நாள்கள் மாபெரும் போரடைந்தார்கள், மகத்தான வெற்றிகள் பற்றிய நூல்களுடன் 'தேவதீபிகை' என்ற நூலையும் வெளியிட்டுத் திரைக் கொண்டுபோய், பிறர் படித்தல் படித்தல் போரடைந்தார்கள். இவ்வாறு

[illegible][illegible]

இந்தப் பொத்தானம் கழகத்தில் 75,000 பொத்தானம் கை
கூடும் அகத்தனங்களாக இருக்கின்றன. 1973 பிப்ரவரி
15-ல் நேரி இதன்மேல் விழா கொள்ளப்படும். நுகர்ப்புரி
ல் இத்தம் பொன் விழாவில் கலந்து கொள்ளப் போகிறார்கள்.

● "மலம்பொடி இரத்தம் தாயாள் வீடும். துறர்
தாயாள் அழப்பதற்குப் படை இடும்!"
"இந்த இரத்தமே!" மயங்கிவந்து ஒரு பெண் நயம்
பெரிவது எடுத்துக் கொண்டு ஒரு மட.

அத்தக் காவல் படை இயங்கா வீதம் அநியாயப்படுத்தல் இருந்தது. ஆனால் அக்காவலின் தலைபெற்ற ஸ்ரீ த. வீதையா என்பேரமணித்ததின் பணிபுரவினியாது அத்தக் காவல் அலுவலர் கூடாது என்பதுபடி ரகசியம் அப்பாங்காவியது.

இவ்வாறு அவரது துறிக் கை தாழ்த்தி கை வர்த்த
புரத்திக்கும் படி உதவி செய்து பணியாற்றி வருகிறார்.

[illegible]

இது குடியின் உறுப்பினர் குன்று மேல் இருக்கிறார்கள். குளத்தில் தண்ணீர்மேல் காதுகள் 1200 ஆயிரத்திற்குள் 1400 ஆயிரம் வரை வரலாம். இப்போதுதான் 1 அடிதான் தண்ணீர்மேல் இருக்கிறது. காதுகளில் இருந்து இப்போது.

நியாயம்தானே!

"பாரிவேர்" உங்கள் விருப்பத்தை அதிகப்படியாகவே பூர்த்தி செய்கிறது. பாரிவேர் சாதனங்களை உபயோகிப்பவர்களைக் கேட்டுப் பாருங்களேன்!

முத்துப் போன்ற வெண்ணிறம் மற்றும் பிங்க், பிரிம்ரோஸ், டர்க்காயிஸ், ஸ்கைப்ளூ, மெஸ்லோ கிரீன், மிஸ்ட் கிரே ஆகிய தனிர் நிறங்களிலும் கிடைக்கிறது.

இந்தியாவின் மிகப் பெரிய ஸெராமிக் தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்பட்டு, அதிலே உலகப் புகழ் பெற்றது.

ஐ.எஸ்.ஐ. மற்றும் டி.ஜி.எஸ்.அண்ட் டி.பட்டியல்களில் இடம் பெற்றிருப்பது.

Parryware
VITREOUS

பொலிவான
வாழ்க்கைக்கு
பாரிவேர் விட்டிரியஸ்

ஈ.ஐ.டி.-பாரி விமிடெட்
டேர் ஹவுஸ், சென்னை 1

தஞ்சாவூர் அழைப்பில்லை!

ஒரு புது மாப்பிள்ளை. மீறத்தக்கதில் இருந்த மனைவியைக் காண ஆவல் கொண்டார். அழகாகச் சிங்காரிக்கும் கொண்டு புறப்பட்டார்.

மகம் பெய்து ஒய்ந்திருந்த மாரிக் காவம், பல இடங்களில் செலும் சகதியுமாக இருந்தது. எப்படியோ உடைகெடாமல் தாண்டித் தாண்டிச் செல்லுர். சிறிது தூரம் சென்றதும் ஒரு வாய்க்கால் குறுக்கிட்டது. தன்வளுக்குப் பதிலாக ஒரே உரிசை. தாண்டியும் கட்டாயம் உடை கெட்டுவிடும் என்ற நிலை. என்ன செய்வது? யோசனையில் ஆழ்ந்தார்.

இக்களக்கு அக்களரை பச்சை என்று நினைப்பில் ஒரு பசு மாடு வாய்க்கால்கைத் தாண்ட முயன்று சகதியில் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருந்தது.

பசுவைப் பார்த்த புது மாப்பிள்ளை ஸ்ரித்துப் போனார். அதன் முதுகில் ஒரு வாய்க்கால் அழுக்குப் படாமல் தாண்டித் குதித்து விட்டார். அந்த எக்கனையில் மிதந்தவாறே வேட்டகத்தை அடைந்தார்.

ஆவதுடன் மனைவியைக் காணச் சென்றவரின் உருவம் மாறிக் கழுத்தையில் உருவமாகி விட்டது. மனைவி, கணவனின் இத்தக் சோவத் தைக் கண்டு ஆயர்ந்துவிட்டாள். ஆயினும் என்ன செய்வது? கழுத்தையாகிவிட்டாலும் காய் பற்றிய கணவன் அவள்தான் என்று அவளுக்கு நிதர்சனமாகத் தெரிந்திருந்தது. தன் விதியை நன்கு தெரிவிக்கும் அருது புலம்பிக் கொண்டும் கழுத்தைக் கணவனுடன் ஊர் ஊராகக் கற்றவாறான, எங்கேயாவது

இவருக்குப் பாவ பரிகாரம் விட்டதா என்று ஊர்ப்பாசையோடு!

இப்படிச் சுற்றியவாறே அவள் ஊரை மன்னரது தலைநகரமான மிதிலையை அடைந்தாள். ஓர் இளம் பெண் ஒரு கழுத்தைக் கணவராகக் கொண்டு வந்திருப்பதைக் கண்டு ஊரை மன்னருக்கு ஒரே ஆச்சரியம், அநிர்த்தி! அவர் அறிவாற்றல் மிகுந்த சாஸ்திரிகளைத் தஞ்சித்து இதன் இரகசியத்தைக் கேட்டார். "இத்தக் கழுதை உருவத் தான் இந்த இளம் பெண்ணின் கணவன் என்பதில் லுயம் இல்லை; இவன் தன்வ அறிவாளியும்கூட. ஆயினும் படுகோரமான ஓர் அதர்மச் செயலைப் புரிந்து விட்டான். மனைவியைக் காண வேண்டும் என்ற யோசனையில் இவன் வேட்டகத்துக்கு வந்து கொண்டிருந்த போழுது எழியில் ஒரு பசு உரையில் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அதைக் கணவனேற்றி விட வேண்டியவன், அந்த அதர்செயலை மறந்து, தன்னை வசப்பட்டு அதன் முதுகில் காலை வைத்து உரிசையைக் கட்டிவிடுகிறான். தன் உடை உரையில் சிக்கிக் சகதியாகிவிடக் கூடாதே என்று எண்ணத்தில், அவன் அதன் மீறிய இச்செயலைச் செய்துவிட்டான். அந்தப் பாவத்தின் காரணமாகத்தான் இவனுக்குக் கழுதை உருவம் விட்டிருக்கிறது!" என்றான்.

ஊரைக்கு அவன்மீது இரக்கம் ஏற்பட்டது. "இளம் வயது, மோகம் முப்பது தான் என்னும் அதுபவ அறிவு பெறுதலாம்!" என்று எண்ணியவர், "இத்த இளஞன் மீண்டும் எப்

“மீண்டும் உயர்வு பெறும் முயற்சியைத் தீவிரமாக மேற்கொண்டு வருவதற்கு இடமின்மையால் கொண்டார்!”

படியாய்வு மனித உருவம் பெற முடியாதா? என்று அவர்கள் கேட்டனர்.

“மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய மூன்றுதான் கற்பிற் சிறந்த ஒருத்தி தன் மகனிடம் இவன் மீது நேரத் தெளித்தான். இவன் மீண்டும் தன் பழைய உருவத்தைப் பெறலாம்!” என்றனர் அவர்கள்.

ஐங்க மன்னர் முறுவலித்தார். இது என்ன பெரிய காரியம் என்பது போல் அத்தம்பதி தங்குவதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுத்தார். இரவு அந்தப்புரத்தை அடைந்தவர் தமது அரங்கினிடம் இது விவரத்தைக் கூறி, இளம் பெண்ணின் கணவன் மீண்டும் மனித ரூபமாறு வயிற்றுத்திறர். ஆனால் ஒவ்வொரு அரங்கிக்கும் மந்த அரங்கினின் முகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து வெட்கத்தினால் தலை கவிழ்த்துக் கொண்டனர்; அந்த ஆற்றின் தங்களுக்கு இவ்வீடும் பழையதே சொல்லாமல் சொல்லி விளங்க வைத்தவர்.

வருத்தமுற்ற ஐங்க மன்னர் அங்கிருந்து எழுந்து சென்றார். மறுநாள் காலை கற்பிற் சிறந்த பெண்ணைத் தேடி வருமாறு உத்தரவு பிறப்பித்தார். ஆனால் அவரது ஆட்சி முழுமையும் சங்கடம் போட்டுச் சலித்தும் ஒருத்திகூடச் சிடைக்கவில்லை.

கண்டமியில் ஐங்கர் தம்பிக்கை இழந்து அயோத்தி மன்னர் தரகுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினார். உங்கன் இராஜ்யத்திலிருந்து ஒரு பதிரைதரப் பெண்ணை அனுப்பி வைப்புகள் என்று.

ஏதோ விசேஷம் இருக்கிறது என்று தரகு மன்னர் ஊகித்துக் கொண்டார். உடனே ராணி கௌசல்யையை அனுப்பி மிதிவீக்குப்

போய் வருமாறு வேண்டுகூர். ராணி கௌசல்யை மறு பேச்சுப் பேசாமல் உடனே தயாராகி விட்டாள். புறப்பட.

தேரில் ஏறி அவன் புறப்படத் தயாராக இருந்த பொழுது ராணி அங்கேயே அவனை அணுகி, “நான் இருக்கும்பொழுது நீங்கள் சிரமப்படாமல், அக்கா? எனக்கு உத்தரவு தருங்கள். போய் வருகிறேன்!” என்றாள். கைமேலில் வற்புறுத்தலின் பேரில் கௌசல்யை தீண்டு கொண்டாள். கைமேலே தேரில் அமர்ந்து செல்ல ஆவத்தமாலா. இவ்வளவு அறிந்த கமந்தினரை ஒட்டிய வந்து. “அக்கா! நீங்கள் மிதிவீ போகப் போகிறீர்களா? நான் இருக்கும்பொழுது நீங்கள் போவது உரிதமாகப்படவில்லை, ஊர் உங்கம் என்று சொல்லுமா?” என்றாள்.

கைமேலே போகும் எண்ணத்தையுடையது. ஆனால் கமித்தினரையும் மிதிவீ போக முடியவில்லை. அவன் தேரில் ஏறுவதைக் கண்டதும் அவன் சேடி வந்து, “ராணியம்மா! தங்களுக்கு அடிமை நான் இருக்கும்பொழுது, நீங்கள் மிதிவீ செல்வது அழகம். நீங்கள் போக வேண்டாம். உங்களுக்குப் பதிவாக நான் போய் வருகிறேன்!” என்றாள்.

இப்படியாக ஒருவருக்குப் பதில் ஒருவர் என்று பல படிக்கத் தொடர்ந்து கடைவீகில் அயோத்தியைச் சேர்த்த சகிலியைப் பெண் ஒருத்தி. கற்புக்கரையாக மிதிவாழியை அடைத்தார். ஐங்கர் அவனைக் கண்டதும் பதறிவிட்டார். “ஒரு சீர்த் தாதிப் பெண் ஒரு மேல்சாதிவன்மீது எப்படி நீர் தெனிக்க முடியும்?” என்று யோசனையில் ஆழ்த்தார்.

அதை அறிந்த அயோத்திப் பெண் கூறினாள்: “நான் இந்தக் கிணற்றிலிருந்து நீரை எடுக்கிறேன். அந்த நீரை ஒரு மேல் குவத்தோன் அவர் மீது தெனிக்கட்டும்!”

அவ்வாறு இந்த யோசனை ஏற்கப்பட்டது. அவன் நீர் எடுத்துத் தர ஒரு அத்தனார் கழுதை உருவத்தினால் மீது தெனிட்டார். உடனே அந்தக் கழுதை முகத்தால் தன் உய உருவத்தைப் பெற்றாள். இளம் பெண்ணுக்கு மகிழ்ச்சி தாங்கவில்லை. ஐங்க மன்னருக்குத் தன் இளவன் திறைந்த தன்மையைத் தெரிவித்துவிட்டு, தன் கணவிராடு தன் நாட்டுக்குச் சென்றாள்.

ஐங்க மன்னர் இந்த நிகழ்ச்சியை நிரித்துப் பார்த்தவர் யோசித்தார்: அயோத்தி யாழ் சாதாரணச் சகிலியைப்பெண்ணாகவே இந்தனை ஆற்றல் இருக்கிறதே! அங்கே எத்தனை பெரிய வீரர்கள் இருப்பார்களோ, யார் கண்டார்கள்? தரகு மன்னருக்கு எத்த வேதியும் செய்வதில் சிரமம் இராது. எதைவிட மனிதச் செவ்வு முடித்து விடுவாராவிற்கும்!

இந்த அச்சம் காரணமாகத்தான் ஐங்க மன்னர் வில் வெள்ளிக்கு வருமாறு தரகு மன்னருக்கு அனுப்பிய அனுப்பவில்லை. மன்னர் தரகுக்குப் பதிவாக அயோத்தியைச் சேர்த்த ஒரு சகிலியை அத்து விவரம் எடுத்து தானே நினைத்தான்...? இதை எண்ணிப் பார்த்த ஐங்கர், என்ன என்னவோ என்ன அங்கிலின் மித்தார்; தரகுக்கு அனுப்பிய அனுப்பவும் மறத்தார். -ர.வீ.

மகத்திற் லுழங்கும் கன்ன பரம்பரைக் கதை

ANNOUNCING!
The sale of
BLENDED AND FANCY FABRICS
made by mixing cotton and
GRASIM STAPLE FIBRE
from to-day at
AKASH-DEEP, SANDHURST BRIDGE, CHOWPATY

- Attractive Fancy Dress material for ladies
- Immaculate Bush Shirtings for pants
- Decorative Tapestry and Curtain materials
- Priced cheaper than cotton fabrics

GWALIOR RAYON SILK MFG. (WVG.) CO. LTD., GIRIAGRAM, NAGDA (M.P.)

உங்களது பிலிம்

Agfa

இயற்கை வண்ணங்களுடன் கூடியது

ஆகா ஸர் பிலிம்ஸில், ஸர் பிலிம்ஸுக்கு மட்டுமே சேர்த்து
கொடுக்கத் தயாரிக்கப்பட்ட *ஆகா ஸர் CNS நேகடிவ்
பிலிம், மதுரை தஞ்சாவூர் ஸர் மூலம்மயம்மல்குக்கு
என்று தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற *ஆகா ஸர் CT 18
பிலிம்ஸையும் உருவாக்க.

ஆகா பிலிம்ஸையும், மதுரை 33 மார் பிலிம்
ஸர்ஸையும் இது வகையிலும் கொடுக்கின்றன.
மார்ஸ் மூலம்மயம் மல்குக்கு.
கொண்டிருக்கின்றன. விநியோகம்
ஒவ்வொரு மல்குமே வகையிலுள்ளன.
இந்தியாவில் மார்ஸர் கொடுக்கின்றது.
மார்ஸுக்கு உயர்வு குடிமுகம் உயர்வு
கொடுக்க ஆகா-கேமர் ஸர்ஸர் கொடுக்க:

கொடுக்க மார்ஸர் கொடுக்க:
ஆகா - கேமர் இத்தியர் மார்ஸர்
மார்ஸர் - மதுரை - மதுரை - மதுரை - மதுரை
- மதுரை - மதுரை - மதுரை - மதுரை
ஆகா-கேமர்/மார்ஸர் ஆகா-கேமர்/மார்ஸர்